

การศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์
ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด

สารนิพนธ์

ของ

เรือเอกหญิง ทฤษฎี สุขยอด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2549

การศึกษาพฤติกรรม และปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์
ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด

สารนิพนธ์
ของ
เรือเอกหญิง ทฤษฎี สุขยอด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์
ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด

บทคัดย่อ
ของ
เรือเอกหญิง ทฤษฎี สุขยอด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2549

ทฤษฎี สุขยอด. (2549). การศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด โดยศึกษาพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย 2) ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 3) ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย 4) ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล 6) ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ และ 7) ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น และศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านครู-อาจารย์ 2) ด้านผู้บริหาร และ 3) ด้านนักเรียน (2) เปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนจำแนกตามหมวดวิชาและระดับการศึกษา (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอนและเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนกับพฤติกรรมและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอน ในปีการศึกษา 2548 จำนวน 113 คน ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยใช้หมวดวิชาเป็นชั้นในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร ตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และ ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเจตคติ พฤติกรรม และปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ทซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .75 .95 .83 ตามลำดับ ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Method) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าครู-อาจารย์มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ

วิจัย ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย และด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น อยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล และด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์อยู่ในระดับปานกลางทั้งโดยรวมและรายด้าน

2. พฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ที่มีหมวดวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 พฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

3. ประสบการณ์ในการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = .293$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -.335$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

A STUDY OF BEHAVIORS AND PROBLEMS REGARDING CLASSROOM ACTION
RESEARCH OF TEACHERS IN THE ARMED FORCES ACADEMIES
PREPARATORY SCHOOL, ARMED FORCES EDUCATION DEPARTMENT,
SUPREME COMMAND HEADQUARTERS

AN ABSTRACT
BY
LIEUTENANT THRISADEE SOOKYOD

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University
May 2006

Thrisadee Sookyod. (2006). *A Study of Behaviors and Problems Regarding Classroom Action Research of Teachers in the Armed Forces Academies Preparatory School, Armed Forces Education Department, Supreme Command Headquarters*. Master's Project, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Dr. Vira Supakit.

The purposes of this research were: (1) to study behaviors and problems regarding classroom action research of teachers in the Armed Forces Academies Preparatory School, Armed Forces Education Department, Supreme Command Headquarters; in 7 aspects: identifying research problems, reviewing literature, planning research strategy, collecting data, analyzing and interpreting data, taking action based on research findings, and sharing the findings; and to study related problems in 3 aspects: teacher, administrator, and student; (2) to compare those aspects of the behaviors and the problems according to subject group and education level; (3) to examine the relationships between teaching experience, attitude towards classroom action research and the behaviors and the problems. The samples consisted of 113 teachers at Armed Forces Academies Preparatory School in 2005 academic year. A 5-point rating scale questionnaire was used to collect data. It asked attitude towards classroom action research, behaviors of classroom action research, and problems of classroom action research with a Cronbach alpha of .75, .95, and .83 respectively. It also had an open ended question for additional opinions and suggestions about the problems of classroom action research. The data were analyzed by percentage, frequency, mean, standard deviation, t-test, One-Way Analysis of Variance and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The research findings were as follows.

1. The behaviors regarding classroom action research as a whole of teachers in the Armed Forces Academies Preparatory School were at a moderate level. When considered individual aspects, it was found that identifying research problems, reviewing literature, planning research strategy, and sharing the findings were at a high level, while collecting data, analyzing and interpreting data, and taking action based on research

findings were at a moderate level. The problems as a whole and individual aspects were at a moderate level.

2. The comparisons of the behaviors and the problems regarding classroom action research of the teachers by subject group found significant difference at .05 level, when compared by their education level no significant difference was found.

3. Teaching experience and the behaviors regarding classroom action research were positively related at a rather low level ($r = .293$) at .05 level. Attitude towards classroom action research and the problems regarding classroom action research were negatively related at a rather low level ($r = -.335$) at .05 level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-
อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด ของ เรือเอกหญิง
ทฤษฎี สุขยอด ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับงานวิจัยทุกขั้นตอน ความช่วยเหลือและความกรุณาที่ท่านมอบให้กับผู้วิจัยและศิษย์ทุกคน ด้านวิชาการอย่างทุ่มเทไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยนั้น ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา และอาจารย์ ดร.จาวรรณ พลอยดวงจันทร์ ที่ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขให้งานสารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ที่ได้สละเวลาให้คำชี้แนะตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถามการวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ พันเอกสุรชาญ วณิชกิจ อาจารย์สุริพร อนุศาสนนันท์ อาจารย์ภริณี วัชรสินธุ์ และนางสาวเทวี พรหมมินดี นอกจากนี้ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารในโรงเรียนเตรียมทหารทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันเอกธรรมรงค์ บุญสนอง ที่ได้ให้ข้อมูลด้านหลักสูตรและบริบทของโรงเรียนเตรียมทหาร ขอบพระคุณครู-อาจารย์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ขอคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการบริหารการศึกษารวมทั้งเพื่อนร่วมงาน และพี่ ๆ น้อง ๆ ที่กองวิชาคณิตศาสตร์ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและคอยให้กำลังใจมาโดยตลอด และขอขอบคุณเรือเอกพิษณุ สุขยอดและเด็กชายธรรศปรกรณ์ สุขยอด ที่เป็นกำลังใจและแรงบันดาลใจรวมทั้งให้การสนับสนุนช่วยเหลือในทุกโอกาส จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณของบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่านที่มีพระคุณและได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ทฤษฎี สุขยอด

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากร.....	5
กลุ่มตัวอย่าง.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
สมมติฐานของการวิจัย.....	13
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
โรงเรียนเตรียมทหาร.....	15
ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนเตรียมทหาร.....	15
ปรัชญาโรงเรียนเตรียมทหาร.....	16
ปณิธานโรงเรียนเตรียมทหาร.....	16
วิสัยทัศน์โรงเรียนเตรียมทหาร.....	16
เป้าหมายโรงเรียนเตรียมทหาร.....	16
วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งโรงเรียนเตรียมทหาร.....	17
คุณลักษณะของนักเรียนเตรียมทหารที่พึงประสงค์.....	17
หลักสูตรและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเตรียมทหาร.....	18
จุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา.....	18
หลักการของหลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร.....	18
หลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร.....	18
โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร.....	20

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
การจัดส่วนราชการของโรงเรียนเตรียมทหาร.....	21
จำนวนครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอน	22
การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนเตรียมทหาร.....	22
การวิจัยในชั้นเรียน.....	23
ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน.....	23
ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน.....	24
ลักษณะและรูปแบบของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	28
กระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	38
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	43
พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	43
ความหมายของพฤติกรรม.....	43
การวัดพฤติกรรม.....	45
ประเภทของพฤติกรรม.....	47
พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	49
ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	50
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้น.....	58
หมวดวิชา.....	58
ระดับการศึกษา.....	58
ประสบการณ์ในการสอน.....	59
เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	59
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60
งานวิจัยในประเทศ.....	60
งานวิจัยต่างประเทศ	69

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....71
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....71
	ประชากร.....71
	กลุ่มตัวอย่าง.....71
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....72
	การสร้างเครื่องมือ.....73
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....75
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....75
	การจัดกระทำข้อมูล.....75
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....76
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....78
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....79
	สัญลักษณ์ที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล.....79
	การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....79
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....80
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....97
	ความมุ่งหมายการวิจัย.....97
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....97
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....97
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....98
	สรุปผลการวิจัย.....98
	อภิปรายผล.....99
	ข้อเสนอแนะ.....101

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก.....	114
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	153

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร.....	20
2	แสดงการเปรียบเทียบลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนกับการวิจัยทางการศึกษาอื่น ๆ.....	31
3	แสดงการเปรียบเทียบลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยทางการศึกษาทั่วไป....	33
4	แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	72
5	จำนวนและร้อยละ ของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา และระดับการศึกษา.....	80
6	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสบการณ์ในการสอนและเจตคติ ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร.....	81
7	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารโดยรวมและรายด้าน.....	82
8	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู -อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร.....	83
9	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู -อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา.....	84
10	การเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู -อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา.....	85
11	การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู -อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา.....	86
12	การเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู -อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	88
13	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา.....	89
14	การเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา.....	90

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
15	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	91
16	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน กับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร.....	92
17	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการวิจัย ในชั้นเรียน กับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร.....	93
18	จำนวนของปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร.....	94
19	จำนวนของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร.....	95
20	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC).....	131
21	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารรายข้อ.....	136
22	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารโดยรวมและรายด้าน.....	138
23	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยใน ชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารโดยรวมและรายด้าน.....	143

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	13
2	การจัดส่วนราชการของโรงเรียนเตรียมทหาร.....	21
3	การจัดส่วนราชการของส่วนการศึกษา.....	21
4	ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมการวิจัย.....	34
5	กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน.....	38
6	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและพฤติกรรมที่ต้องการวัด.....	47

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตราที่ 24 (5) กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดกระบวนการเรียนรู้โดย ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ ประเภทต่างๆ และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้ง ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2545: 17)

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขนั้น ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนรู้อยู่เสมอว่า ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ตรงตาม เป้าหมายที่ต้องการหรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้าง ควรมีการแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้ใดให้มี ประสิทธิภาพสูงขึ้นได้บ้าง กระบวนการที่ว่าเป็นการนำการวิจัยเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กล่าวมา ซึ่งเน้นการทำวิจัยเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ และกำหนดให้เป็นภารกิจของผู้สอน 3 ประการที่ต้องบูรณาการเข้าด้วยกัน คือ 1) จัดกระบวนการเรียนการสอนและให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ตามมาตรา 24 (5) 2) ทำวิจัย เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ตามมาตรา 30 และ 3) นำ ผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ตามมาตรา 30 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 1)

การวิจัยในความหมายของนักวิชาการตะวันตก หมายถึง กระบวนการค้นคว้าหาความรู้ที่ น่าเชื่อถือได้ เพื่อนำผลของการค้นคว้ามาแก้ปัญหาหรือตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ในความหมาย ทางตะวันออกตามแนวพระพุทธศาสนา คำว่า “วิจัย” มาจาก “วิจโย” เป็นคำที่มีความหมาย ใช้แทน ได้กับ “ปัญญา” หมายถึง การใช้ปัญญา พร้อมทั้งหมายถึง การทำให้เกิดปัญญา หรือทำให้ปัญญา พัฒนาขึ้นด้วย ดังนั้นเพื่อให้มนุษย์ทุกคนเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหา และเพื่อสร้างสิ่งใหม่จึงจะมีชีวิตอยู่รอด ได้นั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้วิจัยเป็นวิถีชีวิตของคนไทยทุกคน เพราะการวิจัยเป็นกระบวนการสร้าง ความรู้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยยึดหลักที่ว่างานวิจัยที่มีคุณภาพเป็นผลมาจากกระบวนการ ที่น่าเชื่อถือได้ และแม้ว่าการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นภารกิจของทุกคน แต่บุคลากรที่ควรเป็น

หลักในการทำวิจัย คือ 1) ผู้เรียน ทำวิจัยเพื่อเรียนรู้ 2) ผู้สอน ทำวิจัยเพื่อพัฒนา การสอน และ 3) ผู้บริหารทำวิจัยสถาบันหรือการวิจัยเชิงประเมินเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 1-3)

ถึงแม้จะมีนักวิจัยทางการศึกษาได้ทำวิจัยให้ครูนำไปใช้มากมาย แต่ครูก็ต้องเป็นผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนของตนเองเพราะธรรมชาติของวิชาชีพทางการสอนต้องการความเป็นอิสระที่เป็นตัวของครูเองในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามหลักของอิสรภาพแห่งการสอน ไม่ใช่รอคำสั่งจากผู้มีอำนาจทางการศึกษาจากนอกชั้นเรียนและนอกโรงเรียน ครูต้องสามารถเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีทางการศึกษากับการปฏิบัติการสอนอย่างเหมาะสมและมีคุณภาพที่สุด นอกจากนี้งานวิจัยที่ผู้อื่นทำให้มาจาสภาพการณ์และกลุ่มที่ศึกษาแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับความเป็นจริงที่ครูกำลังประสบอยู่ จึงไม่สามารถประยุกต์งานวิจัยดังกล่าวมาใช้ในการสอนของครูได้ ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องพัฒนาตนให้สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนของตน เพราะครูเป็นผู้ทราบปัญหาของตนได้ดีที่สุด ครูเท่านั้นที่เป็นผู้สามารถแก้ปัญหาของตนได้ตรงจุดที่สุด และครูสามารถทุ่มเทพลังของตนและมีความคล่องตัวในการริเริ่มจัดวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนได้เป็นอย่างดี (กิตติพร ปัญญาภิบาล. 2541: 2)

เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น เพศ สติปัญญา เจตคติ ค่านิยม และแรงจูงใจ เป็นต้น เป็นเหตุให้พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องจัดให้สอดคล้องกับความแตกต่างกันของผู้เรียนด้วย ซึ่งปัญหาความแตกต่างกันของผู้เรียนนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งในบ้านและในชุมชนที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ ก็เป็นเหตุให้ผู้เรียนแต่ละคนมีพฤติกรรมและปัญหาแตกต่างกัน และส่งผลให้ผู้เรียนแต่ละคนมีพฤติกรรมการเรียนรู้แตกต่างกัน ถ้าครูไม่ทำการวิจัยเพื่อแสวงหาแนวทางการแก้ไขให้เหมาะสมกับผู้เรียน ก็เป็นการยากที่ทั้งครูและผู้เรียนจะประสบความสำเร็จ (คุรุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. 2544: 6)

ครูต้องใช้กระบวนการวิจัยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพิจารณาและตรวจสอบอยู่ตลอดเวลาว่านักเรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคใดเกิดขึ้นบ้าง (กรมวิชาการ. 2543ก: 2) ครูจึงควรศึกษาหาความรู้หรือวิธีการที่จะนำมาใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนหรือปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ควรมีความสามารถด้านวิจัย ต้องเพิ่มบทบาทเป็นครูนักวิจัย ซึ่งปกติครูส่วนใหญ่ทำอยู่แล้ว แต่อาจไม่เป็นกระบวนการอย่างแท้จริง ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545: 9) กล่าวว่า ผู้สอนควรมีความสามารถด้านวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ คือ มองเห็นปัญหา ระบุหรือรู้ปัญหาได้ มีการวางแผนการวิจัย เก็บข้อมูล บันทึกข้อมูล และการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีหลักฐานแสดงการได้มา

ซึ่งข้อค้นพบ และมีหลักการและความเป็นเหตุเป็นผลอธิบายถึงข้อค้นพบนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ เมททีทัล (Mettetal. 2003: Online) ที่กล่าวว่าครูผู้สอนควรมีความสามารถในกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย 2) ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 3) ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย 4) ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล 6) ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ 7) ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น

หน่วยงานต่าง ๆ ทางการศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยของครู และได้ดำเนินการจัดฝึกอบรมหลักสูตรการวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครู เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะ ทำให้ครูสามารถนำความรู้ไปพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน (วิราภรณ์ ตอสูงเนิน. 2543: 15) การที่ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถ และมีพื้นฐานที่ดีในการทำวิจัย จะทำให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อรุณศรี อนันตรศิริชัย. 2544: 72)

การดำเนินการวิจัยจะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้น ผู้วิจัยนอกจากจะมีความสามารถด้านการวิจัยแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ผู้วิจัยจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย และมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการทำวิจัย การพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการฝึกอบรม หรือการจัดประชุมเชิงวิชาการ การปลูกฝังให้ครูเป็นผู้ที่ศึกษาค้นคว้า และทำวิจัยเพื่อนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและการทำงานให้มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะการเสริมสร้างสมรรถภาพทางการวิจัยแก่ครู ให้มีความรู้ความสามารถในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมในการทำวิจัยในชั้นเรียน (เยาวภา เจริญบุญ. 2538: 12) ซึ่งกระบวนการและผลของการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูเป็นผู้ร่วมเรียนรู้กับศิษย์ และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ มีความยืดหยุ่นทั้งเนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียน เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเข้าใจนักเรียนมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านปัญหาและพฤติกรรมของนักเรียน อันนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน สามารถให้คำแนะนำและส่งเสริมนักเรียนได้ตรงตามความต้องการ และความสามารถ (ลัดดา คำพลงาม. 2540: 14-19)

โรงเรียนเตรียมทหารมีครู-อาจารย์บางส่วนทำวิจัยในชั้นเรียน แต่จากรายงานสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนเตรียมทหารโดยคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาของกองทัพ เมื่อวันที่ 8-10 มิถุนายน พ.ศ. 2548 ได้สรุปผลการประเมินคุณภาพภายใน แยกตามมาตรฐานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพการศึกษา ซึ่งในมาตรฐานขององค์ประกอบที่ 2 ด้านการเรียนการสอน ในหัวข้อ 2.2 ครู-อาจารย์ พบว่ามีการพัฒนาครู-อาจารย์ด้านการจัดการเรียนการสอนเฉพาะสาขา แต่ไม่ปรากฏการพัฒนาครู-อาจารย์ด้านการวิจัย (โรงเรียนเตรียมทหาร. 2548ก: 38)

ต่อมาผู้บริหารระดับสูงของโรงเรียนเตรียมทหารได้จัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การทำวิจัยในชั้นเรียน” ให้แก่ครู-อาจารย์และผู้บริหาร นอกจากนี้ยังมีนโยบายให้ทุกกองวิชาทำวิจัยในชั้นเรียนทุกภาคการศึกษา ซึ่งน่าจะทำให้ครู-อาจารย์และผู้บริหารในโรงเรียนเตรียมทหารมีความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับหนึ่ง แต่จากการศึกษาผลการวิจัยของนักการศึกษาหลายท่านและการสัมภาษณ์ครู-อาจารย์ โรงเรียนเตรียมทหาร อย่างไม่เป็นทางการ พบว่า ครู-อาจารย์ทั้งที่เคยทำและไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ต่างก็ประสบปัญหาค้างคั่งกัน เช่น ครู-อาจารย์ไม่เห็นคุณค่าของการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีความชำนาญในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีผู้ให้คำแนะนำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีเอกสารงานวิจัยเป็นแบบอย่างในการค้นคว้า ไม่มีเวลาจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร และนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานวิจัยหรือเก็บข้อมูล นอกจากนี้ครู-อาจารย์บางท่านแม้ไม่เคยทำวิจัยที่เป็นรูปเล่มอย่างเป็นทางการ แต่อาจมีพฤติกรรมหลายประการที่ถือได้ว่าเป็นการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น คิดนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ ๆ มาพัฒนาการจัดการเรียนรู้หรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน แล้วนำข้อค้นพบไปปฏิบัติ หรือ แลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับครูผู้อื่น

ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหารมีพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับใด ครู-อาจารย์ที่หมวดวิชาและระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันหรือไม่ ประสพการณ์ในการสอนและเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหารหรือไม่ ผลของการวิจัยจะเป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหารในการกำหนดนโยบาย วางแผน ดำเนินการจัดการฝึกอบรมและนิเทศครู ตลอดจนจัดสภาพแวดล้อม หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น และแก้ไขหรือลดปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ความมุ่งหมายการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหารที่มีหมวดวิชา และระดับการศึกษาแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสพการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนกับพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเตรียมทหาร ได้ทราบถึงระดับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร ใน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย 2) ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 3) ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย 4) ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล 6) ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ 7) ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น และได้ทราบถึงระดับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านครู-อาจารย์ 2) ด้านผู้บริหาร 3) ด้านนักเรียน ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ที่มีหมวดวิชาและระดับการศึกษาแตกต่างกัน และทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ กับประสบการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเตรียมทหาร ในการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นสารสนเทศสำหรับกำหนดนโยบาย วางแผน ดำเนินการจัดการฝึกอบรม และนิเทศครู รวมทั้งจัดสภาพแวดล้อมหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยเสริมสร้างให้ครู-อาจารย์มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น ตลอดจนแก้ไขหรือลดปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด ใน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย 2) ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 3) ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย 4) ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล 6) ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ 7) ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น และศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านครู-อาจารย์ 2) ด้านผู้บริหาร 3) ด้านนักเรียน โดยมี ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด ปีการศึกษา 2548 จำนวน 158 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด ปีการศึกษา 2548 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

โดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608. Online) ได้จำนวน 113 คน ผู้วิจัยสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้หมวดวิชาเป็นชั้นในการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1. หมวดวิชา จำแนกเป็น
 - 1.1 คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์
 - 1.2 ศิลปศาสตร์
 - 1.3 พลศึกษา-วิชาทหาร
2. ระดับการศึกษา จำแนกเป็น
 - 2.1 ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าปริญญาตรี
 - 2.2 สูงกว่าปริญญาตรี
3. ประสบการณ์ในการสอน
4. เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

1. พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 7 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย
 - 1.2 ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
 - 1.3 ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย
 - 1.4 ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 1.5 ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล
 - 1.6 ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ
 - 1.7 ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น
2. ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 3 ด้าน ได้แก่
 - 2.1 ด้านครู-อาจารย์
 - 2.2 ด้านผู้บริหาร
 - 2.3 ด้านนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน** หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย 2) ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 3) ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย 4) ด้านการเก็บรวบรวม

ข้อมูล 5) ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล 6) ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ 7) ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น โดย

1.1 ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย หมายถึง การสังเกตและศึกษาวิเคราะห์ว่าในชั้นเรียนที่ครูสอนมีปัญหอะไรเกิดขึ้นบ้าง แล้วนำมากำหนดเป็นปัญหาการวิจัย หรือเป็นการค้นหาวิธีการ/นวัตกรรมที่ต้องการนำมาพัฒนาการสอน โดยวิธีการ/นวัตกรรมที่ครูนำมาใช้นั้นน่าจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

1.2 ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้หรือข้อมูลภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการวิจัย โดยแหล่งข้อมูลที่ใช้ค้นคว้าอาจเป็นแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ฐานข้อมูลของเว็บไซต์ต่าง ๆ หรือ อาจเป็นหนังสือทั่วไปที่ใช้ในการสอน เพื่อนำมาวางแผนการดำเนินการวิจัยตามปัญหาการวิจัยที่ระบุไว้

1.3 ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย หมายถึง การวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา นั้น โดยอาศัยความรู้หรือข้อมูลที่ได้ค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แล้วเลือกวิธีการ/นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหา กำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตในการวิจัย ให้เหมาะสมกับปัญหาการวิจัย โดยการวางแผนดำเนินการวิจัยดังกล่าว จะต้องคำนึงว่าสามารถวางแผนดำเนินการวิจัยให้ได้คำตอบหรือข้อค้นพบ ที่นำไปสู่รายละเอียดที่เจาะจง เรื่องการใช้ประโยชน์หรือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร/วัสดุอุปกรณ์ หรือเทคนิคการสอน/การมอบหมายงานในกระบวนการสอนของครู และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน โดยปัญหาในการวิจัยนั้น มีทรัพยากรสนับสนุนให้ทำวิจัยได้จริงและเสร็จสิ้นในภาคการศึกษานั้น

1.4 ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล หมายถึง การดำเนินการใช้วิธีการ/นวัตกรรมที่วางแผนไว้ เช่น การทดลองสอนเทคนิคใหม่ หรือสื่อการสอนแบบใหม่ แล้วบันทึกผลข้อมูลที่ได้จากการสังเกต หรือให้นักเรียนทำแบบสอบถาม/แบบทดสอบหรือใช้การสัมภาษณ์ เพื่อเปรียบเทียบความรู้สึกร/ความคิดเห็น หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากทดลองใช้วิธีการ/นวัตกรรมนั้น ๆ

1.5 ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล หมายถึง การนำข้อมูลที่เก็บบันทึกรวบรวมไว้ มาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่เหมาะสม แล้วอภิปรายผลพร้อมทั้งเขียนรายงานผลการวิจัย

1.6 ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ หมายถึง การนำคำตอบหรือข้อค้นพบที่ได้หลังจากวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลจนสรุปผลการวิจัยแล้ว ไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร/วัสดุอุปกรณ์ หรือเทคนิคการสอน/การมอบหมายงานในกระบวนการสอนของครู เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.7 ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น หมายถึง การที่ครูผู้ทำวิจัยนำผลการวิจัยที่ตนเองค้นพบ ไปเผยแพร่ให้กับครู-อาจารย์คนอื่น ๆ ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องและรับฟังความคิดเห็นและ

ข้อเสนอแนะ ของผู้อื่น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

2. ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง อุปสรรคหรือสิ่งขัดขวาง ทำให้ครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหารทำวิจัยในชั้นเรียนไม่บรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการหรือทำให้เสร็จล่าช้า เช่น ไม่เห็นคุณค่าของการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีความชำนาญในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีผู้ให้คำแนะนำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีเอกสารงานวิจัยเป็นแบบอย่างในการค้นคว้า ไม่มีเวลาจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานวิจัยหรือเก็บข้อมูล ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านครู-อาจารย์ 2) ด้านผู้บริหาร และ 3) ด้านนักเรียน โดย

2.1 ด้านครู-อาจารย์ หมายถึง ปัญหาของครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจาก ครู-อาจารย์มีภาระงานสอนและงานอื่น ๆ มาก จึงมีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ไม่รู้จะเลือกปัญหาใดเพื่อทำวิจัย ไม่มีทักษะในการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความรู้ในการออกแบบเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล ไม่มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ไม่มีความรู้ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล และไม่ทราบรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัย

2.2 ด้านผู้บริหาร หมายถึง ปัญหาของครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจาก การที่ผู้บริหารส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่ครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การสร้างความตระหนักให้ครูเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน การกำหนดนโยบายของโรงเรียนให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครู การให้ขวัญและกำลังใจ สนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และเอกสาร/ตำราที่ครู-อาจารย์จำเป็นต้องใช้ในการทำวิจัยการทำวิจัย และจัดให้มีที่ปรึกษาเพื่อช่วยเหลือครู-อาจารย์ในการทำวิจัย

2.3 ด้านนักเรียน หมายถึง ปัญหาของครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เกิดจากการให้ความร่วมมือของนักเรียน เช่น นักเรียนไม่ตั้งใจให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้วิธีการ/นวัตกรรม นักเรียนมีกิจกรรมอื่นเข้ามาแทรกทำให้การเก็บข้อมูลหรือการทดลองใช้วิธีการ/นวัตกรรมไม่สมบูรณ์ นักเรียนขาดเรียนทำให้ข้อมูลไม่สมบูรณ์

3. ครู-อาจารย์ หมายถึง นายทหารสัญญาบัตรซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอน รวมถึง ครูอัตราจ้าง และอาจารย์พิเศษรายคาบ ซึ่งยังไม่ได้การบรรจุเป็นนายทหารสัญญาบัตรแต่ปฏิบัติหน้าที่สอน รวมทั้งครู-อาจารย์ที่เป็นนายทหารระดับชั้นประทวน สอนวิชาพลศึกษาและวิชาทหารบางส่วน โดยครู-อาจารย์ในกองวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ สังคมศาสตร์

จิตวิทยา และศิลปะ ขึ้นตรงต่อส่วนการศึกษา ครู-อาจารย์ที่สอนวิชาทหารขึ้นตรงต่อกองวิชาทหาร ส่วนครู-อาจารย์ที่สอนพลศึกษา ขึ้นตรงต่อกองวิชาพลศึกษา

4. หมวดวิชา หมายถึง กลุ่มของกองวิชาที่จัดเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะของรายวิชา ซึ่งประกอบด้วย 3 หมวดวิชา ได้แก่ 1) คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ 2) ศิลปศาสตร์ และ 3) พลศึกษา-วิชาทหาร โดย

4.1 คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ หมายถึง หมวดวิชาที่มุ่งเน้นสัมฤทธิ์ผลด้านการคิดคำนวณ ประกอบด้วย 2 กองวิชา ได้แก่ กองวิชาคณิตศาสตร์และกองวิชาวิทยาศาสตร์

4.2 ศิลปศาสตร์ หมายถึง หมวดวิชาที่มุ่งเน้นสัมฤทธิ์ผลด้านความรู้ความเข้าใจ ประกอบด้วย 5 กองวิชา ได้แก่ กองวิชาภาษาไทย กองวิชาภาษาต่างประเทศ กองวิชาสังคมศึกษา กองวิชาศิลปะ/ดนตรี และกองวิชาจิตวิทยา/แนะแนว

4.3 พลศึกษา-วิชาทหาร หมายถึง หมวดวิชาที่มุ่งเน้นสัมฤทธิ์ผลด้านทักษะร่างกาย ประกอบด้วย 2 กองวิชา ได้แก่ กองวิชาพลศึกษา และกองวิชาทหาร

5. ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดของครู-อาจารย์ จำแนกเป็น 1) ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าปริญญาตรี และ 2) สูงกว่าปริญญาตรี โดย

5.1 ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าปริญญาตรี หมายถึง ครู-อาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี

5.2 สูงกว่าปริญญาตรี หมายถึง ครู-อาจารย์มีวุฒิการศึกษาหรือกำลังศึกษาในระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก

6. ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง จำนวนปีในตำแหน่งครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติงานสอน ในโรงเรียนเตรียมทหาร

7. เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือความคิดเห็นของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้ อาจจะเป็นไปในทางสนับสนุนเห็นด้วยหรือคัดค้านไม่เห็นด้วยกับการทำวิจัยในชั้นเรียน วัดโดยใช้แบบสอบถามเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด ในครั้งนี้ มีตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการกระทำหรือการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 7 ด้านของ เมททีทัล (Mettetal. 2003: Online) ได้แก่

1. ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย เป็นการสังเกตและศึกษาวิเคราะห์ว่าในชั้นเรียนที่ครูสอนมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง แล้วนำมากำหนดเป็นปัญหาการวิจัย หรือเป็นการค้นหาวิธีการ/นวัตกรรมที่ต้องการนำมาพัฒนาการสอน โดยวิธีการ/นวัตกรรมที่ครูนำมาใช้นั้นจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

2. ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เป็นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้หรือข้อมูลภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการวิจัย โดยแหล่งข้อมูลที่ใช้ค้นคว้าอาจจะเป็นแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ฐานข้อมูลของเว็บไซต์ต่าง ๆ หรือ อาจจะเป็นหนังสือทั่วไปที่ใช้ในการสอน เพื่อนำมาวางแผนการดำเนินการวิจัยตามปัญหาการวิจัยที่ระบุไว้

3. ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย เป็นการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา และวิธีการแก้ปัญหานั้น โดยอาศัยความรู้หรือข้อมูลที่ได้ค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แล้วเลือกวิธีการ/นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหา กำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตในการวิจัย ให้เหมาะสมกับปัญหาการวิจัย โดยการวางแผนดำเนินการวิจัยดังกล่าว จะต้องคำนึงว่าสามารถวางแผนดำเนินการวิจัยให้ได้คำตอบหรือข้อค้นพบที่นำไปสู่รายละเอียดที่เจาะจงเรื่องการใช้ประโยชน์หรือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร/วัสดุอุปกรณ์ หรือเทคนิคการสอน/การมอบหมายงานในกระบวนการสอนของครู และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน โดยปัญหาในการวิจัยนั้น มีทรัพยากรสนับสนุนให้ทำวิจัยได้จริงและเสร็จสิ้นในภาคการศึกษานั้น

4. ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการดำเนินการใช้วิธีการ/นวัตกรรมที่วางแผนไว้ เช่น การทดลองสอนเทคนิคใหม่ หรือสื่อการสอนแบบใหม่ แล้วบันทึกผลข้อมูลที่ได้จากการสังเกต หรือให้นักเรียนทำแบบสอบถาม/แบบทดสอบหรือใช้การสัมภาษณ์ เพื่อเปรียบเทียบความรู้/ความคิดเห็นหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากทดลองใช้วิธีการ/นวัตกรรมนั้น ๆ

5. ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่เก็บบันทึกรวบรวมไว้ มาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่เหมาะสม แล้วอภิปรายผลพร้อมทั้งเขียนรายงานผลการวิจัย

6. ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ เป็นการนำคำตอบหรือข้อค้นพบที่ได้หลังจากวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลจนสรุปผลการวิจัยแล้ว ไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร/วัสดุอุปกรณ์ หรือเทคนิคการสอน/การมอบหมายงานในกระบวนการสอนของครู เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

7. ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น โดยครูผู้ทำวิจัยจะต้องนำผลการวิจัยที่ตนเองค้นพบไปเผยแพร่ให้กับครู ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง และรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้อื่น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนครั้งต่อไป

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนสรุปได้จากแนวคิดของธนิดา ธนะสิริวัชร (2548: ออนไลน์) แนวคิดของกานดา พูนลาภทวี; และ วรณัติ แสงประทีปทอง (2545: 28-29) แนวคิดของ สุทนต์ ตั้งตระกูล (2548: 76-77) และแนวคิดของกนิษฐา เต็มธนะศักดิ์ (2545: 69) โดยผู้วิจัยได้แบ่ง ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านครู-อาจารย์ เป็นปัญหาของครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจาก ครู-อาจารย์มีภาระงานสอนและงานอื่น ๆ มาก จึงมีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย ไม่รู้จะเลือกปัญหาใดเพื่อทำวิจัย ไม่มีทักษะในการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความรู้ในการออกแบบ เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล ไม่มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ไม่มีความรู้ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล และไม่ทราบรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัย

2. ด้านผู้บริหาร เป็นปัญหาของครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจาก การที่ผู้บริหารส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่ครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การสร้างความตระหนักให้ครูเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน, การกำหนดนโยบายของโรงเรียนให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครู การให้ขวัญและกำลังใจ สนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และเอกสาร/ตำราที่ครู-อาจารย์จำเป็นต้องใช้ในการทำวิจัยการทำวิจัย และจัดให้มีที่ปรึกษาเพื่อช่วยเหลือครู-อาจารย์ในการทำวิจัย

3. ด้านนักเรียน เป็นปัญหาของครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เกิดจากการให้ ความร่วมมือของนักเรียน เช่น นักเรียนไม่ตั้งใจให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้วิธีการ/นวัตกรรม นักเรียนมีกิจกรรมอื่นเข้ามาแทรกทำให้การเก็บข้อมูลหรือ การทดลองใช้วิธีการ/นวัตกรรมไม่สมบูรณ์ และนักเรียนขาดเรียนทำให้ข้อมูลไม่สมบูรณ์

การวิจัยครั้งนี้ มีตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) หมวดวิชา 2) ระดับการศึกษา 3) ประสบการณ์ในการสอน และ 4) เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

การเลือกตัวแปรอิสระหมวดวิชา ได้แนวคิดจาก คณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ (สิริสุร กระแสร์สุนทร. 2545: 43 ; อ้างอิงจาก โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ.) ที่พบว่าส่วนใหญ่ผลงานวิจัยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับภาษาไทย และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ส่วนด้านคณิตศาสตร์มีเพียง 1 โครงการ

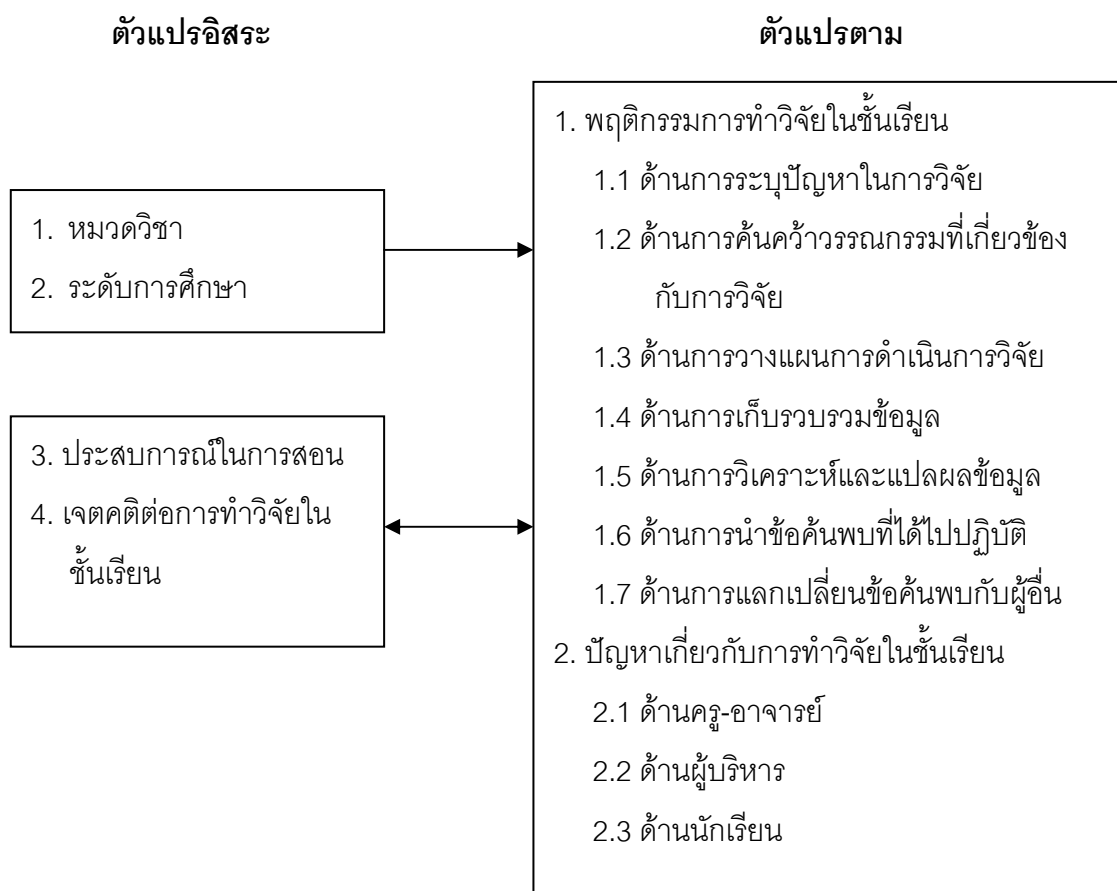
การเลือกตัวแปรอิสระระดับการศึกษา ได้แนวคิดจาก ธนิดา ธนะสิริวัชร (2548: ออนไลน์) ที่พบว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และได้แนวคิดจากผลการวิจัยของสุชาติ ปภาพจน์ (2538: บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่าวุฒิการศึกษาเป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีผลต่อความสามารถในการผลิตผลงานวิจัย

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมใจ จิตพิทักษ์ (2532: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตการวิจัยของอาจารย์ ส่วนศิริพร สลึงค์ (2548: บทคัดย่อ) พบว่าครูที่จบสูงกว่าปริญญาตรีมีความสามารถและเจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าครูที่จบ ปริญญาตรี

การเลือกตัวแปรอิสระประสบการณ์ในการสอน ได้จากผลการวิจัยของ ศิริพร สลึงค์ (2548: บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-10 ปี มีความสามารถ และเจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี ส่วนเยาวภา เจริญบุญ (2538: บทคัดย่อ) พบว่า คุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอนที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 15-19 ปี

การเลือกตัวแปรอิสระเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้จากผลการวิจัยของ กลอยใจ ชัยเกียรติ (2547: 76) ซึ่งพบว่า ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า ครูที่ไม่ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และกนิษฐา เต็มธนะศักดิ์ (2545: 75) ที่พบว่า เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรอบแนวคิดในการวิจัย แสดงในดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐาน ดังนี้

1. พฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร ที่มีหมวดวิชาและระดับการศึกษาต่างกัน แตกต่างกัน
2. ประสบการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. โรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.2 ปรัชญาโรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.3 ปณิธานโรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.4 วิสัยทัศน์โรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.5 เป้าหมายโรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.6 วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งโรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.7 คุณลักษณะของนักเรียนเตรียมทหารที่พึงประสงค์
 - 1.8 หลักสูตรและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.8.1 จุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 - 1.8.2 หลักการของหลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.8.3 หลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.8.4 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.9 การจัดส่วนราชการของโรงเรียนเตรียมทหาร
 - 1.10 จำนวนครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอน
 - 1.11 การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนเตรียมทหาร
2. การวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2 ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.3 ลักษณะและรูปแบบของการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.3.1 ลักษณะของการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.3.2 รูปแบบของการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.4 กระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม และปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 3.1 พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน

- 3.1.1 ความหมายของพฤติกรรม
- 3.1.2 การวัดพฤติกรรม
- 3.1.3 ประเภทของพฤติกรรม
- 3.1.4 พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 3.3 ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้น
 - 4.1 หมวดวิชา
 - 4.2 ระดับการศึกษา
 - 4.3 ประสบการณ์ในการสอน
 - 4.4 เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

1. โรงเรียนเตรียมทหาร

ความรู้เบื้องต้นที่ควรทราบเกี่ยวกับโรงเรียนเตรียมทหาร มีดังนี้

1.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนเตรียมทหาร

โรงเรียนเตรียมทหารเป็นโรงเรียนเฉพาะทาง สังกัดกรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด มีภารกิจในการให้การศึกษาอบรมนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ ในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย และวิชาทหาร-ตำรวจ เพื่อให้เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ และทัศนคติพื้นฐาน พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีความก้าวหน้าทั้งในด้านความรู้ อุปนิสัย และคุณสมบัติของผู้หน่วย มีความสามารถที่จะศึกษาต่อในโรงเรียนเหล่าทัพ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้ (โรงเรียนเตรียมทหาร. 2548ก: 21)

โรงเรียนเตรียมทหาร ได้ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารโรงเรียนเตรียมทหาร ถนนพระราม 4 เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2504 โดยมี พล.อ.ถนอม กิตติขจร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นประธานในพิธี และได้เริ่มย้ายจากที่ตั้งชั่วคราว จากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าสู่ที่ตั้งถนนพระราม 4 เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2505 ซึ่งนักเรียนเตรียมทหารที่ย้ายมาเป็นรุ่นแรก คือ นักเรียนเตรียมทหารรุ่นที่ 3 และได้รับนักเรียนเตรียมทหารในส่วนของตำรวจ ปี พ.ศ. 2506 และมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอีกหลายครั้ง จนกระทั่งโรงเรียนเตรียมทหารได้ย้ายออกจากที่ตั้ง ถนนพระราม 4 อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2543 เข้าสู่ที่ตั้งแห่งใหม่ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

ต่อมาในปี พ.ศ.2547 โรงเรียนเตรียมทหารเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ จากที่รับนักเรียนเตรียมทหาร 2 ชั้นปี (รับสมัครนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4) เป็นรับนักเรียนเตรียมทหาร 3 ชั้นปี (รับสมัครนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3) และเปลี่ยนหลักสูตรใหม่ (โรงเรียนเตรียมทหาร. 2548ก: 121-122)

1.2 ปรัชญาโรงเรียนเตรียมทหาร

สามัคคี มีความรู้ คู่คุณธรรม

1.3 ปณิธาน

โรงเรียนเตรียมทหาร คือ สถาบันหลักที่เป็นต้นกำเนิดในการผลิตนายทหารนายตำรวจ ให้มีความสามัคคี แข็งแรง อดทนทั้งร่างกายและจิตใจ มีวินัย ยึดมั่นในระบบเกียรติศักดิ์ มีคุณธรรม จริยธรรม มีสติปัญญา เฉลียวฉลาด มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความคิดริเริ่ม สามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล มีความรู้ความสามารถศึกษาต่อในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

1.4 วิสัยทัศน์โรงเรียนเตรียมทหาร

โรงเรียนเตรียมทหาร จะผลิตนักเรียนเตรียมทหารให้ได้มาตรฐานทางวิทยาการสายวิทยาศาสตร์ ให้มีความเป็นเลิศทางระเบียบวินัย ส่งเสริมให้มีความเป็นสุภาพบุรุษทั้งร่างกายและจิตใจ อีกทั้งจะนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น

1.5 เป้าหมายของโรงเรียนเตรียมทหาร

โรงเรียนเตรียมทหารได้กำหนดเป้าหมายของโรงเรียน ดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนเป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพ
2. จัดบรรยากาศแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย
3. จัดการฝึกอบรมปกครองบังคับบัญชานักเรียนอย่างเป็นระบบ
4. บุคลากรปฏิบัติงานตามบทบาทและหน้าที่เต็มศักยภาพ
5. ครูมีความรู้ มีความสามารถในการพัฒนาการเรียนการสอน และเป็นแบบอย่างที่ดี
6. มีงบประมาณสนับสนุนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
7. นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ ไตร่ตรอง สร้างสรรค์ มีวิจารณ์ญาณและมีวิสัยทัศน์
8. นักเรียนมีทักษะในการจัดการ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพทหาร – ตำรวจ
10. นักเรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี ปลอดภัยจากสิ่งเสพติดให้โทษและอบายมุข
11. นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1.6 วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งโรงเรียนเตรียมทหาร

โรงเรียนเตรียมทหารมีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้ง ดังนี้

1. ให้นักเรียนมีความคุ้นเคย เพื่อประสานการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในอนาคต
2. เพื่อสร้างความสามัคคีกันตั้งแต่เยาว์วัย
3. เพื่อประหยัดงบประมาณ (โดยยกเลิกโรงเรียนเตรียมนายร้อย โรงเรียนเตรียมนายเรือ และโรงเรียนเตรียมนายเรืออากาศ)
4. ให้นักเรียนรู้จักและรักษาไว้ซึ่งระบบเกียรติศักดิ์ อันเป็นสิ่งสำคัญในระบบการศึกษาของทหาร-ตำรวจ

1.7 คุณลักษณะของนักเรียนเตรียมทหารที่พึงประสงค์

นักเรียนเตรียมทหารมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. มีศรัทธายึดมั่นในอุดมการณ์ของชาติอันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. พร้อมที่จะเสียสละ อุทิศชีวิต และประโยชน์ส่วนตัวเพื่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์
3. ยึดมั่นในระเบียบวินัย และแบบธรรมเนียมประเพณีของทหาร-ตำรวจ
4. รักษาความสามัคคีในหมู่คณะ
5. ประพฤติปฏิบัติตนให้สมเกียรติและศักดิ์ศรีของนักเรียนเตรียมทหาร
6. ยึดมั่นในระบบเกียรติศักดิ์โดยเคร่งครัด
7. เคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ครู อาจารย์
8. เคารพในความอาวุโสของรุ่น
9. ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และขยันหมั่นเพียรในการศึกษาโดยสม่ำเสมอ
10. ฝึกตนให้เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติของผู้นำที่ดีอย่างครบถ้วน
11. เคารพสิทธิของผู้อื่น
12. มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่
13. มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม
14. มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง
15. มีสุนทรียภาพด้านศิลปะ
16. ประพฤติตนให้เป็นสุภาพบุรุษอย่างแท้จริง
17. สร้างภูมิคุ้มกันทางความคิดในการต้านยาเสพติด โรคเอดส์ และอบายมุข

1.8 หลักสูตร และการจัดการศึกษาของโรงเรียนเตรียมทหาร

1.8.1 จุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

โรงเรียนเตรียมทหาร จะดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อตอบสนอง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โรงเรียนได้จัดลำดับจุดเน้นในการพัฒนา ดังนี้ (โรงเรียนเตรียมทหาร. 2548ข: 5)

จุดเน้นที่ 1	พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
จุดเน้นที่ 2	พัฒนาอุปกรณ์สื่อการสอนและเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภายในโรงเรียน
จุดเน้นที่ 3	เสริมสร้างวิสัยทัศน์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์แก่บุคลากรในโรงเรียน
จุดเน้นที่ 4	พัฒนานักเรียนให้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์

1.8.2 หลักการของหลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร

1. เป็นหลักสูตรที่จัดให้นักเรียนเตรียมทหารศึกษาในช่วงชั้นที่ 4 ตามหลักสูตรขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยศึกษา 3 ชั้นปี โดยเน้นการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะในกลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ (วิศวกรรมศาสตร์) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (รัฐประศาสนศาสตร์)
2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งปลูกฝังความเป็นผู้นำของทหาร- ตำรวจ ตลอดจนส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกาย พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรมและความสามัคคี โดยเน้นการประพฤติปฏิบัติเป็นสำคัญ
3. เป็นการศึกษาให้สนองต่อการศึกษาต่อที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
4. จัดการศึกษาที่ส่งเสริมการนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ท้องถิ่น และประเทศชาติ

1.8.3 หลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร

หลักสูตรของโรงเรียนเตรียมทหาร ได้ถูกกำหนดขึ้นโดยยึดถือหลักของการต่อเนื่องและสอดคล้อง คือ จะสอดคล้องกับหลักสูตรช่วงชั้นที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ เพิ่มเติมสาขาวิชาการทหาร- ตำรวจ และสาระวิชาการที่จำเป็นสำหรับผู้ที่จะสำเร็จไปประกอบอาชีพทหาร- ตำรวจ ในระดับผู้นำหน่วย พร้อมทั้งต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องกับสาระวิชาในโรงเรียนเหล่าทัพและโรงเรียนนายร้อยตำรวจด้วย (โรงเรียนเตรียมทหาร. 2548ก: 21)

ปัจจุบันโรงเรียนเตรียมทหาร ใช้หลักสูตร พ.ศ. 2546 (ฉบับแก้ไขปรับปรุง พ.ศ. 2548) เป็นหลักสูตร 3 ปี ซึ่งสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักของการเป็นโรงเรียนเฉพาะทาง มีโครงสร้างที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการในช่วงชั้นที่ 4 และพัฒนาให้ต่อเนื่องกับหลักสูตรโรงเรียนเหล่าทัพ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยจะมีการประชุมสัมมนา ผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรทุกปี เพื่อสรุปผลถึง ปัญหา ข้อขัดข้อง และข้อเสนอแนะ เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไป (โรงเรียนเตรียมทหาร. 2548: 6) โดยกำหนดสาระการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่ม ซึ่งสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะ หรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน แต่ละกลุ่มสาระแบ่งเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานและสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าปีละ 1,200 ชั่วโมง เวลาคาบเรียนละ 50 นาที สัปดาห์ละ 4 คาบ กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานจำนวน 71 หน่วยกิต และกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมจำนวน 19 หน่วยกิต นอกจากนี้โรงเรียนเตรียมทหารได้จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้นักเรียนเตรียมทหารเข้าร่วมกิจกรรมดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนวและพัฒนการเรียนรู้ 1 คาบ/สัปดาห์
2. กิจกรรมอิสระตามความถนัด ความสนใจของผู้เรียน 2 คาบ/สัปดาห์
3. กิจกรรมตามระเบียบที่โรงเรียนเตรียมทหารกำหนด

โรงเรียนเตรียมทหารได้กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมและการเรียนการสอน ในแต่ละสาระการเรียนรู้ ดังนี้

- สาระการเรียนรู้ที่มีหน่วยกิต 0.5 หน่วยกิต ใช้เวลา 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์
- สาระการเรียนรู้ที่มีหน่วยกิต 1.0 หน่วยกิต ใช้เวลา 2 คาบเรียนต่อสัปดาห์
- สาระการเรียนรู้ที่มีหน่วยกิต 1.5 หน่วยกิต ใช้เวลา 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์
- สาระการเรียนรู้ที่มีหน่วยกิต 2.0 หน่วยกิต ใช้เวลา 4 คาบเรียนต่อสัปดาห์
- สาระการเรียนรู้ที่มีหน่วยกิต 2.5 หน่วยกิต ใช้เวลา 5 คาบเรียนต่อสัปดาห์

โรงเรียนเตรียมทหารจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนเตรียมทหารทั้ง 3 ชั้นปี เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ซึ่งรับผิดชอบโดยหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รับผิดชอบโดยกองวิชาภาษาไทย
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รับผิดชอบโดยกองวิชาคณิตศาสตร์
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ รับผิดชอบโดยกองวิชาวิทยาศาสตร์
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รับผิดชอบโดยกองวิชาสังคมศาสตร์
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา รับผิดชอบโดยกองพลศึกษา

6. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ รับผิดชอบโดย กองวิชาศิลปะ

7. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีแบ่งเป็น

7.1 การงานอาชีพทหาร-ตำรวจ รับผิดชอบโดยกองวิชาทหาร ซึ่งขึ้นตรง

ต่อกรมนักเรียน

7.2 เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ รับผิดชอบโดยกองวิชาคณิตศาสตร์

8. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รับผิดชอบโดยกองวิชาภาษาต่างประเทศ

1.8.4 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร

หลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหารมีโครงสร้างดัง ตาราง 1

ตาราง 1 โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร

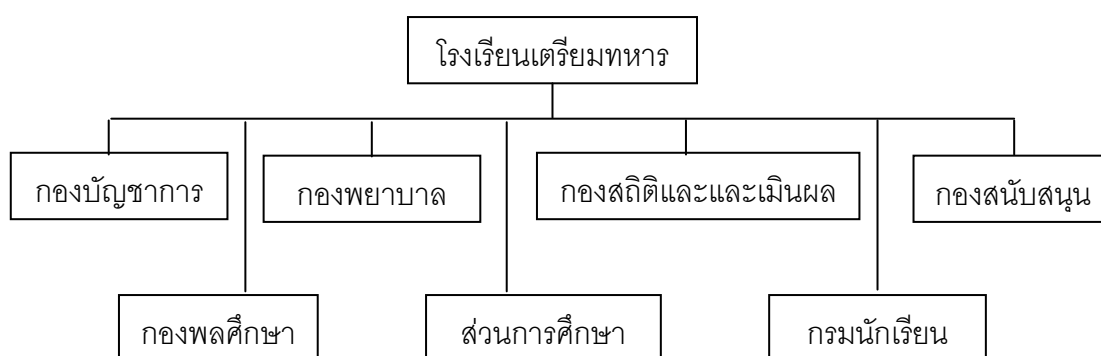
กลุ่มสาระ	ชั้นปีที่ 1				ชั้นปีที่ 2				ชั้นปีที่ 3				รวม
	สาระการเรียนรู้				สาระการเรียนรู้				สาระการเรียนรู้				
	พื้นฐาน		เพิ่มเติม		พื้นฐาน		เพิ่มเติม		พื้นฐาน		เพิ่มเติม		
	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 1	ภาค 2	ภาค 1	ภาค 2	
ภาษาไทย	1.0	1.0	-	-	1.0	1.0	-	0.5	1.0	1.0	0.5	-	7.0
คณิตศาสตร์	2.5	2.5	-	-	2.5	2.5	-	-	2.5	2.5	-	-	15.0
วิทยาศาสตร์	2.5	-	1.0	3.5	1.0	-	2.5	3.5	1.5	-	2.0	3.5	21.0
สังคม ศาสนา วัฒนธรรม	1.5	1.5	-	-	1.5	1.5	-	-	1.5	1.5	-	-	9.0
สุขศึกษา พลศึกษา	1.0	1.0	-	-	1.0	1.0	-	-	1.0	1.0	-	-	6.0
ศิลปะ(ดนตรี- ทัศนศิลป์)	0.5	0.5	-	-	0.5	-	-	-	-	0.5	-	-	2.0
การงานอาชีพ ทหาร-ตำรวจ	1.5	1.5	-	-	1.5	1.5	-	-	1.5	1.5	-	-	9.0
เทคโนโลยี (คอมพิวเตอร์)	1.0	1.0	-	-	1.0	1.0	-	-	1.0	1.0	-	-	6.0
ภาษาต่างประเทศ	1.0	1.0	1.5	1.5	1.0	1.0	1.5	1.5	1.0	1.0	1.5	1.5	15.0
	12.5	10.0	2.5	5.0	11.0	9.5	4.0	4.5	11.0	10.0	4.0	5.0	90.0

ที่มา: โรงเรียนเตรียมทหาร. (2548ข). หลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร พุทธศักราช 2546

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2548). หน้า 10.

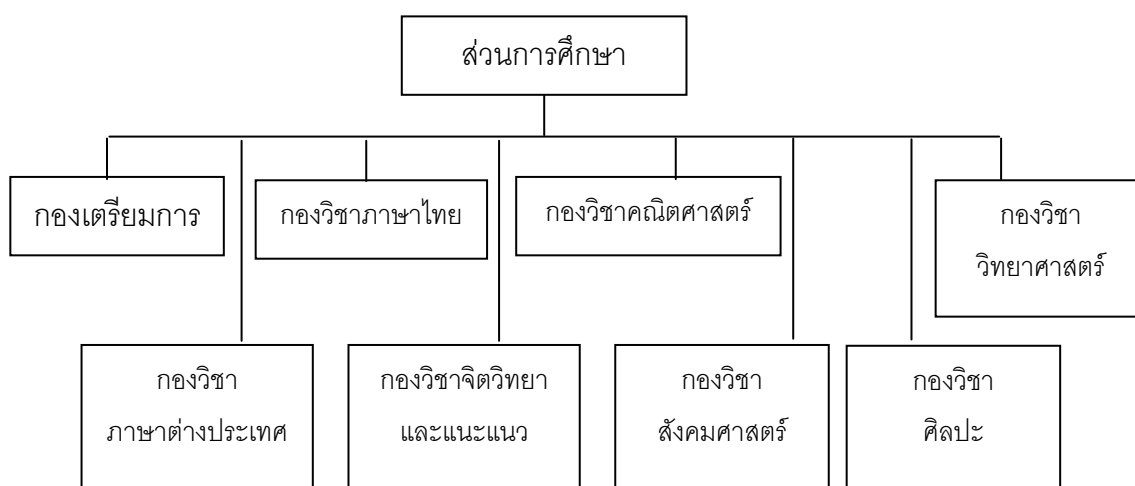
1.9 การจัดส่วนราชการของโรงเรียนเตรียมทหาร

โรงเรียนเตรียมทหารมีการจัดส่วนราชการ ดังภาพประกอบ 2 นั่นคือประกอบด้วย 7 หน่วยขึ้นตรง แต่ละหน่วยขึ้นตรงของโรงเรียนเตรียมทหารมีหน้าที่รับผิดชอบต่าง ๆ กัน ซึ่งหน่วยขึ้นตรงที่รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนหรือจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนเตรียมทหาร ได้แก่ ส่วนการศึกษา กองพลศึกษา และกรมนักเรียน ดังที่กล่าวไว้ในหัวข้อ 1.8.3 โดยหน่วยขึ้นตรงที่มีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษา คือ ส่วนการศึกษา ซึ่งมีการจัดเป็นกองย่อย ๆ 8 กอง โดยมีกองเตรียมการทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และอีก 7 กองวิชาที่รับผิดชอบจัดการเรียนการสอน ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 2 การจัดส่วนราชการของโรงเรียนเตรียมทหาร

ที่มา: โรงเรียนเตรียมทหาร. (2548ก). *คู่มือครู-อาจารย์ โรงเรียนเตรียมทหาร*. หน้า 125.

ภาพประกอบ 3 การจัดส่วนราชการของส่วนการศึกษา

ที่มา: โรงเรียนเตรียมทหาร. (2548ก). *คู่มือครู-อาจารย์ โรงเรียนเตรียมทหาร*. หน้า 125.

1.10 จำนวนครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอน

จากการสำรวจใบตรวจยอดกำลังพลของแต่ละหน่วย พบว่า ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนเตรียมทหาร ในส่วนของกรมนักเรียน กองวิชาพลศึกษา และส่วนการศึกษา มีครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนทั้งหมด 158 คน ประกอบด้วย

1. ครู-อาจารย์ในกองวิชาคณิตศาสตร์จำนวน	29 คน
2. ครู-อาจารย์ในกองวิชาวิทยาศาสตร์จำนวน	26 คน
3. ครู-อาจารย์ในกองวิชาภาษาไทยจำนวน	16 คน
4. ครู-อาจารย์ในกองวิชาภาษาต่างประเทศจำนวน	15 คน
5. ครู-อาจารย์ในกองวิชาสังคมศาสตร์จำนวน	14 คน
6. ครู-อาจารย์ในกองวิชาจิตวิทยาจำนวน	3 คน
7. ครู-อาจารย์ในกองวิชาศิลปะจำนวน	4 คน
8. ครู-อาจารย์ในกองวิชาทหารจำนวน	21 คน
9. ครู-อาจารย์ในกองวิชาพลศึกษาจำนวน	30 คน

1.11 การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนเตรียมทหาร

เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าครู-อาจารย์ ได้จัดหลักสูตรการเรียนการสอนได้สัมฤทธิ์ผลตามวิสัยทัศน์และเป้าหมายของโรงเรียน ทำให้นักเรียนเตรียมทหารเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังที่กล่าวมา ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในส่วนราชการต่าง ๆ จึงควรทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดแก่นักเรียนเตรียมทหารซึ่งล้วนเป็นกำลังสำคัญของกองทัพและสำนักงานตำรวจแห่งชาติในอนาคต

โรงเรียนเตรียมทหารได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “การทำวิจัยในชั้นเรียน” ให้แก่ครู-อาจารย์ทุกกองวิชาในส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบการสอน ก่อนเปิดภาคเรียน ในปีการศึกษา 2548 และหลังจากที่ครู-อาจารย์ได้เข้ารับการอบรมแล้ว ผู้บริหารมีนโยบายให้ทุกกองวิชาจัดทำวิจัยในชั้นเรียนขึ้นอย่างน้อยขึ้นปีละ 1 เรื่อง ซึ่งปีการศึกษา 2548 ภาคการศึกษาต้น มีครู-อาจารย์ทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 96 คน ทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่องที่แตกต่างกันจำนวน 32 เรื่อง ซึ่งมีรายละเอียดแสดงในภาคผนวก ก และจากการสัมภาษณ์ (อย่างไม่เป็นทางการ) ครู-อาจารย์ทั้งที่เคยทำและไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ต่างก็ประสบปัญหาในการทำวิจัยต่าง ๆ กัน เช่น ไม่เห็นคุณค่าของการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีความชำนาญในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีผู้ให้คำแนะนำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีเอกสารงานวิจัยเป็นแบบอย่างในการค้นคว้า ไม่มีเวลาจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานวิจัยหรือเก็บข้อมูล ครู-อาจารย์บางท่านแม้จะไม่ได้ทำวิจัยที่เป็นรูปเล่มอย่างเป็นทางการ แต่มีพฤติกรรมหลาย

ประการที่ถือได้ว่าเป็นการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น คิณวัตรกรรมทางการศึกษาใหม่ ๆ มาพัฒนาการจัดการเรียนรู้หรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน แล้วนำข้อค้นพบไปปฏิบัติ หรือ แลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับครูผู้อื่น

ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่า ครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหารมีพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับใด ผลของการวิจัยจะเป็นสารสนเทศสำหรับผู้บริหารในการกำหนดนโยบายวางแผน ดำเนินการจัดการฝึกอบรมและนิเทศครู ตลอดจนจัดสภาพแวดล้อม หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น และแก้ไขหรือลดปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2. การวิจัยในชั้นเรียน

นพดล เจนอักษร (2544: 13-16) กล่าวว่า การพยายามแก้ไขปัญหในในห้องเรียน ซึ่งเรียกว่า การวิจัยของครู (Action Research) ถูกเรียกขานครั้งแรกโดย สตีเฟน คอเรีย (Stephen Corey) ในประเทศอังกฤษ และแพร่หลายในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยหนังสือของ เจเจ สควบ (J.J. Schwab) ชื่อ “The Practical : A Language for the Curriculum” ใน พ.ศ. 2512 โดยมุ่งทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครูและนักเรียนเป็นหลัก รวมทั้งการส่งเสริมให้ครูเป็นผู้ดำเนินการทำวิจัยเอง เพื่อหาคำตอบที่ตนต้องการจะทราบ ซึ่งน่าจะสนองตอบต่อความต้องการของครูได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสมกว่าให้นักวิจัยการศึกษาอื่น ๆ ดำเนินการให้ และการที่งานวิจัยของครูลักษณะนี้จะทำในห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ บางครั้งจึงเรียกรวมการวิจัยของครู (Action Research) ในชื่อ การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Action Research) ซึ่งมีความหมาย ความสำคัญ ลักษณะและรูปแบบ รวมทั้งกระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียนดังต่อไปนี้

2.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

กานดา พูนลาภทวี และ วรณดี แสงประทีปทอง (2545: 3) ให้ความหมายว่า การวิจัย (research) หมายถึง กระบวนการค้นหาความรู้ด้วยวิธีการที่เป็นระบบเชื่อถือได้ ส่วนคำว่า การวิจัยในชั้นเรียน (classroom research) มีคำที่ใช้ใกล้เคียงกันหลายคำ ได้แก่ การวิจัยในห้องเรียน (classroom research) การวิจัยของครู (teacher research) การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (action research in classroom or classroom action research) ซึ่งหมายถึง การวิจัยที่มุ่งนำผลการวิจัยมาแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน หรือมุ่งนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน

การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียน ควบคู่กับการเรียนการสอน คือ สอนไปวิจัยไป (กาญจนา วัฒมาญ. 2544: 33) เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อแก้ไข

ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นของตนเอง ให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนให้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป (สุวิมล ว่องวานิช. 2543: 156) บทบาทของครูจึงต้องเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรให้กับนักเรียนทั้งชั้น เนื่องจากพื้นฐานนักเรียนแตกต่างกัน ครูต้องพยายามคิดค้นวิธีสอนสื่อ ตลอดจนเครื่องมือใหม่ ๆ มาช่วยในการเรียนการสอน เพื่อแก้ปัญหาและเพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียน (กรมสามัญศึกษา. 2540: 1) โดยความรู้ใหม่ ๆ ในที่นี้เรียกว่า นวัตกรรมทางการศึกษา (ทัศนา แสงวงศ์ดี. 2543: 74)

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom action reseach) หมายถึง การวิจัยโดยครูผู้สอนในห้องเรียน ทำกับนักเรียน โดยใช้กระบวนการที่เป็นระบบในการศึกษาค้นคว้า นวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ ๆ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งดำเนินการควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานสอนปกติ โดยครูเป็นทั้งผู้ทำการวิจัย และนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนของตน

2.2 ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

มีนักวิชาการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ไว้หลายท่านดังนี้ บริษัทแมคกรอฮิลล์ (McGraw-Hill. 2002: online) ได้เสนอเหตุผลที่ควรทำการวิจัยในชั้นเรียน 5 ข้อ ได้แก่

1. เป็นสิ่งที่ช่วยสร้างภาพสะท้อนของการปฏิบัติงานโดยอ้างอิงจากเทคนิคที่ผ่านการทดลองแล้ว
2. ทำให้ได้ทดลองแนวคิดใหม่ ๆ และได้ผลการประเมินความคุ้มค่าที่เชื่อถือได้
3. ช่วยสร้างความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกแนวทางการสอน
4. ช่วยให้เกิดวัฒนธรรมการสอนแบบมืออาชีพ
5. สามารถสร้างความมุ่งหมายและการเปลี่ยนแปลงสุดท้ายของการสอน การเรียนรู้ของนักเรียนและโรงเรียน

สุวัฒนา สุวรรณเขตนินม (2540: 28-30) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ว่าจะเป็นการช่วยให้ครูมีวิถีชีวิตของการทำงานของคุณครูอย่างเป็นระบบ เห็นภาพของงานตลอดแนว และสามารถใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน กำกับและพัฒนากิจการปฏิบัติงานของตนเองได้อย่างดี ผลของการทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูได้ตัวบ่งชี้ที่เป็นรูปธรรมของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของคุณครู ซึ่งเป็นที่คาดหวังว่า เมื่อครูผู้สอนได้ทำการวิจัยใน ชั้นเรียนควบคู่กับการปฏิบัติงานสอนอย่างเหมาะสมแล้ว จะก่อให้เกิดผลดีต่อวงการศึกษาอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. นักเรียนจะมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วงวิชาการศึกษามีข้อความรู้ และ/หรือ นวัตกรรมทางการจัดการเรียนการสอนที่เป็นจริงเกิดมากขึ้น จะเป็นประโยชน์ต่อครูและเพื่อนครูในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

3. วิธีชีวิตของครู หรือวัฒนธรรมในการทำงานของครู จะพัฒนาไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ (Professional teacher) มากยิ่งขึ้น

กรมวิชาการ (2542: 3) ได้ให้ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า เกิดจากแนวคิดพื้นฐาน คือ การบูรณาการวิธีการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติ โดยมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาหลักสูตร และการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติตนเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยการวิจัย
2. เป็นการพัฒนาวิชาชีพของครู
3. เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู ด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ
4. เป็นการส่งเสริม สนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

ทัศน แสงศักดิ์ (2543: 72) กล่าวว่ามนุษย์จะศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ต้องอาศัยพื้นฐานของการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและทดลอง โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพการศึกษานั้น การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างดี ดังนั้นครูจึงมีบทบาทเพิ่มขึ้นจากการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้มาเป็นนักวิจัยอีกบทบาทหนึ่ง ซึ่งการเป็นนักวิจัยในที่นี้ คือ วิจัยเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อมอยู่รอบ ๆ ตัวนักเรียนนั่นเอง โดยหวังผลเพื่อนำมาพัฒนา ส่งเสริม และแก้ปัญหาให้เด็กมีพัฒนาการและมีกระบวนการเรียนรู้ที่ดีขึ้น จึงเห็นได้ว่าครูมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มบทบาทเป็นนักวิจัย เพื่อศึกษาข้อมูลมาเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นครูผู้สอนในระดับใด สามารถทำการวิจัยได้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา ความคิดที่ว่า การศึกษาในระดับต้น ๆ ไม่จำเป็นต้องมีการวิจัยนั้นผิด เพราะงานวิจัยในชั้นเรียนจะยากง่ายซับซ้อนอย่างไร ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ขึ้นอยู่กับปัญหาและสภาพแวดล้อม ดังนั้นจึงทำการวิจัยได้ทุกระดับการศึกษา

ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544: 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสำคัญของครูในการพัฒนาวิธีชีวิตความเป็นครู ไปสู่ความเป็นครูมืออาชีพ เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูเป็นนักแสวงหาความรู้และวิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้ครูมีความรู้อย่างกว้างขวางและลุ่มลึก ทำงานอย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ และเป็นระบบ
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำ

ให้งานของครูมีลักษณะเป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวก้าวไปข้างหน้า ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ เกิดนวัตกรรมที่ทันสมัย นำมาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ทันทั่วทั้ง

3. เป็นเครื่องมือสำคัญในการจรรโลงวิชาชีพของครูให้มีความเข้มแข็ง เพราะผลจากการวิจัยในชั้นเรียน จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการทำงานของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม นั่นก็คือ การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

นอกจากนี้ ครูรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2544: 7) ยังกล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีพลังอำนาจในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น สามารถแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้ทันทั่วทั้งและมีประสิทธิภาพ

2. ช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ช่วยให้ครูทำงานได้อย่างเป็นระบบ ประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและภาคภูมิใจในวิธีการที่นำมาใช้

4. ช่วยให้โรงเรียนสามารถกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม โดยมีผลการวิจัยรองรับ

5. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการแก้ไข้ปัญหาและพัฒนาอย่างสมบูรณ์เต็มศักยภาพทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ประกอบ มณีโรจน์ (2544: 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้พัฒนาวิธีการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

2. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพสูงขึ้น

3. ช่วยให้วงวิชาการของการเรียนรู้ก้าวหน้า มีนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ส่งผลต่อเนื่องต่อการจัดการเรียนรู้

4. ช่วยให้วงวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงมากขึ้น เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป

5. ช่วยพัฒนาตัวครูและวิชาชีพครูไปพร้อม ๆ กัน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ (2544: 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการวิจัย

2. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู

3. เป็นการแสวงหาความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู ด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการ

ปฏิบัติ

4. เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

ชาติรี เกิดธรรม (2545: 20) กล่าวถึงประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

เพราะครูผู้สอนสามารถใช้นวัตกรรม สื่อการสอน วิธีการหรือเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน

2. ครูพัฒนางานของตนเองให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น และสามารถใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอตำแหน่งให้สูงขึ้นได้

3. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมตามศักยภาพสูงสุดของผู้เรียน

4. เป็นข้อมูลในการปรับปรุง การบริหาร หรือพัฒนาการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ไพจิตร สดวกการ (2545: 4-5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่าเป็นการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัยที่ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติ เป็นสิ่งที่จะให้ผลดีแก่ผู้เรียนมากกว่าการที่ครูแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนตามผลการวิจัยของผู้อื่น เนื่องจากครูผู้สอนเป็นครูที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ครูจึงย่อมรู้ธรรมชาติ ภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของนักเรียนของตนดีกว่าผู้อื่น แต่ครูก็ต้องพยายามศึกษาค้นคว้าหาแนวทางการแก้ปัญหการเรียนการสอนที่ผู้อื่นทำวิจัยไว้ เพื่อนำมาเป็นฐานความคิดในการปรับนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตนและจะได้รู้ถึงข้อควรระวังที่ผู้วิจัยคนก่อนได้นำเสนอไว้ เพื่อป้องกันความผิดพลาดซ้ำรอยเดิม รวมทั้งควรปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ภายในโรงเรียน หรือบุคคลภายนอก เพื่อปรับแนวคิดและประสบการณ์เหล่านั้น มาใช้เป็นแนวทางที่นำมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนได้อย่างมั่นใจต่อไป

สุวิมล ว่องวาณิช (2546: 24-25) กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้ว่า

1. เป็นการให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้การตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น

2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน

3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรงเนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ

4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัย

ในที่ทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กร เนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ และการแก้ปัญหา

5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัย ทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ศิริพร สลึงค์ (2548: 13) กล่าวว่า การวิจัยมีความสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาการเรียนรู้เพราะการวิจัยเป็นบทบาทเสริมของครูในฐานะนักวิจัยเชิงปฏิบัติการในระดับชั้นเรียน ในกรณีที่ผู้สอนพบว่ากระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนที่กำลังดำเนินการอยู่มีปัญหา หรือมีความจำเป็นต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน ผลการวิจัยเป็นคำตอบหรือแนวทางในการแก้ปัญหาหรือปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพทั้งด้านกระบวนการบริหารจัดการ กระบวนการเรียนการสอน และด้านผลผลิตคือผู้เรียน ให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

สรุปแล้ว การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ เพราะทำให้ครูสามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัยของครูผู้สอน ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านพฤติกรรมของผู้เรียน เนื่องจากครูผู้สอนเป็นครูที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ครูจึงย่อมรู้ธรรมชาติ ภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของนักเรียนของตนดีกว่าผู้อื่น และทราบปัญหาใดควรแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยครูสามารถศึกษาค้นคว้าหาแนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนที่ผู้อื่นทำวิจัยไว้ เพื่อนำมาเป็นฐานความคิดในการปรับนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตนและจะรู้ถึงข้อควรระวังที่ผู้วิจัยคนอื่นได้นำเสนอไว้ เพื่อป้องกันความผิดพลาดซ้ำรอยเดิม รวมทั้งควรปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ภายในโรงเรียน หรือบุคคลภายนอก เพื่อปรับแนวคิดและประสบการณ์เหล่านั้น มาใช้เป็นแนวทางที่นำมาใช้แก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของตน เพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนอย่างสูงสุด

2.3 ลักษณะและรูปแบบของการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.3.1 ลักษณะของการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนที่กล่าวมานั้น จะเห็นว่า เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

ธีรชัย ปุณณโชติ (2532: 8) ได้กล่าวถึงการวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็นการวิจัยเพื่อมุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นครั้ง ๆ ไป ผลของการวิจัยใช้ได้เฉพาะกลุ่มที่ทำการศึกษาเท่านั้น จะนำไปอ้างอิงกลุ่มอื่นไม่ได้ เพราะมองขอบเขตในวงจำกัดเป็นการวิจัยปัญหาของเด็กในชั้นเรียนของตนเอง

เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนเฉพาะชั้น ในแง่ของกระบวนการหรือวิธีการวิจัย นิยมใช้วิธีการสำรวจหรือทดลองหรือการศึกษาเฉพาะกรณี แล้วแต่ลักษณะของปัญหาที่ต้องการศึกษา

การวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากการวิจัยในโรงเรียน ตรงที่กลุ่มตัวอย่าง และเป้าหมาย กล่าวคือ วิจัยในชั้นเรียนจะใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ศึกษาในห้องเรียน และมีเป้าหมายสำคัญคือ พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เพราะเชื่อว่าถ้าครูใช้กิจกรรมการสอนที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียน ย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และบรรลุเป้าหมายทางการพัฒนานักเรียน (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2539: 183)

นักวิจัยในชั้นเรียนและนักวิจัยนักวิชาการต่างแสวงหาความรู้ในการพัฒนาการเรียนการสอนเหมือนกัน โดยที่นักวิจัยนักวิชาการเล่นบทบาทผู้แสดง มุ่งสร้างองค์ความรู้เชิงทฤษฎีและนำผลไปใช้สรุปอ้างอิง มีการตีพิมพ์เผยแพร่ ในขณะที่นักวิจัยในชั้นเรียนจะเล่นบทบาทผู้สังเกตเป็นผู้ปฏิบัติงาน ด้านการสอนในชั้นเรียนมุ่งเน้นการหาวิธีการพัฒนาผู้เรียน ถ้าข้อค้นพบได้ตรวจสอบจนแน่ใจในผลที่ได้ก็เผยแพร่ได้เช่นเดียวกัน (สุวิมล ว่องวานิช. 2543: 9)

ลักษณะที่สำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน คือ 1) การสะท้อนกลับผลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของตนเองและผลที่เกิดขึ้น 2) การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน/เพื่อนร่วมงาน มีส่วนในการวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติงานและผลที่ได้รับ 3) กระบวนการที่มีการดำเนินงานเป็นวงจรต่อเนื่องและทำเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงาน 4) ผลที่ได้จากการวิจัยนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงาน (สุวิมล ว่องวานิช. 2544: 11) หรือมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ 1) เป็นการวิจัยจากปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน 2) ทำการวิจัยเพื่อนำผลวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอน 3) การวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอน คือ สอนไปวิจัยไปแล้วนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียน และทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น (กรมสามัญศึกษา. 2540: 4)

ลักษณะพิเศษของวิจัยในชั้นเรียนที่สำคัญมี 2 ประการ คือ 1) วิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาการกระทำของมนุษย์และสถานการณ์ทางสังคมโดยครูผู้สอน การวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวข้องกับปัญหาและความก้าวหน้าต่าง ๆ ที่ต้องการเปลี่ยนแปลง 2) เป้าหมายของการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาอย่างลึกซึ้งของครู ซึ่งอาจจะปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ในขณะนั้น (ทัศนแสวงศักดิ์. 2543: 75 ; อ้างอิงจาก Elliott. 1988: 121)

กนิษฐา เตมธนะศักดิ์ (2545: 18) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างจากการวิจัยโดยทั่วไป ที่กลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก ศึกษาในห้องเรียน กระทำโดยครู และมีเป้าหมายคือ พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน แต่แสวงหาความรู้และตีพิมพ์เผยแพร่ได้เช่นเดียวกัน มีการสะท้อนกลับผลการปฏิบัติงานของตนเองและผลที่เกิดขึ้น การวิพากษ์วิจารณ์ผลที่ได้รับจากเพื่อนร่วมงาน

กระบวนการเป็นวงจรต่อเนื่อง ผลที่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงาน อาจวิจยจากปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือวิจยควบคู่กับการเรียนการสอนก็ได้ ให้ความสำคัญกับการคิดค้นพัฒนาวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน

ครุรักษ์ ภิมย์รักษ์ (2544: 10-11) ได้สรุปลักษณะของการวิจยในชั้นเรียน จาก สุวิมล ว่องวานิช (2543: 167-172) และ อุทุมพร จามรมาน (2537: 23-30) ไว้ดังนี้

1. เป็นการวิจยที่มีจุดเริ่มต้นมาจากการปฏิบัติงานสอน และข้อสงสัยของครูเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียน
2. เป็นการวิจยที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อแสวงหาวิธีการปรับปรุงการเรียนของผู้เรียน และการปฏิบัติงานสอนของครู
3. เป็นการวิจยที่ดำเนินการวิจยโดยครูเอง ซึ่งอาจต้องร่วมมือกับเพื่อนครู ผู้ปกครอง หรือ ผู้เรียนด้วยก็ได้
4. เป็นการวิจยที่มีกระบวนการขั้นตอนที่เชื่อถือได้ โดยเริ่มต้นจากการวางแผน การทำกิจกรรม การสังเกต และการสะท้อนผลที่ได้รับกับเพื่อนครูหรือผู้เกี่ยวข้อง
5. เป็นการวิจยที่ไม่เน้นรูปแบบที่เป็นทางการมากนัก และไม่เน้นทฤษฎีหรือหลักการต่าง ๆ แต่เป็นการใช้ดุลยพินิจของครูเองในการตัดสินใจเลือกใช้วิธีการต่าง ๆ
6. เป็นการวิจยเชิงคุณภาพมากกว่าการวิจยเชิงปริมาณ กำหนดวิธีแก้ปัญหาโดยอาศัยประสบการณ์ แต่ตรวจสอบผลด้วยวิธีการเชิงปรนัยที่เชื่อถือได้
7. เป็นการวิจยที่ใช้กลุ่มเป้าหมายในชั้นเรียน ไม่จำเป็นต้องสุ่มกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายในการวิจยอาจมีเพียงคนเดียว เป็นกลุ่ม หรือทั้งชั้นก็ได้
8. เป็นการวิจยที่ใช้ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งข้อมูลที่ได้ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ และสรุปข้อมูลตามที่มีผู้ให้เท่านั้น
9. เป็นการวิจยที่ไม่เน้นการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติขั้นสูง แต่มักใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา
10. เป็นการวิจยที่ใช้ประสบการณ์ของครูผู้วิจยและเพื่อนครู ทำการอภิปรายผลที่เกิดขึ้น วิธีแก้ปัญหาที่จะนำไปใช้
11. เป็นการวิจยที่ใช้ระยะเวลาอันสั้นในระหว่างที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ บางครั้งอาจใช้เวลาเพียง 2-3 ชั่วโมงก็เสร็จแล้ว
12. เป็นการวิจยที่นำผลการวิจยไปใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนทันที แล้วตรวจสอบผลที่เกิดขึ้น และผลการวิจยก็ไม่เน้นการสรุปอ้างอิงไปถึงกลุ่มเป้าหมายอื่น

นพดล เจนอักษร (2544: 16-18) ได้เปรียบเทียบลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนกับการวิจัยทางการศึกษาอื่น ๆ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนกับการวิจัยทางการศึกษาอื่น ๆ

รายการ	การวิจัยในชั้นเรียน	การวิจัยทางการศึกษา
1. ผู้วิจัย	ครู	นักวิจัยทางการศึกษา
2. จุดมุ่งหมาย	เข้าใจผู้เรียน พัฒนาการศึกษา	พัฒนการศึกษา
3. จุดเริ่มต้น	การปฏิบัติงานของครู	ทฤษฎีทางการศึกษา
4. วิธีการ	ครูพิจารณาเชื่อมโยงการทำงานของตนจนเกิดทฤษฎี	ใช้ทฤษฎีและงานวิจัยอื่นเป็นกรอบของการวิจัย
5. ข้อดี	เชื่อมทฤษฎีทางการศึกษากับการทำงานของคุณครู	ทดสอบทฤษฎีทางการศึกษางานวิจัยอื่น
6. จุดอ่อน	ครูขาดทักษะการวิจัย	นักวิจัยขาดประสบการณ์ในโรงเรียน
7. ขอบเขต	เล็ก	กว้างกว่า
8. หน่วยวิจัย	ครู/นักเรียน/ห้องเรียน/โรงเรียน/1หน่วย	ห้องเรียนหรือโรงเรียน มากกว่า 1 หน่วย
9. จุดเหมือน	เป็นการวิจัยที่เชื่อถือได้	เป็นการวิจัยที่เชื่อถือได้
10. จุดต่าง	1. ไม่จำเป็นต้องสุ่มตัวอย่าง 2. สรุปเฉพาะผู้ให้ข้อมูล 3. อิงข้อมูลเชิงคุณลักษณะ	1. จำเป็นต้องสุ่มตัวอย่าง 2. สรุปไปยังประชากรได้ 3. อิงสถิติ ข้อมูลเชิงปริมาณ
11. จุดเน้น	1. เน้นแก้ปัญหาในห้องเรียน 2. เน้นนักเรียน 3. เน้นกระบวนการ 4. เน้นภาคปฏิบัติ 5. เน้นภาคปฏิบัติสู่ทฤษฎี 6. เน้นคำถามว่าครูจะช่วยนักเรียนได้อย่างไร 7. นำวิชาครู/วิชาการศึกษาสู่โรงเรียน 8. พฤติกรรมนักเรียนคือจุดเริ่มต้น	1. เน้นปัญหาที่ต้องวิจัย 2. เน้นทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 3. เน้นผล 4. เน้นทฤษฎีการศึกษา 5. เน้นภาคทฤษฎีสู่ปฏิบัติ 6. เน้นคำถามว่านักวิจัยจะหาข้อมูลได้มากเพียงใด 7. นำโรงเรียนสู่วิชาครู/วิชาการศึกษา 8. ทฤษฎีทางการศึกษาคือจุดเริ่มต้น

ที่มา: นพดล เจนอักษร. (2544). *แก่นวิจัยในชั้นเรียน*. หน้า 16-18.

การทำวิจัยในชั้นเรียนจะให้ความสำคัญต่อการคิดค้นพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) สื่อการเรียนการสอนที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ (Invention) 2) กิจกรรมพัฒนาหรือเทคนิควิธีสอน (Instruction) (กรมสามัญศึกษา. 2540: 6)

กานดา พูนลาภทวี และ วรณดี แสงประทีปทอง (2545: 3-4) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือมุ่งพัฒนาการเรียนการสอน การวิจัยในชั้นเรียนจึงมีลักษณะแตกต่างจากการวิจัยทางการศึกษาทั่วไป โดยการวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะดังนี้

1. ผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่ผู้ทำวิจัยคือครูที่ทำหน้าที่สอนในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นการวิจัยโดยครูเพียงคนเดียว หรือครูหลายคนร่วมกันทำวิจัย หรือครูผู้สอนทำวิจัยร่วมกับนักวิจัยภายนอกก็ได้

2. วัตถุประสงค์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหการเรียนการสอนเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อหาวิธีการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ส่วนการวิจัยทางการศึกษาทั่วไปมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาคำตอบหรือความรู้เป็นหลัก

3. ที่มาของปัญหาวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาที่นำมาทำวิจัยได้จากสภาพปัญหาการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ครูพบและต้องการจะแก้ไข การวิจัยในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน หรือมีวัตถุประสงค์เพื่อหาวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนได้มากขึ้นกว่าเดิม เช่น ครูแสวงหาวิธีการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถต่ำ หรือหาวิธีการสอนที่จะพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนในชั้นที่ครูสอน ปัญหาวิจัยจึงมาจากสิ่งที่ใกล้ตัวครูเป็นปัญหาที่ครูคิดขึ้นเอง และสนใจที่จะหาคำตอบไม่ใช่ปัญหาทั่วไปหรือปัญหาที่ผู้อื่นเสนอแนะไว้

4. ขอบเขตการวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานวิจัยขนาดเล็ก ขอบเขตของปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างแคบและเฉพาะเจาะจง กล่าวคือเป็นการวิจัยในประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เช่น การแก้ปัญหความไม่รับผิดชอบในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน หรือการศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนด้วยสื่อที่ครูผลิตขึ้น กลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษาคืออาจเป็นนักเรียนที่ครูสอนเพียง 1 ห้อง ผลการวิจัยนำไปใช้เฉพาะห้องเรียนที่ศึกษาไม่นำไปอ้างอิงในวงกว้าง

5. แบบแผนการวิจัย การวิจัยในชั้นเรียนใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติการซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการ คือ 1) การวางแผน 2) การปฏิบัติตามแผน 3) การประเมินผลการปฏิบัติ และ 4) การสะท้อนผลหลังการปฏิบัติ วิธีการวิจัยที่ใช้ไม่ยึดแบบแผนเคร่งครัดนัก สามารถปรับให้เหมาะสมตามสภาพการเรียนการสอนได้ เช่น เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล อาจพิจารณาคูณภาพด้านความตรงหรือความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยไม่ได้ตรวจสอบคุณภาพเรื่องความเที่ยงหรือความเชื่อมั่น

(Reliability) หรือไม่ได้้นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Tryout) ก่อนนำมาเก็บข้อมูลจริง การเขียนรายงานการวิจัยอาจเขียนแบบรายงานวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อการดำเนินการวิจัยที่สมบูรณ์ หรือเขียนรายงานผลการดำเนินการแก้ปัญหาซึ่งกล่าวถึงสิ่งที่จะแก้ปัญหา วิธีดำเนินการแก้ปัญหาและผลการแก้ปัญหา โดยมีความยาวเพียง 1-2 หน้า หรือมากกว่านั้นก็ได้

6. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ศึกษาข้อมูลจากนักเรียนทุกคนในห้องที่ครูนักวิจัยสอน ซึ่งเป็นการศึกษากลุ่มนักเรียนเป้าหมายทั้งหมด ไม่ใช่ศึกษาจากนักเรียนบางคนที่เป็นตัวแทนของกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การวิเคราะห์ข้อมูลจึงใช้สถิติเชิงบรรยาย เช่น ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยไม่ต้องใช้สถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

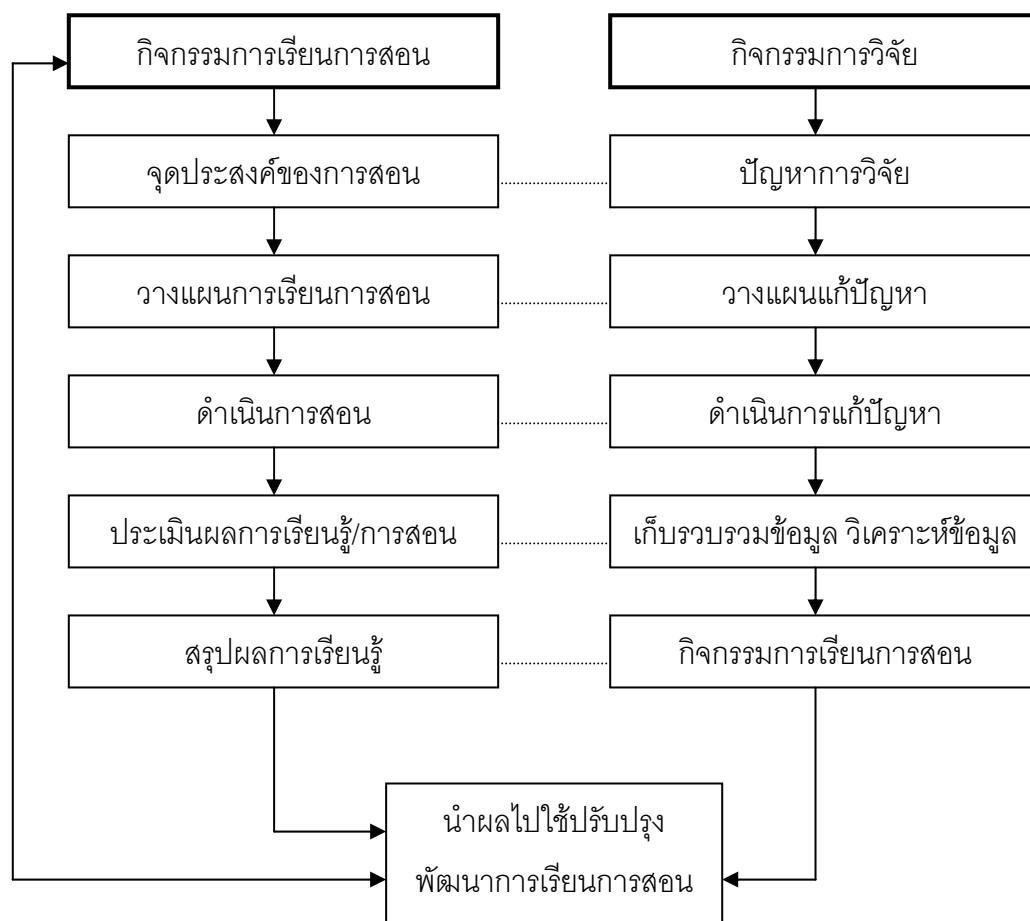
การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยทางการศึกษารูปแบบหนึ่ง ความแตกต่างของการวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยทางการศึกษาทั่วไป สรุปได้ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยทางการศึกษาทั่วไป

ประเด็นเปรียบเทียบ	การวิจัยในชั้นเรียน	การวิจัยทางการศึกษาทั่วไป
1. ผู้ทำวิจัย	ครูผู้สอน	ครูหรือผู้สนใจ
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	มุ่งนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน	มุ่งแสวงหาองค์ความรู้เป็นหลัก
3. ที่มาของปัญหา	สภาพปัญหาในห้องเรียนที่ครูผู้สอนพบ	สภาพปัญหาทั่วไปหรือปัญหาที่มีผู้เสนอแนะไว้
4. ขอบเขตการวิจัย	แคบ เฉพาะเจาะจง ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน	ไม่เฉพาะเจาะจงในห้องเรียน
5. แบบแผนการวิจัย	ไม่ยึดแบบแผนการวิจัยอย่างเคร่งครัด	ยึดแบบแผนการวิจัยอย่างเคร่งครัด
6. การวิเคราะห์ข้อมูล	ส่วนใหญ่ใช้สถิติเชิงบรรยาย เช่น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เป็นต้น	ส่วนใหญ่ใช้สถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ที่มา: กานดา พูนลาภทวี และ วรณดี แสงประทีปทอง. (2545). การทำการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโครงการโรงเรียนปฏิบัติการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. หน้า 5.

การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ดำเนินการควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ โดยไม่แยกการดำเนินการวิจัยออกมาเป็นกิจกรรมอีกกิจกรรมหนึ่ง การทำการวิจัยมุ่งที่จะพัฒนาการเรียนการสอน ดังนั้นกิจกรรมต่าง ๆ ในการวิจัยต้องกระทำควบคู่กับกิจกรรมการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมการวิจัย แสดงดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมการวิจัย

ที่มา: กานดา พูนลาภทวี และ วรณดี แสงประทีปทอง. (2545). การทำการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโครงการโรงเรียนปฏิบัติการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. หน้า 6.

การทำวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะแตกต่างจากการวิจัยทางการศึกษาทั่วไป เพราะมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือมุ่งพัฒนาการเรียนการสอน จึงให้ความสำคัญต่อการคิดค้นพัฒนานวัตกรรม ซึ่งอาจจะเป็นสื่อการสอนหรือเทคนิควิธีสอน เพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหาการเรียนการสอนหรือพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของผู้เรียนในชั้นเรียนของตน และไม่ยึดติด

กับแบบแผนของการวิจัยที่เป็นทางการมากนัก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจึงเป็นสถิติเชิงบรรยาย เช่น ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยไม่ต้องใช้สถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน เพราะผลการวิจัยนำไปใช้เฉพาะห้องเรียนที่ศึกษาไม่นำไปอ้างอิงในวงกว้าง

2.3.2 รูปแบบของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ในการวิจัยโดยทั่วไปสามารถจำแนกประเภทตามเกณฑ์ของการจำแนกหลายเกณฑ์ ขอยกตัวอย่างบางเกณฑ์ดังนี้ (สุรวาท ทองบุ. 2548: ออนไลน์)

1. จำแนกตามประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย ได้ 2 ประเภท คือ

- 1.1 การวิจัยพื้นฐานหรือการวิจัยบริสุทธิ์
- 1.2 การวิจัยประยุกต์

2. จำแนกตามระเบียบวิธีการวิจัย ได้ 3 ประเภท คือ

- 2.1 การวิจัยเชิงพรรณนาหรือบรรยาย
- 2.2 การวิจัยเชิงทดลอง
- 2.3 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์

3. จำแนกตามสาขาวิชา ได้ 3 ประเภท คือ

- 3.1 การวิจัยทางสังคมศาสตร์
- 3.2 การวิจัยทางมนุษยศาสตร์
- 3.3 การวิจัยทางวิทยาศาสตร์

4. จำแนกตามข้อมูลที่ใช้ ได้ 2 ประเภท คือ

- 4.1 การวิจัยเชิงปริมาณ
- 4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

อย่างไรก็ตาม ในการวิจัยเรื่องหนึ่ง ๆ อาจจะไม่สามารถแยกประเภทได้อย่างเด็ดขาด อาจจะจัดอยู่ได้ในบางประเภทหรือหลายประเภทในขณะเดียวกัน เช่น ในการวิจัยเรื่องหนึ่งอาจจะเป็น การวิจัยเพื่อพรรณนาหรือบรรยาย ปัญหา และแสวงหาแนวทางการแก้ปัญหาและทดลองนวัตกรรม การแก้ปัญหา การวิจัยนี้จึงเป็นทั้งการวิจัยเชิงพรรณนาหรือบรรยายและการวิจัยเชิงทดลอง หรือการวิจัย บางเรื่องอาจจะต้องใช้ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ หรือการวิจัยบางเรื่องอาจจะเกี่ยวข้องกับ สาขาวิชาหลายสาขาหรือเรียกว่า “สหวิทยาการ” (Interdisciplinary) เป็นต้น ในการวิจัยในชั้นเรียนก็ อาจยึดเกณฑ์การจำแนกเช่นเดียวกันกับการวิจัยทั่วไป หรืออาจจำแนกการวิจัยในชั้นเรียนตาม ลักษณะเฉพาะ ได้ดังนี้ (สุรวาท ทองบุ. 2548: ออนไลน์)

1. จำแนกตามลักษณะความเข้มของกระบวนการวิจัย ได้ 3 ประเภท คือ

1.1 การวิจัยหน้าเดียว ซึ่งเป็นการวิจัยที่สามารถเขียนรายงานเพียงหน้าเดียวหรือหลายหน้าแต่ไม่มากนัก และการเขียนจะเขียนเพียงบอกปัญหาและวิธีแก้ปัญหาและผลการแก้ปัญหาอย่างย่อพอเข้าใจคล้ายกับบทคัดย่อของการวิจัยอื่น

1.2 การวิจัยอย่างง่าย เป็นการวิจัยที่ค่อนข้างมีกระบวนการที่ครบถ้วนแต่การเขียนรายงานการวิจัยบางหัวข้ออาจขาดความสมบูรณ์บ้างเช่น เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 การวิจัยที่สมบูรณ์ เป็นการวิจัยที่อยู่ในระดับมาตรฐานสากล ดำเนินการตามกระบวนการที่ครบถ้วน เขียนรายงานการวิจัยอย่างสมบูรณ์

2. จำแนกตามจุดมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย ได้ 2 ประเภท คือ

2.1 การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา เช่น การวิจัยเพื่อวิเคราะห์ผู้เรียนหรือวินิจฉัยผู้เรียน การวิจัยเพื่อประเมินคุณภาพการศึกษา การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนรู้ เป็นต้น

2.2 การวิจัยเพื่อประยุกต์ทฤษฎีในการแก้ปัญหาและพัฒนา เช่น การวิจัยเพื่อสร้างสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อสร้างเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างของผู้เรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะหรือพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศ เป็นต้น

วัลลภ กันทรพย์ (2539: 20-24) ได้จำแนกรูปแบบการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน 5 รูปแบบ คือ

1. การวิจัยเชิงสำรวจ เป็นการศึกษาลักษณะความเป็นจริงตามสภาพในเรื่องต่าง ๆ เพื่อมุ่งรวบรวมข้อมูลและรายงานลักษณะที่มีอยู่ในสภาพการณ์นั้น ๆ เช่น สำรวจทัศนคติของนักเรียนสำรวจอาชีพผู้ปกครอง สำรวจโรงเรียน สำรวจชุมชนและปัญหาการเรียนการสอน

2. การวิจัยหาความสัมพันธ์ เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่สองตัวขึ้นไป ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เช่น อาชีพผู้ปกครองกับผลการเรียน สุขภาพนักเรียนกับผลการเรียน วิธีสอนของครูกับผลการเรียน เป็นต้น

3. การวิจัยเปรียบเทียบ เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระหว่างตัวแปรตั้งแต่สองตัวขึ้นไปว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ เช่น การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดพัฒนาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเลิกเรียนว่าแตกต่างกันหรือไม่

4. การวิจัยแบบทดลองเชิงเหตุผล เป็นการศึกษาความเป็นเหตุ – ผล โดยมีการจัดสภาพการณ์และควบคุมตัวแปรต่าง ๆ โดยกำหนดกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยสามารถกำหนดค่าต่าง ๆ ของตัวแปรอิสระได้ตามต้องการ แล้วศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับตัวแปรตาม

5. การวิจัยเชิงทดลองและพัฒนา เป็นการศึกษาดังกล่าวถึงผลการพัฒนานวัตกรรมหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมาโดยไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบ เป็นการวิจัยที่ใช้ได้กลุ่มเดียว ไม่ต้องการเปรียบเทียบ แต่คิดวิธีสอนแบบใหม่มาแล้วพัฒนาวิธีสอนแบบใหม่เลย และสอนเสร็จแล้วสำรวจความรู้ และเข้าใจของนักเรียน ปัญหาต่าง ๆ ในการสอนแล้วเอามาปรับปรุงใหม่แล้วสอนนักเรียนกลุ่มเดิมในบทเรียนต่อไป ประยุกต์ไปเรื่อย ๆ

กานดา พูนลาภทวี และ วรณดี แสงประทีปทอง (2545: 6-7) กล่าวว่า รูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบใหญ่ ๆ คือการวิจัยแบบไม่เป็นทางการ (informal research) และการวิจัยแบบเป็นทางการ (formal research)

1. การวิจัยแบบไม่เป็นทางการ เป็นการวิจัยที่มุ่งหาคำตอบของปัญหาวิจัยโดยไม่ยึดแบบแผนของการวิจัยอย่างเคร่งครัดนัก การรายงานผลการวิจัยเสนอเพียงประเด็นสำคัญที่ต้องการนำเสนอ รายงานวิจัยมีความยาวประมาณ 1-10 หน้า

2. การวิจัยแบบเป็นทางการ เป็นการวิจัยที่ยึดแบบแผนของการวิจัยอย่างเคร่งครัด มีการออกแบบการวิจัยอย่างรัดกุมเพื่อให้ได้คำตอบของปัญหาวิจัยที่แม่นยำและเชื่อถือได้ การเสนอผลการวิจัยเสนอตามรูปแบบรายงานเชิงวิชาการซึ่งนิยมเสนอเนื้อหาสาระเป็นบท ๆ ประมาณ 5 บท

รูปแบบการวิจัยในชั้นเรียน อาจทำได้หลายลักษณะ ได้แก่ การทำวิจัยรายบุคคล การทำวิจัยรายกลุ่มและการทำวิจัยระดับโรงเรียน

1. การทำวิจัยรายบุคคล เป็นการทำวิจัยของครูเพียงคนเดียว โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่พบในชั้นเรียนที่ครูสอน ครูที่ทำวิจัยอาจทำวิจัยโดยลำพังคนเดียวหรือทำคนเดียวโดยขอคำปรึกษาหรือความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นด้วย

2. การทำวิจัยเป็นกลุ่มหรือการทำวิจัยแบบร่วมมือ เป็นการทำวิจัยของครูมากกว่า 1 คน ในปัญหาวิจัยเรื่องเดียวกัน ปัญหาการวิจัยเป็นปัญหาที่ครูพบในชั้นเรียน โดยครูหรือบุคลากรร่วมมือกันหาวิธีแก้ไขปัญหาดังกล่าว การทำวิจัยในลักษณะนี้อาจนำมาใช้ในกรณีที่ครูซึ่งสอนวิชาเดียวกันพบปัญหาการเรียนการสอนที่คล้ายกันจึงร่วมมือกันทำวิจัยหรือคณะครูที่ร่วมสอนในชั้นเดียวกันทำวิจัยร่วมกัน

3. การทำวิจัยระดับโรงเรียน เป็นการวิจัยที่มีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาของโรงเรียน หรือพัฒนาโรงเรียน โดยคณะผู้วิจัยเป็นผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน และอาจมีบุคคลภายนอก เช่น ผู้ปกครองหรือชุมชนมาร่วมด้วย

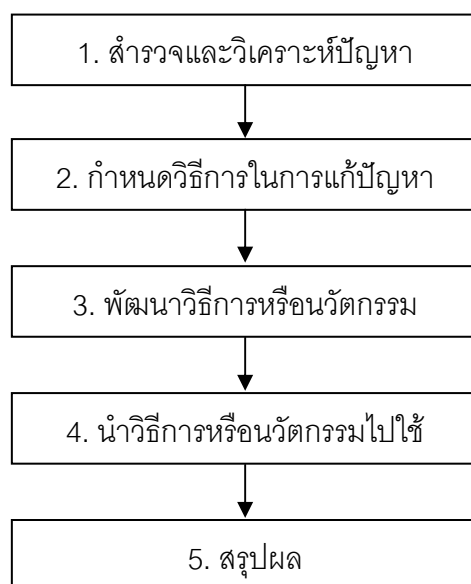
รูปแบบของการวิจัยอาจแบ่งได้หลายแบบดังที่กล่าวมาแล้ว การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู อาจใช้รูปแบบการวิจัยแบบไม่เป็นทางการหรือใช้รูปแบบการวิจัยแบบเป็นทางการก็ได้ ในกรณีที่ครูยังไม่เคยทำวิจัย อาจเริ่มจากการทำวิจัยแบบไม่เป็นทางการซึ่งมีขั้นตอนไม่มากนัก ส่วนครูที่มี

ประสบการณ์การวิจัยมาบ้างแล้วซึ่งพอจะคุ้นเคยกับวิธีการวิจัย ควรศึกษาระเบียบวิธีวิจัยแบบเป็นทางการ แล้วนำมาใช้ในการวางแผนดำเนินการวิจัยเพื่อให้การหาคำตอบของปัญหาวิจัยรอบคอบ และรัดกุมมากยิ่งขึ้น การวิจัยที่ควรส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ควรจะเป็นการวิจัยที่มุ่งที่จะศึกษาผู้เรียนโดยเฉพาะปัญหาการเรียนรู้ และนำไปสู่การแสวงหาแนวทางการแก้ปัญหา ทดลองแก้ปัญหา และศึกษาผลการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นงานในหน้าที่ของครู และเป็นการวิจัยที่มีความสมบูรณ์ถูกต้องตามหลักวิชาและนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการเรียนการสอนได้จริง

2.4 กระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน

ได้มีนักการศึกษาเสนอกระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2542: 7-13) ได้นำเสนอกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งมีกระบวนการดังภาพประกอบ 5 ดังนี้

ภาพประกอบ 5 กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

ที่มา: กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. หน้า 13.

กรมสามัญศึกษา (2532: 49) ได้กำหนดขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดปัญหาและหัวข้อสำหรับการวิจัย
2. ศึกษาหลักฐานและทฤษฎีพื้นฐาน
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. นิยามตัวแปรและศัพท์เฉพาะ

5. กำหนดจำนวนและลักษณะตัวแปร
6. สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
7. กำหนดขอบเขตประชากร และเลือกกลุ่มตัวอย่าง
8. เก็บรวบรวมข้อมูล
9. วิเคราะห์ข้อมูล การแปลผล และอภิปรายผล
10. เขียนรายงานการวิจัย

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม (2540: 18) ได้อธิบายขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนไว้ 3

ขั้นตอน คือ

1. ขั้นกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptualization)
 - 1.1 การตั้งคำถาม ผู้วิจัยอยากรู้อะไร มีข้อสงสัยอะไรหรือต้องการสร้างความรู้อะไร
 - 1.2 ออกแบบวิธีหาคำตอบ ผู้วิจัยเลือกวิธีวิจัย ออกแบบวิจัย แหล่งข้อมูล เครื่องมือ การวิเคราะห์ การแปลผล
 - 1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
2. ขั้นดำเนินการ การตรวจสอบหลักฐานเชิงประจักษ์ (Empirical investigation) คือ การดำเนินการจัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และแปลผล
3. ขั้นสร้างความรู้ (Making conclusion) ต้องอยู่บนพื้นฐานของความจริงที่ค้นพบ และการนำความจริงไปใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องสร้างสรรค์

ลัทธศักดิ์ แพรสายทอง (2548: 21-22) สรุปขั้นตอนกระบวนการวิจัยในสถานศึกษา

ดังนี้

1. การกำหนดปัญหา เป็นการระบุปัญหาการเรียนการสอน หรือสิ่งที่ครูต้องการพัฒนาการเรียนการสอน โดยระบุให้ชัดเจนว่า ปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการพัฒนาคืออะไร และทราบได้อย่างไรว่าเป็นปัญหา แล้วจึงระบุว่าปัญหานั้นมีความสำคัญอย่างไร มีสาเหตุเกิดจากอะไร และกำหนดสมมติฐานการวิจัย ซึ่งเป็นคำตอบที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นโดยคาดเดาไว้ล่วงหน้าก่อนทำการวิจัย
2. พิจารณาเลือกวิธีดำเนินการ/นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหา โดยเลือกว่าวิธีใดหรือนวัตกรรมอะไรที่เป็นวิธีการหรือแนวทางที่ดีที่สุดที่ใช้ในการแก้ปัญหา หรือช่วยพัฒนาได้ พร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอบเขตการวิจัยว่าศึกษากับนักเรียนระดับชั้นใด กี่คน ใช้วิธีใดเป็นวิธีแก้ปัญหา และผลที่ได้จากการแก้ปัญหา คืออะไร
3. ดำเนินการวิจัย ใช้นวัตกรรม/ทดลองสอน เป็นการระบุการสร้าง/พัฒนานวัตกรรม และเครื่องมือที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม แล้วจึงนำนวัตกรรมไปใช้ในการเรียนการสอน

4. การวิเคราะห์และประเมินผล ตามโครงการวิจัยในชั้นเรียน ขั้นตอนนี้เริ่มตั้งแต่การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติอย่างง่าย เช่น หาค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น แล้วนำมาเขียนเป็นโครงการวิจัยในชั้นเรียนแล้วนำเสนอผู้บริหารและคณะกรรมการวิชาการต่อไป

ชูศรี วงศ์รัตนะ (2543: 78) และอรุณญา สุทธาสีโนบล (2544: 68) ได้กล่าวถึงกระบวนการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ มี 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นวางแผน หมายถึง การเริ่มวิเคราะห์ปัญหาและวางแผนแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น
2. ขั้นปฏิบัติงาน หมายถึง การใช้กลวิธีที่ได้จากการวางแผนในการลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญห
3. ขั้นประเมินผล หมายถึง การประเมินผล จากการกระทำหรือการปฏิบัติโดยใช้วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ ที่เหมาะสม
4. ขั้นสะท้อนผลย้อนกลับ หมายถึง การสะท้อนผลถึงผลการประเมินกระบวนการต่าง ๆ ของการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อนำไปสู่การกำหนดปัญหาใหม่ ๆ

กานดา พูนลาภทวี และ วรณดี แสงประทีปทอง (2545:7-8) กล่าวถึงแนวทางการทำวิจัยในชั้นเรียน สิ่งที่ต้องทำเป็นอันดับแรกคือ การวิเคราะห์และกำหนดปัญหาที่ทำการวิจัย เมื่อได้สิ่งที่จะหาคำตอบแล้ว งานขั้นต่อไปคือ การวางแผนการแก้ปัญหา การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ และการสรุปผลการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์และกำหนดปัญหาวิจัย ปัญหาที่นำมาทำวิจัยในชั้นเรียนมี 2 ลักษณะคือ

- 1) ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน ครูต้องศึกษาวิเคราะห์ว่าในชั้นเรียนที่ครูสอนมีปัญหอะไรเกิดขึ้นบ้าง เช่น นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เป็นต้น
- 2) วิธีการ/นวัตกรรมที่ต้องการนำมาพัฒนาการสอน ในการสอนเนื้อหาใด ๆ ครูจะคิดหาวิธีการ หรือกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการหรือนวัตกรรมเหล่านี้ครูสามารถนำมาใช้สอนเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 การวางแผนการแก้ปัญหา เมื่อเลือกปัญหาที่จะทำวิจัยได้แล้ว ครูนำปัญหาดังกล่าวมาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา แล้วหาวิธีการแก้ปัญหานั้น รวมทั้งจัดทำสื่อ นวัตกรรมแบบประเมิน ที่ต้องใช้ในการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 การดำเนินการแก้ปัญหาตามแผนที่วางไว้ ในขั้นตอนนี้ครูจะทำตามแผนที่วางไว้ เช่น นำนิทาน หรือนวัตกรรม หรือกิจกรรมที่สร้างขึ้นไปใช้สอนตามแผนการสอน หรือแผนงานที่เตรียมไว้ รวมทั้งเก็บข้อมูลผลการเรียนของนักเรียนจากการทดลองใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้น

ขั้นที่ 4 การสรุปผลการแก้ปัญหา เมื่อดำเนินการแก้ปัญหาตามแผนที่วางไว้แล้ว ครูนำข้อมูลผลการเรียนของนักเรียนมาวิเคราะห์และสรุปผลการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนานักเรียนว่าได้ผลเป็นอย่างไร การสรุปผลจะสรุปให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยที่วางไว้

เมื่อได้ข้อสรุปจากการวิจัยแล้ว ก็เขียนรายงานการแก้ปัญหา ซึ่งเรียกว่ารายงานการวิจัย การเขียนรายงานนี้อาจเขียนแบบง่าย ๆ โดยกล่าวถึงปัญหาวิจัย วิธีการแก้ปัญหา และผลการแก้ปัญหา หรืออาจเขียนเป็นรายงานทางวิชาการ ที่ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ที่เน้นการรายงานตามระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งนิยมแบ่งเป็น 5 บท ได้แก่

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิจัย

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยบางขั้นตอนอาจดัดทอนลงบ้าง เช่น บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาจอาจค้นคว้าหลักการวิธีการที่นำมาสู่การเลือกวิธีแก้ปัญหาโดยไม่เน้นการค้นคว้าเอกสารที่ครอบคลุมประเด็นวิจัย หรือบทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ไม่เน้นวิธีการที่เคร่งครัดตามแบบแผนการวิจัยเพื่อหาข้อสรุปที่สามารถนำไปอ้างอิงในเชิงวิชาการ แต่เป็นการศึกษากลุ่มนักเรียนในลักษณะเจาะจง คือ กลุ่มนักเรียนที่ครูสอน ผลการแก้ปัญหาก็นำไปใช้กับนักเรียนในชั้นที่ทำกรวิจัย ไม่มุ่งนำผลการแก้ปัญหาไปใช้กับกลุ่มนักเรียนอื่นที่ต่างไป เช่น โรงเรียนอื่น แต่ทั้งนี้ก็เชื่อว่าผลการวิจัยจะไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ครูผู้สอนในโรงเรียนอื่นหรือชั้นอื่น อาจนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เคยมีผู้วิจัยไว้เป็นแนวทางการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาหรือเพื่อพัฒนาการสอนในชั้นที่ครูสอนได้ โดยเลือกวิธีการที่คิดว่าเหมาะสมและนำไปทดลองใช้เพื่อศึกษาผลที่จะเกิดการวิจัยในชั้นเรียนของครูอื่น ๆ ต่อไป

นูแนน (Nunan. 1989: online) ได้ปรับขั้นตอนการทำวิจัยจาก โคเฮน; และเมเนียน (Cohen; & Manion. 1985: online) เพื่อให้เหมาะสมกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. ระบุปัญหาให้แคบและตรงประเด็น ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก
2. พัฒนาแผนดำเนินการเพื่อนำไปทำการวิจัย โดยการอภิปรายและพูดคุยกับเพื่อนครูที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันภายนอก
3. ทบทวนประเด็นคำถามที่ตั้งไว้
4. กำหนดปัญหาในรูปแบบสมมติฐานหรือปัญหาการวิจัย โดยอภิปรายสมมติฐานภายใต้โครงการวิจัย

5. เลือกขั้นตอนการวิจัย วัตถุประสงค์ และทรัพยากร เป็นต้น
6. เลือกแนวทางที่ดีที่สุดเพื่อประเมินผล
7. เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ และประเมินผล/สรุปผล โครงการวิจัย
8. แปลผลข้อมูล/ข้อค้นพบที่ได้ และนำมาเป็นสารสนเทศในการสะท้อนผลย้อนกลับไปยังการสอนของเราเองและให้แก่ผู้อื่นในรูปแบบรายงานหรือประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop)

เมททีทัล (Mettetal. 2003: Online) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนว่าประกอบด้วย 7 ขั้นตอน หรือ 7 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย ซึ่งปัญหาในการวิจัยที่ดีควรมีคุณภาพที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) ปัญหานั้นควรมีความหมายหรือนัยสำคัญต่อสถานการณ์ในชั้นเรียน นั่นคือควรจะสามารถสร้างความแตกต่างในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน 2) ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยควรนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง เช่น การคงอยู่หรือการเปลี่ยนแปลงกระบวนการสอนของครู และ 3) ปัญหานั้นควรจะนำไปสู่โครงการวิจัยที่มีทรัพยากรสนับสนุนให้ทำได้จริงและเสร็จสิ้นภายในภาคการศึกษานั้น ซึ่งบางปัญหาค้นคว้า พยายามอธิบายเชิงพรรณนา เช่น มีนักเรียนจำนวนเท่าใดที่อ่านงานที่ได้รับมอบหมายก่อนเข้าชั้นเรียน บางปัญหาอาจต้องการหาความสัมพันธ์ หรือทำการณศึกษา แต่สุดท้ายปัญหาที่ดี จะต้องนำไปสู่รายละเอียดที่เจาะจงในเรื่องการใช้ประโยชน์หรือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตรหรือวัสดุอุปกรณ์ หรือแม้กระทั่งเทคนิคในการมอบหมายงานที่แตกต่างจากเดิมในกระบวนการสอนของครู

2. ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ปัญหานี้จำเป็นต้องมีข้อมูลภูมิหลัง ซึ่งวรรณกรรมที่สรุปมาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิก็เพียงพอสำหรับวัตถุประสงค์ แหล่งข้อมูลที่ดีย่อมเป็นหนังสือทั่วไปที่ใช้ในการสอน ส่วนแหล่งข้อมูลชั้นเลิศจะอยู่ในฐานข้อมูลของเว็บไซต์ต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะบอกข้อมูลแล้ว ยังช่วยระบุปัญหาและเลือกวิธีการวิจัยอีกด้วย

3. ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย ไม่มีกระบวนการใดที่ดีที่สุดในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเลือกกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล อาจเลือกเก็บข้อมูลจากนักเรียนเป็นรายบุคคลหรืออาจเก็บในภาพรวมทั้งชั้นเรียนก็ได้ ขึ้นอยู่กับปัญหาในการวิจัย อาจจะต้องอธิบายสถานการณ์เดี่ยว หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ประเภท หรือหาเหตุผลและผลกระทบของความสัมพันธ์ หรือการออกแบบทดลองโดยใช้การควบคุมและกลุ่มทดลองแล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

4. ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลในที่นี้อาจเป็นข้อมูลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ การเก็บรวบรวมข้อมูล อาจเริ่มต้นที่ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว เช่น ชิ้นงานที่มอบหมายไป คะแนนสอบ หรือการประเมินของอาจารย์ผู้สอน หากจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจำนวนมากให้เลือกข้อมูลที่ง่ายต่อการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์

5. ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล (เชิงปริมาณ/คุณภาพ) เป้าหมายของการ

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหารูปแบบ การจัดกระบวนการสอนที่ทำให้นักเรียนกลุ่มที่ทดลองมีคะแนนสอบดีกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนหรือดีกว่านักเรียนกลุ่มอื่น

6. ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ หากกระบวนการสอนหรือนวัตกรรมใหม่ที่ใช้ทำวิจัยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้แก่นักเรียน ก็ให้ใช้กระบวนการสอนหรือนวัตกรรมใหม่นี้ต่อไป แต่หากผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียนไม่เพิ่มขึ้น ก็ควรกลับไปใช้กระบวนการสอนหรือนวัตกรรมของเดิมหรือทดลองใช้กระบวนการสอนหรือนวัตกรรมอื่นต่อไป ซึ่งควรพิจารณาว่ามีเวลาเพียงพอหรือไม่ต่อกระบวนการสอนหรือนวัตกรรมใหม่ ซึ่งผลสัมฤทธิ์ที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยนั้นให้ผลคุ้มค่ากับความยุ่งยากหรือไม่

7. ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น การสอนจะเป็นกิจกรรมที่โดดเดี่ยวหากไม่นำความสำเร็จหรือล้มเหลวไปแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น การแลกเปลี่ยนข้อค้นพบในการทำวิจัยในชั้นเรียนกับผู้อื่นสามารถสร้างสภาพการประชุมโต้เถียงที่น่าตื่นเต้น เพื่ออภิปรายหาข้อมูลเกี่ยวกับการสอน

กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน มี 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย 2) ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 3) ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย 4) ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล 6) ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ 7) ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น การจะศึกษาว่าครู-อาจารย์มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมากน้อยอย่างไรนั้น จะต้องพิจารณาจากพฤติกรรมเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้ง 7 ด้านดังกล่าวนั่นเอง

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังนี้

3.1 พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน

3.1.1 ความหมายของพฤติกรรม มีผู้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้หลายท่านดังนี้

บลูม (Bloom. 1975: 65-97) กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ อาจเป็นสิ่งที่สังเกตได้ หรือไม่ได้

ซิมบาร์โด (วิลโลว์รอน วิทยาธรรมธัช. 2543: 31 ; อ้างอิงจาก Zimbardo. 1996: 4) กล่าวว่า พฤติกรรม เป็นผลจากการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งการกระทำนั้นอาจสังเกตเห็นได้ชัดเจนทั้งการกระทำทางร่างกายและการกระทำทางวาจา ส่วนการกระทำ

ทางใจมีความซับซ้อน ยากต่อความเข้าใจ ต้องติดตาม สังเกต วิเคราะห์ ดีความ ประเมินค่า พฤติกรรมทั้ง 3 ลักษณะ มักจะเกิดขึ้นร่วมกันเสมอ

สมโภชน์ เขี่ยมสุภาษิต (2526: 25) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออก ตอบสนอง หรือตอบโต้ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในสถานการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตเห็น ได้ยิน รับฟังได้

ชัยพร วิชชาวุธ (2523: 1) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ ไม่ว่าจะ การกระทำนั้นผู้กระทำจะทำได้โดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว และไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม การพูด การเดิน การกระพริบตา การได้ยิน การเข้าใจ การคิด ต่างก็เป็นพฤติกรรมทั้งนั้น

โสภา ชูพิกุลชัย (2521: 2) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่สิ่งมีชีวิต กระทำและบุคคลอื่นสามารถสังเกตได้หรือใช้เครื่องมือวัดได้ นอกจากนี้พฤติกรรมมิได้มีความหมาย เฉพาะแต่การแสดงออกทางด้านร่างกายภายนอกเพียงอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงกิจกรรมภายในอัน ได้แก่ความรู้สึกด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 10) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ ไม่ว่าจะสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การทำงานของหัวใจ การทำงานของกล้ามเนื้อ การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความชอบ ความสนใจ เป็นต้น

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2529: 9-11) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง ปรากฏการณ์ที่มนุษย์แสดงออกมาภายนอกให้ผู้อื่นมองเห็น ทั้งทางวาจาและการกระทำ ส่วนพฤติกรรมภายใน อาจมีทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรม นามธรรม เช่น ปรากฏการณ์ของอวัยวะภายในร่างกาย ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ มักจะเป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถเห็นได้ชัดเจน

ปรีชา วิหคโต (2540: 5) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ ไม่ว่าจะการกระทำนั้นผู้กระทำจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตเห็นการกระทำนั้นหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าการกระทำนั้นจะพึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ก็ตาม เช่น การเดิน การคิด การตัดสินใจ การปฏิบัติตามหน้าที่ การละทิ้งหน้าที่

วิไลวรรณ วิทยาวรรณ (2543: 31) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการกระทำที่ผู้กระทำรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ตลอดจนพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ แสดงออกมาในรูปที่สังเกตเห็นได้และไม่ได้ ซึ่งสามารถวัดได้

ชุตดา จิตพิทักษ์ (2525: 2) กล่าวว่า พฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลนั้น ไม่รวมเฉพาะสิ่งที่แสดงปรากฏออกมาข้างนอกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในใจของบุคคลซึ่งคนภายนอกไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง เช่น คุณค่า ที่เขายังถือเป็นหลักในการประเมินสิ่งต่าง ๆ ทัศนคติ หรือเจตคติที่เขามีต่อสิ่งต่าง ๆ ความคิดเห็น ความเชื่อ ทัศนคติ และสภาพจิตใจ ปัจจัยต่าง ๆ นี้ เป็นเหตุกำหนดพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคล

กันยา สุวรรณแสง ได้ให้คำจำกัดความ พฤติกรรม ไว้ว่า คือ อาการ บบบาท ลีลา ท่าที่ ความประพฤติ การกระทำที่แสดงออกให้ปรากฏ สัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัส หรือมิฉะนั้นก็สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือ (ศิริพร สลึงศ์. 2548: 28 ; อ้างอิงจาก กันยา สุวรรณแสง. 2536.:92)

สุวัฒน์ บุญศักดิ์สกุล (2548: 10) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า พฤติกรรมเป็นการประพฤติปฏิบัติ ซึ่งเป็นกิจวัตรประจำวันและเป็นพฤติกรรมภายนอก ให้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกายและสังเกตได้ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ หรืออาจเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้ปฏิบัติทันที แต่คาดคะเนว่าอาจจะปฏิบัติในโอกาสต่อไป ดังนั้น พฤติกรรมในที่นี้จึงเน้นเฉพาะการปฏิบัติ (Practices) เป็นสำคัญ

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การปฏิบัติที่แสดงออกให้สังเกตเห็นได้จากภายนอก หรืออาจจะเป็นสิ่งที่ยังไม่ได้ปฏิบัติทันที แต่คาดคะเนว่าจะปฏิบัติในโอกาสต่อไป

3.1.2 การวัดพฤติกรรม

สมจิตร สุพรรณทัศน์ (2526: 131-136) ได้กล่าวถึง วิธีศึกษาพฤติกรรมไว้ 2 วิธี คือ

1. การศึกษาพฤติกรรมโดยทางตรง ทำได้โดย

1.1 การสังเกตแบบให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัว (Direct observation) เช่น ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน โดยบอกให้นักเรียนในชั้นได้ทราบว่าครูจะสังเกตดูว่าใครทำกิจกรรมอะไรบ้างในห้องเรียน การสังเกตแบบนี้บางคนอาจจะไม่แสดงพฤติกรรมที่แท้จริงออกมาก็ได้

1.2 การสังเกตแบบธรรมชาติ (Naturalistic observation) คือ การที่บุคคลผู้ต้องการสังเกตพฤติกรรม ไม่ได้กระทำตนเป็นที่รบกวนพฤติกรรมของบุคคลผู้ถูกสังเกต และเป็นไปในลักษณะที่ทำให้ผู้ถูกสังเกตไม่ทราบว่าถูกสังเกตพฤติกรรม การสังเกตแบบนี้จะได้พฤติกรรมที่แท้จริงมาก และจะทำให้สามารถนำผลที่ได้ไปอธิบายพฤติกรรมในสถานที่ใกล้เคียงหรือเหมือนกัน ข้อจำกัดของวิธีนี้คือ ต้องใช้เวลามากถึงจะสังเกตพฤติกรรมได้ และการสังเกตต้องทำเป็นเวลาดิตต่อกันเป็นจำนวนหลายครั้ง พฤติกรรมบางอย่างต้องใช้เวลาถึง 50 ปี หรือ 100 ปีก็ได้ การสังเกตพฤติกรรมโดยทางตรงไม่ว่าจะเป็นการสังเกตแบบรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม ผู้สังเกตจะต้องมีความละเอียด ต้องสังเกตให้เป็นระบบ และมีการบันทึกเมื่อสังเกตพฤติกรรมได้แล้ว นอกจากนี้ผู้สังเกตจะต้องไม่มีอคติต่อผู้ถูกสังเกต ซึ่งจะทำให้ได้ผลการศึกษาที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้

2. การศึกษาพฤติกรรมโดยทางอ้อม แบ่งออกได้หลายวิธี คือ

2.1 การสัมภาษณ์ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

2.1.1 การสัมภาษณ์โดยทางตรง ทำได้โดยผู้สัมภาษณ์ซักถามผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นเรื่อง ๆ ตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้

2.1.2 การสัมภาษณ์โดยทางอ้อมหรือไม่เป็นทางการ ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่ทราบ

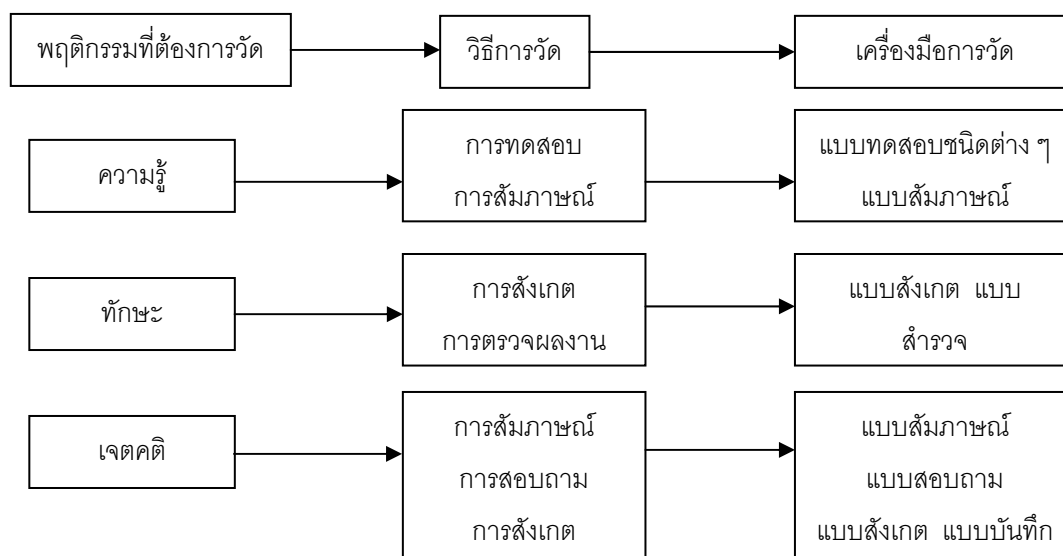
ว่าผู้สัมภาษณ์ต้องการอะไร ผู้สัมภาษณ์จะพูดคุยไปเรื่อย ๆ โดยสอดแทรกเรื่องที่จะสัมภาษณ์เมื่อมี โอกาส ซึ่งผู้ตอบจะไม่รู้ตัวว่าเป็นสิ่งที่ผู้สัมภาษณ์เจาะจงที่จะทราบถึงพฤติกรรม การสัมภาษณ์ทำให้ ได้ข้อมูลมากมาย แต่มีข้อจำกัดคือ บางเรื่องผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่ต้องการเปิดเผย

2.2 การใช้แบบสอบถาม เหมาะสำหรับการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลจำนวนมาก และเป็นผู้อ่านออกเขียนได้ หรือสอบถามกับบุคคลที่อยู่ห่างไกลหรือกระจัดกระจาย นอกจากนี้ยังสามารถถามถึงพฤติกรรมในอดีตหรือต้องการทราบแนวโน้มพฤติกรรมในอนาคตได้ ข้อดีอีกประการ หนึ่งคือ ผู้ถูกศึกษาสามารถที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปกปิดหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ยอมแสดง ให้บุคคลทราบด้วยวิธีอื่น ๆ ซึ่งผู้ถูกศึกษาแน่ใจว่าเป็นความลับ และการใช้แบบสอบถามจะใช้ศึกษา เวลาใดก็ได้

3. การทดลอง โดยผู้ถูกศึกษาอยู่ในสภาพการควบคุมตามที่ผู้ถูกศึกษาต้องการ โดย สภาพที่แท้จริงแล้วการควบคุมจะถูกทำได้ในห้องทดลอง แต่ในชุมชนการศึกษาพฤติกรรมโดยการ ควบคุมตัวแปรต่าง ๆ คงเป็นไปได้น้อยมาก การทดลองในห้องปฏิบัติการจะให้ข้อมูลมีขีดจำกัด ซึ่ง บางครั้งอาจจะนำไปใช้ในสภาพความเป็นจริงได้ไม่เสมอไป แต่วิธีนี้มีประโยชน์มากในการศึกษา พฤติกรรมของบุคคลทางด้านการแพทย์

4. การทำบันทึก วิธีนี้ทำให้ทราบพฤติกรรมของบุคคลโดยให้บุคคลแต่ละบุคคลทำการ บันทึกพฤติกรรมของตนเองซึ่งอาจจะบันทึกประจำวัน หรือศึกษาพฤติกรรมแต่ละประเภท เช่น พฤติกรรมการกิน พฤติกรรมการทำงาน พฤติกรรมทางสุขภาพ เป็นต้น

นอกจากนี้ วรรณวิไล พันธุ์สีดา (2544: 52) ยังเสนอวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและพฤติกรรมที่ต้องการวัดดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

ที่มา: วรรณวิไล พันธุ์สีดา. (2544). 12 *ก้าวปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนขั้นพื้นฐานสำหรับครูยุคใหม่*. หน้า 52.

การวัดพฤติกรรมอาจจะทำได้โดยการสังเกต การสัมภาษณ์ โดยตรงและทางอ้อม หรืออาจจะใช้แบบสอบถาม หรือใช้การทดลอง แต่การทดลองจะต้องควบคุมตัวแปรซึ่งทำได้ยากในชุมชนที่ไม่ใช่ห้องทดลอง ดังนั้นการใช้แบบสอบถามจึงเป็นวิธีที่ผู้วิจัยเห็นว่าสะดวกและเหมาะสมในการวัดพฤติกรรมมากที่สุด

3.1.3 ประเภทของพฤติกรรม

การจัดประเภทของพฤติกรรมนั้นขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ที่ใช้ ซึ่งมีผู้จัดประเภทของพฤติกรรมไว้ดังนี้

1. พฤติกรรมที่แบ่งตามหลักการ “สังเกต” มี 2 ประเภท ดังนี้ (ปรีชา วิหคโต. 2540: 5)

1.1 พฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้ หรือพฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) ได้แก่

พฤติกรรมโมลาร์ (Molar behavior) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยตรง เช่น การเดิน การอ่านหนังสือ เป็นต้น ส่วนพฤติกรรมโมเลกุล (Molecular behavior) เป็นพฤติกรรมที่ต้องอาศัยเครื่องมือช่วยจึงจะสังเกตได้ เช่น ความดันโลหิต

1.2 พฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตไม่ได้หรือพฤติกรรมภายใน (Convert behavior) ได้แก่ ความสนใจ การคิด การจำ การตัดสินใจ ซึ่งเป็นความในใจ รู้ได้เฉพาะบุคคลเท่านั้น คนอื่นจะรู้เมื่อเขาบอก หรือแสดงการกระทำให้ทราบ ถ้าเขาไม่บอกเราจะใช้วิธีสันนิษฐานการกระทำแทน

2. พฤติกรรมที่แบ่งตามหลักการ “รู้ตัว” มี 2 ประเภท ดังนี้ (วิไลวรรณ วิทยารธรรมรัช. 2543: 34)

2.1 พฤติกรรมที่ผู้กระทำรู้ตัว และจงใจกระทำพฤติกรรมนั้น เช่น การยิ้ม การพูดคุย ฟรอยด์เรียกพฤติกรรมนี้ว่า จิตสำนึก (Conscious)

2.2 พฤติกรรมที่ผู้กระทำไม่รู้ตัว เช่น ความฝัน หรือคนที่พูดคำว่า “นะครับ” โดยไม่รู้ตัว ฟรอยด์เรียกว่า จิตใต้สำนึก (Unconscious)

3. พฤติกรรมที่แบ่งตามหลักการ “การยอมรับทางสังคม” มี 2 ประเภท ดังนี้ (วิไลวรรณ วิทยารธรรมรัช. 2543: 34)

3.1 พฤติกรรมที่พึงประสงค์ (Desirable behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่สังคมยกย่องว่าดี ถูก และควรกระทำ เช่น การทำตามหน้าที่ ทำตามจารีตประเพณี

3.2 พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (Undesirable behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่สังคมประณามว่า เลว ผิด และไม่ควรกระทำ เช่น การฆ่าคน

4. พฤติกรรมที่แบ่งตาม “พิสัย” มี 3 ประเภท ดังนี้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520: 14-19)

4.1 พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นความรู้ความสามารถและทักษะทางด้านสมอง สถิติปัญญา การคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ

4.2 พฤติกรรมด้านจิตเจตพิสัย (Affective Domain) เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ ได้แก่ ความสนใจ ความรู้สึก ท่าที ความชอบ ไม่ชอบ เจตคติ การให้คุณค่า การรับการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงค่านิยมที่ยึดถืออยู่ ซึ่งยากต่อการอธิบายเพราะเกิดขึ้นภายในจิตใจ ต้องใช้เครื่องมือวัดพฤติกรรม

4.3 พฤติกรรมด้านทักษะพิสัยหรือการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็นพฤติกรรมที่ประเมินผลได้ง่าย เพราะเป็นความสามารถในการปฏิบัติของบุคคล

เนื่องจากผู้วิจัยให้นิยามว่า พฤติกรรม หมายถึง การปฏิบัติที่แสดงออกให้สังเกตเห็นได้จากภายนอก หรืออาจจะเป็นสิ่งที่ยังไม่ได้ปฏิบัติทันที แต่คาดว่าจะปฏิบัติในโอกาสต่อไป ดังนั้น สำหรับการวิจัยครั้งนี้ศึกษาพฤติกรรมที่ผู้กระทำรู้ตัว โดยศึกษาทั้งพฤติกรรมที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ ซึ่งมีผู้กระทำเท่านั้นที่ตอบได้

3.1.4 พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายและแนวคิดของพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

นริศวี ปรารมย์ (2544: 12) กล่าวว่า พฤติกรรมการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การแสดงหรือไม่แสดงพฤติกรรมการวิจัยในชั้นเรียนของครู ใน 6 ขั้นตอน คือ การกำหนดปัญหา ตั้งสมมติฐาน เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความหมาย เขียนรายงาน แล้วนำผลมาปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเอง

ศิริพร สลิวงส์ (2548: 5) พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกระทำ การแสดงออกหรือมีแนวโน้มในการกระทำของครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงหมายถึง การปฏิบัติหรือมีแนวโน้มในการกระทำ ที่เกี่ยวข้องกับ กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ของเมททีทส์ซึ่งได้กล่าวถึงขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนไว้ 7 ขั้นตอน หรือ 7 ด้าน ดังนี้ คือ 1) ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย 2) ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 3) ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย 4) ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล 6) ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ 7) ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น โดยมีรายละเอียดในรายด้าน ดังต่อไปนี้

1) ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย เป็นการสังเกตและศึกษาวิเคราะห์ว่าในชั้นเรียนที่ครูสอนมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง แล้วนำมากำหนดเป็นปัญหาการวิจัย หรือเป็นการค้นหาวิธีการ/นวัตกรรมที่ต้องการนำมาพัฒนาการสอน โดยวิธีการ/นวัตกรรมที่ครูนำมาใช้นั้นน่าจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหานั้นหรือพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

2) ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เป็นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้หรือข้อมูลภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการวิจัย โดยแหล่งข้อมูลที่ใช้ค้นคว้าอาจจะเป็นแหล่งข้อมูลทุติยภูมิฐานข้อมูลของเว็บไซต์ต่าง ๆ หรือ อาจจะเป็นหนังสือทั่วไปที่ใช้ในการสอน เพื่อนำมาวางแผนการดำเนินการวิจัยตามปัญหาการวิจัยที่ระบุไว้

3) ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย เป็นการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา และวิธีการแก้ไขปัญหานั้น โดยอาศัยความรู้หรือข้อมูลที่ได้ค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แล้วเลือกวิธีการ/นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหา กำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตในการวิจัย ให้เหมาะสมกับปัญหาการวิจัย โดยการวางแผนดำเนินการวิจัยดังกล่าว จะต้องคำนึงว่าสามารถวางแผนดำเนินการวิจัยให้ได้คำตอบหรือข้อค้นพบที่นำไปสู่รายละเอียดที่เจาะจงเรื่องการใช้ประโยชน์หรือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร/วัสดุอุปกรณ์ หรือเทคนิคการสอน/การมอบหมายงานในกระบวนการสอนของครูและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน โดยปัญหาในการวิจัยนั้น มีทรัพยากรสนับสนุนให้ทำวิจัยได้จริงและเสร็จสิ้นในภาคการศึกษานั้น

4) ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการดำเนินการใช้วิธีการ/นวัตกรรมที่วางแผนไว้ เช่น การทดลองสอนเทคนิคใหม่ หรือสื่อการสอนแบบใหม่ แล้วบันทึกผลข้อมูลที่ได้จากการสังเกต หรือให้นักเรียนทำแบบสอบถาม/แบบทดสอบหรือใช้การสัมภาษณ์ เพื่อเปรียบเทียบความรู้สึก/ความคิดเห็น หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากทดลองใช้วิธีการ/นวัตกรรมนั้น ๆ

5) ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่เก็บบันทึกรวบรวมไว้ มาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่เหมาะสม แล้วอภิปรายผลพร้อมทั้งเขียนรายงานผลการวิจัยเสนอผู้บริหาร

6) ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ เป็นการนำคำตอบหรือข้อค้นพบที่ได้หลังจากวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลจนสรุปผลการวิจัยแล้ว ไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร/วัสดุอุปกรณ์ หรือเทคนิคการสอน/การมอบหมายงานในกระบวนการสอนของครู เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

7) ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น โดยครูผู้ทำวิจัยจะต้องนำผลการวิจัยที่ตนเองค้นพบ ไปเผยแพร่ให้กับครู-อาจารย์คนอื่น ๆ ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องและรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของผู้อื่น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนครั้งต่อไป

3.2 ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำวิจัยและเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้มากมาย ดังนี้

ปัญญา โรจนวิภาต (2546: 5-6) กล่าวว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง อุปสรรคหรือสิ่งกีดขวางที่ทำให้การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนไม่บรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ มี 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรู้ หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ของครู ทั้งทฤษฎี หลักแนวคิดทางวิชาการ การเลือกหัวข้อ การกำหนดปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล และความรู้ความสามารถในการเขียนรายงานการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ด้านเวลา หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับ การใช้เวลาของครูในภาระงานสอน หน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย การปฏิบัติภารกิจส่วนตัวของครู การยืดหยุ่นเวลาหรือการกำหนดเวลาเพื่อดำเนินการทำวิจัย การสนับสนุนจากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน เพื่อให้มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน และการให้เวลาเป็นพิเศษแก่ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพบที่ปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับ เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ ทั้งเอกสาร ตำรา วารสาร และห้องสมุด ความสะดวกในการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น เครื่องพิมพ์ดีด

เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องอัดสำเนา รวมถึงการจัดบริการพิมพ์รายงานการวิจัยในชั้นเรียน ให้บริการวิเคราะห์ข้อมูล และประมวลผลข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ ให้บริการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการวิจัยในชั้นเรียน

4. ด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนในเรื่อง นโยบาย การมีส่วนร่วมกำหนดแผนงาน งบประมาณ และการส่งเสริมด้านการพัฒนาความรู้ ความสามารถด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน

สุวิมล ว่องวาณิช (2546: 3) ได้สรุปปัญหาการทำวิจัยของครูไว้ดังนี้

1. การสอนและการทำวิจัยในปัจจุบันของครูเป็นการทำกิจกรรมการเรียนการสอนและ กิจกรรมการวิจัยแบบแยกส่วน เนื่องจากหลักสูตรผลิตครูที่ผ่านมาไม่สามารถทำให้นักศึกษาครูสามารถ ทำวิจัยในสภาพจริงได้ เพราะวิธีวิจัยที่สอนในหลักสูตรฝึกหัดครูเป็นวิจัยเชิงวิชาการ (Academic research)

2. มีการทำวิจัยในกลุ่มครูจำนวนน้อย เนื่องจากครูส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ในการทำวิจัย และคิดว่าวิจัยเป็นเรื่องยาก ต้องอาศัยความรู้ความสามารถเฉพาะด้านเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย

3. ครูที่ทำวิจัยมีงานสอนหย่อนลงเพราะครูไม่สามารถทำวิจัยไปพร้อม ๆ กับการจัดการเรียนการสอนได้ ทำให้เวลาของครูส่วนหนึ่งหมดกับการวิจัย เวลาที่อุทิศให้กับการสอนลดน้อยลงทำให้ การทำการสอนไม่เต็มที่

4. การทำวิจัยไม่เกิดประโยชน์กับผู้เรียนเท่าที่ควร เพราะปัญหาที่ครูนำมาแก้ขณะนั้น เป็นปัญหาของเด็กบางกลุ่มที่เกิดก่อนหน้านั้น จึงไม่ทันต่อการนำมาใช้

นอกจากนี้ สุวิมล ว่องวาณิช (2546: 5-6) ยังกล่าวถึงเหตุผลที่การวิจัยในชั้นเรียนของครู ไม่พัฒนาและก้าวหน้าเท่าที่ควรไว้ดังนี้

ประการแรก ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรมไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสามารถทำวิจัยแบบเป็นทางการได้โดยลำพัง ส่งผลให้ครูทำวิจัยไม่เสร็จ และเกิดความท้อถอยในการทำวิจัย และท้ายที่สุดก็เกิดทัศนคติทางลบต่อการทำวิจัย

ประการที่สอง การทำวิจัยแบบเป็นทางการ จำเป็นต้องอาศัยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างมาก เพื่อให้ครอบคลุมความคิดของการวิจัยมีความหนักแน่น และการออกแบบการวิจัย สมเหตุสมผล แต่ด้วยข้อจำกัดด้านเวลาอันเนื่องมาจากการประจำวันของครู จึงไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสารได้อย่างเต็มที่ สภาพที่เกิดขึ้น คือ เกิดการอ้างหรือมอบหมายให้ผู้อื่น ทำการศึกษาค้นคว้าในส่วนนี้แทนครู ซึ่งผลกระทบอย่างรุนแรงหลายประการ เช่น ครูไม่เกิดการ เรียนรู้จากการศึกษาด้วยตนเอง สิ่งที่ครูได้มา ไม่ได้นำไปใช้ในการปฏิบัติจริง แต่เป็นการทำเพื่อให้

ครบถ้วนตามรูปแบบของการวิจัยแบบเป็นทางการ ที่มีครูได้ชื่อว่าเป็นผู้วิจัย แต่กลับไม่ได้มีการลงมือปฏิบัติตามบทบาทที่นักวิจัยพึงกระทำ

ประการที่สาม เป็นผลกระทบสืบเนื่องจากความยากลำบากของกระบวนการวิจัย ทำให้ครูที่ทำการวิจัยเสร็จ จะยุติการทำวิจัยโดยมีผลงานวิจัยเพียงแค่เรื่องเดียว ไม่ได้เกิดแรงจูงใจที่จะทำวิจัยแบบต่อเนื่อง ดังนั้น งานวิจัยของครูจึงเป็นงานวิจัยเฉพาะกิจ ทำเพื่อหวังสร้างผลงานทางวิชาการ เพื่อการเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่ง โดยนัยนี้ งานวิจัยของครูก็ไม่ได้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนตามที่ควรจะเป็น

ประการที่สี่ ปัญหาวิจัยที่ครูกำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษา เป็นปัญหาที่ครูพยายามเลียนแบบการวิจัยของนักวิชาการ มิใช่ปัญหาวิจัยที่เกิดจากสภาพปัญหาในห้องเรียนของตนเอง งานวิจัยของครูจึงให้คำตอบที่ไม่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาในห้องเรียนของตนเอง งานวิจัยของครูจึงให้คำตอบที่ไม่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นของครูผู้นั้น

ประการที่ห้า งานวิจัยของครูที่ผ่านมาใช้เวลาในการดำเนินการมาก ทำให้สิ่งที่ครูพบไม่สามารถนำไปใช้ได้ทันเหตุการณ์ เนื่องจากการเรียนการสอนที่เกิดปัญหาได้ลุล่วงผ่านมาแล้ว หรือนักเรียนที่มีปัญหาต้องการการแก้ไข ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนนั้นแล้ว

ประการที่หก การทำวิจัยเป็นเรื่องที่ต้องได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้จากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ แต่หลักสูตรการฝึกอบรมด้านการวิจัยส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรแบบเร่งรัดสาระ ในหลักสูตรเกี่ยวข้องกับหลักการทำวิจัย การเรียนรู้ศัพท์เทคนิค และกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัย ซึ่งเป็นเรื่องที่เข้าใจยากและต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติภายใต้พี่เลี้ยงที่เข้าใจในวิธีการวิจัยอย่างสม่ำเสมอ แต่ในสภาพจริงหลังการฝึกอบรม ครูที่ทำวิจัยไม่ได้มีพี่เลี้ยงช่วยในการทำวิจัย ไม่มีประสบการณ์และความชำนาญในการทำวิจัยอย่างแท้จริง ทำให้รายงานการวิจัยของครูมีข้อบกพร่องมากในเกือบทุกขั้นตอนของการทำวิจัย ทั้งการกำหนดกรอบความคิดของการวิจัย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย เป็นต้น

จากผลการวิจัยของ เทวี พรหมมินตะ (2544: 80-85) พบว่า ในช่วงแรกของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแม้จะมีการจัดอบรมมาบ้างแล้วแต่ครูยังมีความสับสน และกังวลใจเกี่ยวกับขั้นตอนการทำวิจัยเนื่องจากการให้ความรู้ในระยะนั้นเป็นแนวทางการทำวิจัยทางวิชาการ เน้นการนำเสนอรายงานการวิจัยที่ใช้ศัพท์เทคนิคทางการวิจัย ต่อมา มีการคัดเลือกครูแต่ละโรงเรียน ประมาณ 1-2 คน เพื่อเป็นครูแกนนำส่งไปอบรมแล้วให้กลับมาขยายผลต่อให้เพื่อนครูในโรงเรียน แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากครูแกนนำมีความยุ่งยากใจเพราะไม่เข้าใจการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนอย่างถ่องแท้ โดยกล่าวว่าเนื้อหาที่จัดอบรมมีความซับซ้อนและให้เวลาในการฝึกปฏิบัติน้อย หรือเป็นการบรรยายที่แทรกอยู่ในการฝึกอบรมเรื่องอื่นเป็นหลัก จึงไม่เน้นการฝึกปฏิบัติอย่างจริงจัง สิ่งที่

แนะนำครูปฏิบัติไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ครูขาดที่ปรึกษาในโรงเรียนหลังจากการฝึกอบรม ตั้งแต่เริ่มต้นวิจัย จนถึงระหว่างทำวิจัย ทำให้การขยายผลไม่เกิดขึ้น ครูต้องการให้ศึกษานิเทศก์ให้คำแนะนำเพื่อเพิ่มความกระจ่างให้กับครู โดยเพิ่มระยะเวลาและรายละเอียดเกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนโดยเฉพาะขั้นตอนการทำและแนวทางการพัฒนานักเรียน คือ ทำให้ครูมั่นใจในการทำวิจัย

ปรีดา เบญจการ (2548: 57) สรุปผลการสัมภาษณ์ครูในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่เคยผ่านการอบรมวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนแต่ไม่ได้ทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ดังนี้

ก. ปัญหาและอุปสรรคของการฝึกอบรมวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

1. เนื้อหาและความรู้ในการฝึกอบรมยากเกินไปสำหรับการทำความเข้าใจของครูที่มองว่าการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นเรื่องใหม่
 2. วิทยากรที่มาให้การอบรม ถ้ามีคนเดียว มักจะไม่ค่อยเชี่ยวชาญ ไม่สามารถให้ครูปฏิบัติการได้ และถ้ามีวิทยากรหลายคน วิทยากรมักจะไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน
 3. ตัวอย่างงานวิจัยที่นำมาเสนอเป็นงานวิจัยทางการศึกษาไม่ใช่งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
 4. รูปแบบการอบรมเน้นการบรรยายมากกว่าการปฏิบัติ เช่น บรรยาย 1 วันเต็ม ทำให้ครูไม่ได้ฝึกปฏิบัติจริง
 5. เวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมน้อยเกินไป คือ 2-3 วัน แล้วทิ้งไป ไม่มีการติดตามผลว่าขณะนี้ครูฝึกอยู่ในขั้นตอนไหน มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง
 6. ผลการฝึกอบรม ครูยังมีความรู้สึกสับสนในความรู้ที่ได้รับ และไม่สามารถเริ่มต้นทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้
 7. ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ จึงไม่มีการสนับสนุนให้ครูที่ผ่านการฝึกอบรมมาขยายผลให้กับเพื่อนครู หรือไม่มีการติดตามว่าหลังการฝึกอบรมครูได้ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนหรือไม่
 8. สถานที่ในการอบรมไม่เอื้ออำนวย เช่น ร้อนเกินไป เสียงดังมากเกินไป
 9. ครูขาดแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมหลังฝึกอบรม
 10. ในการอบรมเชิงปฏิบัติการแต่ละครั้งมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่มน้อยเกินไปทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง
 11. ผู้เข้าอบรมบางคนถูกบังคับจากทางโรงเรียนจึงไม่ให้ความสนใจขณะเข้าฝึกอบรม
- ข. ข้อเสนอแนะเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการฝึกอบรม
1. ทางโรงเรียนน่าจะให้แรงกระตุ้นหรือวิธีการจูงใจครู เช่น รางวัล

2. หลังฝึกอบรมควรมีการติดตามผล ตรวจผลงาน ตามระยะเวลา หลังอบรมครูอาจทำได้

3. งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนน่าจะมีการพัฒนางานวิจัยให้สามารถนำไปใช้ในการปรับตำแหน่งได้

4. ผู้อบรมและผู้เข้าอบรมต้องมีเป้าหมายร่วมกัน

5. ควรมีการสร้างบรรยากาศในการฝึกอบรม โดยใช้เวลานานกว่าเวลาการเรียนการสอน

6. ต้องให้ครูได้อ่านเอกสารเกี่ยวกับนวัตกรรมที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหา โดยเฉพาะจากคู่มือครูหรือหนังสือประกอบการสอนต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนได้รับแจก

7. ให้ครูได้ดูตัวอย่างงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมาก ๆ จนคุ้นเคยกับงานวิจัยทุกขั้นตอน

8. การจัดอบรม ผู้ให้การอบรมควรให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของครู

9. ผู้บริหารควรระวังเรื่องการลอกเลียนแบบงานและการทำวิจัยเท็จ

10. ผู้ให้การอบรมควรให้ความสนใจกับปัญหาของครู และอธิบายให้ครูเข้าใจเพราะครูบางคนเมื่อประสบปัญหาและไม่เข้าใจอาจหยุดทำวิจัยได้ เช่น นักเรียนขาดหายไปขณะทำการวิจัยครูต้องทำอะไร

11. การอบรมให้มีการฝึกปฏิบัติอย่างละเอียด เหมือนเรียนในชั้นเรียน

สุทนต์ ตั้งตระกูล (2548: 76-77) ได้เสนอปัญหาพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ เพื่อแก้ไขปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

1. ปัญหาครูผู้สอนไม่เห็นคุณค่าของการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารหรือผู้ที่รับผิดชอบควรสร้างความเข้าใจกับครูผู้สอนให้ทราบถึงคุณค่าและความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าจะเกิดประโยชน์ต่อนักเรียน ครูผู้สอน โรงเรียนและวงการศึกษา โดยช่วยให้แก้ไขปัญหาคูณลักษณะที่พึงประสงค์ ความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูและชื่อเสียงของสถาบัน

2. ปัญหาครูผู้สอนไม่มีความรู้ ผู้บริหารหรือผู้ที่รับผิดชอบควรแก้ไขโดยการจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเสริมสร้างความรู้ทางการวิจัยให้กับครูผู้สอน นอกจากนั้น ควรสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูผู้ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยประกาศเป็นนโยบายของโรงเรียนให้รับทราบและปฏิบัติร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ปัญหาครูผู้สอนไม่มีผู้ให้คำแนะนำปรึกษา ในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารหรือผู้ที่รับผิดชอบควรพิจารณาตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งประกอบไปด้วยครูที่มีความรู้ความสามารถในด้านการวิจัย ตลอดจนการเชิญอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษาที่มีชื่อ มาให้

การอบรมความรู้และให้คำปรึกษาต่อครูผู้สอนที่จัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ หรือกำลังจะดำเนินการจัดทำ ตามนโยบายของโรงเรียน เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อครูผู้สอนที่จะดำเนินการจัดทำตามนโยบายของโรงเรียน เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อครูผู้สอนที่จัดทำวิจัยในชั้นเรียน และเป็นการสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพในการพัฒนาตัวนักเรียนและครูผู้สอนต่อไป

4. ปัญหาครูไม่มีเอกสาร งานวิจัยเป็นแบบอย่างในการค้นคว้า ผู้ที่รับผิดชอบควรต้องมีการแต่งตั้งหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบทำหน้าที่คัดเลือกหรือสรรหางานวิจัยใหม่ ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ตลอดจนมอบหมายหน้าที่ในการให้ข้อมูล ความรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับงานวิจัย พร้อมทั้งจัดการเผยแพร่ให้ครูผู้สอนรับทราบ

5. ปัญหาครูผู้สอนไม่มีเวลาจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารควรชี้แจงทำความเข้าใจ ตลอดจนให้ความรู้กับครูผู้สอนที่จัดทำวิจัยในชั้นเรียนว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องต้องทำควบคู่ไปกับการสอนในเวลาปกติ ตามแผนการสอน และไม่จำเป็นต้องทำวิจัยถึง 5 บท อาจจะเป็นรูปแบบวิจัยใบเดียว หรือร่วมกันจัดทำวิจัยเป็นทีม ก็สามารถสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพได้เช่นกัน

6. ปัญหา นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานวิจัย หรือเก็บข้อมูล ครูผู้สอนควรสร้างความเข้าใจกับนักเรียนถึงประโยชน์ ความสำคัญของการวิจัย ที่จะเกิดผลประโยชน์ต่อนักเรียนโดยตรง ครูผู้สอนที่ทำวิจัย ควรเลือกกิจกรรม เครื่องมือในการเก็บข้อมูลในการทำวิจัยแบบที่ง่ายต่อการปฏิบัติ ไม่ซับซ้อน ใช้เวลาเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้ให้ข้อมูล และไม่ยึดถือในการดำเนินการ ปัญหาในข้อนี้ ก็จะสามารถแก้ไขได้โดยไม่ยากเลย การวิจัยอาจจะเป็นเรื่องน่าสนใจ สนุกสนาน นักเรียนให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจกับครูผู้ทำวิจัย

ปรีดา เบญจการ (2548: 58) ได้สรุปประเด็นที่ทำให้การอบรมครูในการทำวิจัยปฏิบัติการสำเร็จดังต่อไปนี้

1. ตัวผู้ให้การอบรม ต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายที่แท้จริง และกระบวนการที่ชัดเจนของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
2. ครูหรือผู้เข้าอบรมต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย มีความเชื่อมั่นในความสามารถและประสบการณ์ของตน เตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้
3. ผู้สนับสนุน เช่น ผู้บังคับบัญชา ควรให้ความสำคัญ และสนับสนุนให้เกิดการอบรม และติดตามผลการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
4. รูปแบบและวิธีการฝึกอบรม ต้องให้ครูได้ฝึกปฏิบัติจริงในทุกขั้นตอนของการวิจัยทั้งนี้ ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และใช้วิธีการที่ทำให้ครูสามารถเข้าใจงานวิจัยได้ง่าย ๆ และมีความรู้สึว่าการวิจัยไม่ใช่เรื่องยากเกินความสามารถของครู และระยะเวลาของการฝึกอบรม

ต้องเพียงพอสำหรับการเรียนรู้ของครู คือ ต้องมีเวลาให้ครู จนกว่าครูมีความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง

สุวิมล ว่องวาณิช (2546: 7) ได้เสนอแนวทางใหม่สำหรับการทำวิจัยของครูไว้ว่า ควรใช้วิธีการสนับสนุนให้ครูทำวิจัยโดยเป็นส่วนหนึ่งวิถีชีวิตของการทำงานปกติประจำวัน ให้เกิดความยั่งยืนของกิจกรรมการวิจัย ทำให้งานวิจัยในชั้นเรียนน่าสนใจ แม้วิธีการอาจจะไม่ถึงมาตรฐานของงานวิจัยเชิงวิชาการ และเพื่อให้การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูสอดคล้องกับวิถีชีวิตของการทำงานปกติ การทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูจึงควรเป็นงานวิจัยที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยของครูควรเป็นงานวิจัยขนาดเล็ก (Small scale) มุ่งที่การแสวงหาคำตอบเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่ใช้เวลาในการดำเนินการมากเกินไป จนทำให้งานหลัก (งานสอน) ได้รับผลกระทบ แต่ต้องดำเนินการให้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนตามปกติ โดยมีการใช้กระบวนการวิจัยเป็นขั้นตอนของการทดลองใช้ยุทธวิธีใหม่ ๆ ด้านการสอนที่คิดค้นขึ้น เพื่อให้การสอนเกิดสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด

2. ในแต่ละภาคเรียนหรือภาคการศึกษา ครูสามารถทำการศึกษาในประเด็นวิจัยหรือหัวข้อวิจัยได้หลายประเด็น หากปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนั้นมีหลายปัญหาที่ต้องการแก้ไข

3. การวิจัยของครูเน้นการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific method) มาแสวงหาคำตอบ เป้าหมายหลักของการวิจัยของครูไม่ใช่การมุ่งสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับศาสตร์ของการสอน การนำเสนอผลการวิจัยจึงไม่ยึดรูปแบบที่เป็นทางการเหมือนกับที่มีการทำกันในการวิจัยเชิงวิชาการ

4. การทำวิจัยของครูต้องเกี่ยวข้องกับปัญหาวิจัยที่เกิดมาจากสภาพปัญหาที่เป็นจริงขณะนั้น และครูไม่สามารถใช้วิธีการเดิม ๆ แก้ปัญหาได้ จำเป็นต้องค้นหาวิธีการใหม่

5. กระบวนการวิจัยของครูต้องเป็นไปอย่างง่าย ๆ สามารถใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในห้องเรียนมาใช้ในการค้นหาคำตอบ และเป็นหน้าที่ของครูที่ต้องใช้กระบวนการวิจัยในการปฏิบัติงานของตนเอง ต้องไม่คิดว่างานวิจัยเป็นงานนอกเหนือจากงานสอน

6. การวิจัยของครูไม่ใช่การมุ่งสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อตนเอง แต่เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน

ภุรี วงศ์เขียว (2546: 56) ได้แบ่งปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็น 4 ประเภท คือ ปัญหาด้านสมรรถภาพในการวิจัย ปัญหาด้านการใช้ผลงานวิจัย ปัญหาด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย คือครูและผู้บริหาร ปัญหาด้านงบประมาณสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน

จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่ เกิดขึ้นและสามารถแก้ไขได้โดยบุคลากรหรือบุคคลซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ครู-อาจารย์ ผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ผู้บริหาร ซึ่งให้การสนับสนุนและมอบนโยบายรวมทั้งนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารจัดการ และ 3) นักเรียน ผู้ซึ่งเป็นเป้าหมายในการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยจึงแบ่งปัญหาของการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็น 3 ด้านดังต่อไปนี้ 1) ด้านครู-อาจารย์ 2) ด้านผู้บริหาร และ 3) ด้านนักเรียน โดย

1. ด้านครู-อาจารย์ เป็นปัญหาที่เกิดจากปัจจัยส่วนบุคคลของครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ครู-อาจารย์ไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ได้ทำวิจัยด้วยความสมัครใจ แต่ทำเพราะได้รับการสั่งการหรือมอบหมายให้ทำ หรือทำวิจัยเพื่อเป็นผลงานของตนเอง ครู-อาจารย์เห็นว่างานวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก เพราะขาดทักษะในการเขียนรายงานการวิจัย ขาดทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล และที่สำคัญครู-อาจารย์มีภาระงานสอนและงานอื่น ๆ มาก จึงมีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย

2. ด้านผู้บริหาร เป็นปัญหาที่เกิดจากนโยบายของผู้บริหารที่ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่ครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การสร้างความตระหนักให้ครูเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน, การกำหนดนโยบายของโรงเรียนให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งเสริมให้ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครู การให้ขวัญและกำลังใจ สนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และเอกสาร/ตำราที่ครู-อาจารย์จำเป็นต้องใช้ในการทำวิจัยการทำวิจัย และจัดให้มีที่ปรึกษาเพื่อช่วยเหลือครู-อาจารย์ในการทำวิจัย

3. ด้านนักเรียน เป็นปัญหาที่เกิดจากการให้ความร่วมมือของนักเรียน เช่น นักเรียนไม่ตั้งใจให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้วิธีการ/นวัตกรรม นักเรียนมีกิจกรรมอื่นเข้ามาแทรกทำให้การเก็บข้อมูลหรือการทดลองใช้วิธีการ/นวัตกรรมไม่สมบูรณ์ นักเรียนขาดเรียนทำให้ข้อมูลไม่สมบูรณ์

จากพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนที่กล่าวมา ทำให้ผู้วิจัยต้องการทราบว่า ตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงได้ศึกษาค้นคว้าและนำเสนอตัวแปรที่น่าจะเกี่ยวข้องในหัวข้อถัดไป

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้น

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้น และได้นำเสนอตามหัวข้อดังนี้

4.1 หมวดวิชา

ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบสอนวิชาแตกต่างกันน่าจะมีพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน ดังที่ คณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ (สิริสร กระแสร์สุนทร. 2545: 43 ; อ้างอิงจาก โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ) พบว่าส่วนใหญ่ผลงานวิจัยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับภาษาไทย และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ส่วนด้านคณิตศาสตร์มีเพียง 1 โครงการ ผู้วิจัยต้องการทราบว่าครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบสอนวิชาที่มีลักษณะแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันหรือไม่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดกลุ่มครู-อาจารย์ตามลักษณะของวิชา โดยจัดเป็น 3 กลุ่มได้แก่ 1) คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ 2) ศิลปศาสตร์ และ 3) พลศึกษา-วิชาทหาร โดย คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ เป็นหมวดวิชาที่มุ่งเน้นสัมฤทธิ์ผลด้านการคิดคำนวณ ประกอบด้วย 2 กองวิชา ได้แก่ กองวิชาคณิตศาสตร์และกองวิชาวิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ เป็นหมวดวิชาที่มุ่งเน้นสัมฤทธิ์ผลด้านความรู้ความเข้าใจ ประกอบด้วย 5 กองวิชา ได้แก่ กองวิชาภาษาไทย กองวิชาภาษาต่างประเทศ กองวิชาสังคมศึกษา กองวิชาศิลปะ/ดนตรี และกองวิชาจิตวิทยา/แนะแนว ส่วนพลศึกษา-วิชาทหาร เป็นหมวดวิชาที่มุ่งเน้นสัมฤทธิ์ผลด้านทักษะร่างกาย ประกอบด้วย 2 กองวิชา ได้แก่ กองวิชาพลศึกษา และกองวิชาทหาร

4.2 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดย สุชาดา ปภาพจน์. (2538: บทคัดย่อ) กล่าวว่า วุฒิการศึกษาเป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการผลิตผลงานวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมใจ จิตพิทักษ์ (2532: บทคัดย่อ) ที่พบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์ ส่วนศิริพร สลิวงส์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ กับความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่จบสูงกว่าปริญญาตรีมีความสามารถและเจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่า ครูที่จบปริญญาตรี ซึ่งครูผู้สอนที่ทำวิจัย ส่วนใหญ่จบปริญญาโทมาแล้ว 8-12 ปี (เขาวภา เจริญบุญ. 2538: บทคัดย่อ) อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมีปัญหาด้านความรู้ในการวิจัยมากกว่าอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (อำนาจ ถาวร. 2526: บทคัดย่อ) แต่ ปัญญา ไรจนวิภาต (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อ ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัย

จึงต้องการศึกษาว่า ตัวแปรต้น คือ ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหารหรือไม่ และเนื่องจากโรงเรียนเตรียมทหารมีครูสอนวิชาพลศึกษาบางท่าน ที่ทำการสอนและมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ผู้วิจัยจึงกำหนดให้ตัวแปรระดับการศึกษามี 2 ระดับ คือ 1) ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าปริญญาตรี และ 2) สูงกว่าปริญญาตรี

4.3 ประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอนเป็นตัวแปรที่น่าศึกษาว่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารหรือไม่ จากการศึกษางานวิจัยของหลาย ๆ คน พบว่าประสบการณ์ในการสอนมีผลและไม่มีผลกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น ปัญญา โรจนวิภาต (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ ในสอนแตกต่างกัน มีความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับ ศิริพร สลึงค์ (2548: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถ เจตคติ และพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1-10 ปี มีความสามารถ และเจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 11 – 20 ปี มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนดีกว่า ครูที่มีประสบการณ์ การทำงานมากกว่า 20 ปี ส่วนเยาวภา เจริญบุญ (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า คุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอนที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 15-19 ปี ผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่าประสบการณ์ในการสอนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารหรือไม่

4.4 เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึก หรือความคิดเห็นที่ตอบสนองต่อการวิจัยในชั้นเรียน ไปในทางใดทางหนึ่ง อาจจะเป็นไปในทางบวก คือสนับสนุน หรือเป็นไปในทางลบหรือคัดค้าน (กนิษฐา เตมธนะศักดิ์. 2545: 6)

วนิดา แก้วกุลบุตร (2547: 27) กล่าวว่า เจตคติ ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้ในรูปแบบของความคิดเห็น จากการแสดงออกทางภาษาหรือวัดได้โดยการสัมภาษณ์ วัดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เราต้องการจะวัด และจากการใช้แบบวัดทางเจตคติ ขั้นตอนในการสร้างแบบวัดเจตคตินั้น ต้องให้ความหมายของเจตคติและสิ่งที่จะวัดให้แน่นอนแล้วจึงสร้างข้อความให้คลุมเนื้อหา

ในแต่ละหัวข้อที่ต้องการจะวัด จากนั้นนำแบบวัดไปใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานกับกลุ่มที่ต้องการจะศึกษา เพื่อคัดเลือกข้อความและปรับปรุงข้อความในแบบวัดเจตคตินั้น ๆ

การเลือกตัวแปรอิสระเจตคติเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้จากผลการวิจัยของ กลอยใจ ชัยเกียรติ (2547: 76) ซึ่งพบว่า ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า ครูที่ไม่ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน และกนิษฐา เตมธนะศักดิ์ (2545: 75) ที่พบว่า เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

เยาวภา เจริญบุญ (2538) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครที่มีวุฒิปริญญาโท ที่เคยทำและไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างละ 52 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ภาระอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสาเหตุสำคัญที่ทำให้ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ 1) ความต้องการในการหาวิธีสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนสนใจ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2) เพื่อแก้ปัญหาและช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียน 3) เพื่อทำผลงานอาจารย์ 4) การให้การสนับสนุนของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียน 5) เพื่อนครูให้ความร่วมมือ ร่วมทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้ทัศนคติต่อการทำวิจัยและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการทำวิจัย เป็นตัวบ่งชี้สำคัญที่ทำให้งานวิจัยนั้น ๆ สำเร็จอย่างราบรื่น ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการทำวิจัย ได้แก่ คาบการสอน โรงเรียนมีนโยบายสนับสนุนการทำวิจัย โดยถือว่าการวิจัยเป็นการแสวงหาความรู้ในการพัฒนาการเรียนการสอน มิใช่ทำเพื่อเป็นผลงานทางวิชาการ มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนครูและนักเรียน มีที่ปรึกษา มีแหล่งค้นคว้า มีวัสดุอุปกรณ์ และมีความรู้ความสามารถในการทำวิจัย

อารีย์ เมธภาคย์ (2539) ได้ศึกษาเรื่องการทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา พบว่า ในการที่ครูจะทำวิจัยในชั้นเรียน ก็ต่อเมื่อครูมีความเชื่อมั่นและมีแรงจูงใจที่จะทำตามความต้องการของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ตนเองเชื่อถือ ดังนั้น เพื่อให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ควรส่งเสริมทางด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยการให้ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าสายงาน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ครูมีความเชื่อถือ ทำการสนับสนุน และโน้มน้าวให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน และพบว่า ครูที่มีเจตนาจะทำวิจัยมีความเชื่อทางบวกมากกว่าครูที่มีเจตนาจะไม่ทำวิจัยอย่างเด่นชัดในด้านการเลื่อนตำแหน่งโดยอาศัยผลงานวิจัย นอกจากนี้ ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มครูทั้งสองกลุ่มได้ดี และมี

ประสิทธิภาพในการทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยได้ดี คือ ตัวแปรผ่านการอบรม การมีพื้นฐานวิชาเกี่ยวกับการวิจัย และการมีประสบการณ์การทำวิจัย

ลัดดา คำพลงาม (2540) ได้ศึกษาเรื่องกระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการสอน : พหุกรณีศึกษาของครูนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อศึกษากระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีผลต่อพฤติกรรมการสอนของครูนักวิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารจัดการชั้นเรียน และผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้วิธีเชิงคุณภาพ ศึกษา 3 กรณี คือ กรณีที่ 1 เป็นครูที่สนใจวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน แต่ยังไม่ได้ทำ กรณีที่ 2 เป็นครูที่ริเริ่มทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน กรณีที่ 3 เป็นครูนักวิจัย ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สนับสนุนให้ครูนักวิจัยเกิดความคิด ความมั่นใจในผลการทำงาน และเป็นแรงจูงใจให้ทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน อันสืบเนื่องไปยังลักษณะและพฤติกรรมของครู คือ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความสนใจในความก้าวหน้า การเห็นโอกาสของการเรียนรู้ ความสนใจในการสังเกตและบันทึก ความเอาใจใส่นักเรียน และมีความรับผิดชอบในงานครู ทั้งนี้กระบวนการและผลของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ทำให้ครูมีพฤติกรรม ดังนี้ 1) เป็นผู้ร่วมเรียนรู้กับศิษย์ และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์ 2) จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ 3) มีความยืดหยุ่นทั้งเนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียน 4) เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน 5) มีความเข้าใจนักเรียนมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านปัญหาและพฤติกรรมของนักเรียน อันนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน 6) สามารถให้คำแนะนำและส่งเสริมนักเรียนได้ตรงตามความต้องการและความสามารถ

ลัดดา กองคำ (2541) ได้ศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัญหาและความต้องการของโรงเรียนเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน คือ เรื่องการดำเนินการวิจัย วัสดุอุปกรณ์ ผู้บริหารมีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนระดับปานกลาง โดยที่ส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุดและด้านที่ส่งเสริมน้อยที่สุดคือ การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน

ประนอม กระจำศรี (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสอดคล้องของโมเดลการวัดสมรรถภาพของนักวิจัยทางการศึกษาระหว่างมาตรวัดแบบลิเคิร์ทและมาตรวัดแบบฮาร์เตอร์ โดยมีตัวแปรแฝง 8 ตัว ได้แก่ ความรู้ความสามารถในระเบียบการวิจัย ทักษะคิดเชิงวิทยาศาสตร์ ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการวิจัย ความสามารถในการเลือกและพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ความสามารถในการดำเนินการวิจัย ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ความสามารถในการรายงานผลการวิจัย ความสามารถในการเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติ ความสามารถ

ในการเลือกแบบวิจัย และมีตัวแปรสังเกตได้ 61 ตัวแปร ผลการวิจัยพบว่า โมเดลการวัดด้วยมาตรวัดแบบลิเคิร์ตที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์สูงกว่าโมเดลการวัดด้วยมาตรวัดแบบฮาร์เตอร์

เทวี พรหมมินต์ (2544) ทำวิจัยเรื่องผลของการเสริมพลังอำนาจครูโดยการพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามแนวคิดความร่วมมือ: การออกแบบด้วยวิธีผสมผสาน เพื่อสำรวจสภาพการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามสภาพการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน แบบบันทึกงานวิจัย และสัมภาษณ์ครูพบว่าครูมีประสบการณ์ในการทำวิจัยร้อยละ 66.84 เป็นครูที่มีประสบการณ์การฝึกอบรมการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนร้อยละ 81.98 รูปแบบการทำวิจัยเป็นแบบทางการร้อยละ 70.10 ลักษณะการทำวิจัยแบบรายบุคคลร้อยละ 78.10 ประเด็นปัญหาวิจัยที่ศึกษาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียนและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครู

นริศว์ ปรารมย์ (2544) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายตัวแปรพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนและตัวแปรต่าง ๆ ตามโครงสร้างทฤษฎี โดยมีจุดประสงค์ และผลการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนระหว่างเจตนาของการทำวิจัย การรับรู้ความสามารถในการควบคุมการทำวิจัยในชั้นเรียน และพฤติกรรมการทำวิจัยในอดีต พบว่าตัวแปรทั้ง 3 ทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเจตนาของการทำวิจัย และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมการทำวิจัยในชั้นเรียน ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ร้อยละ 37.93 ส่วนพฤติกรรมการทำวิจัยในอดีต ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ร้อยละ 41.29 2) เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีอำนาจในการทำนายเจตนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ระหว่างตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมการวิจัยในชั้นเรียน พบว่าตัวแปรทั้ง 3 ทำนายเจตนาการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยร่วมกันทำนายเจตนาการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ร้อยละ 43.12

กนิษฐา เตมธนะศักดิ์ (2545) ได้ศึกษาตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี เพื่อศึกษา 1) ความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ใน 7 ด้าน ได้แก่ การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอน การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา การออกแบบการทดลอง การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัด การทดลอง การรวบรวม การวิเคราะห์ และสรุปผล และการเขียนรายงานการวิจัย 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบางประการ ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์

การสอน และเจตคติกับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครู และ 3) เพื่อหาตัวแปรที่สามารถทำนายความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครู โดยประชากร คือ ครูที่ผ่านการฝึกอบรมวิจัยในชั้นเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครู อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน 2) ตัวแปรเจตคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูในระดับปานกลาง และวุฒิการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูในระดับต่ำ 3) ตัวแปรเจตคติ วุฒิการศึกษา และเพศ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูได้ร้อยละ 27.2 นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ครูมีภาระงานสอนและงานนอกเหนือจากงานสอนจำนวนมากทำให้ไม่ได้ทำวิจัยหรือเขียนรายงานวิจัย 2) ครูยังไม่เข้าใจและขาดประสบการณ์การวิจัยในชั้นเรียน และ 3) นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครู

กานดา พูนลาภทวี; และ วรณดี แสงประทีปทอง (2545: ออนไลน์) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโครงการโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน เพื่อศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และนำเสนองานวิจัยในชั้นเรียนที่คัดสรรของครูในโครงการโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งเสนอแนวทางการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเผยแพร่แก่ครู พบว่าวิธีการเรียนรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมีหลากหลาย ได้แก่ 1) การเข้าอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) การศึกษาดำรงหรือเอกสารเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) การศึกษาตัวอย่างผลงานวิจัยในชั้นเรียน 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครูที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน 5) การปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ นักวิจัยในพื้นที่หรือศึกษานิเทศน์ และ 6) การปฏิบัติจริง และแนวทางสำหรับผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ 1) สร้างความตระหนักให้ครูเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) กำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียนให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) มอบหมายให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน 5) ส่งเสริมให้ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน และ 6) เผยแพร่ผลงานวิจัยของครูในโรงเรียน ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้แก่ 1) ครูไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ครูบางส่วนยังคิดว่างานวิจัยในชั้นเรียนแยกส่วนออกจากการเรียนการสอนหรือการปฏิบัติงานตามปกติของครูและเป็นงานที่เพิ่มภาระให้แก่ครู 3) ไม่ได้ทำวิจัยด้วยความสมัครใจ แต่ทำเพราะได้รับการสั่งการหรือมอบหมายให้ทำ 4) ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน 5) เห็นว่างานวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก 5) ขาดทักษะในการเขียนรายงานการวิจัย 6) ขาดผู้รู้ในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 7) มีภาระงาน

สอนและงานอื่น ๆ มาก จึงมีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย 8) ขาดงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัย 9) ขาดตำรา เอกสารสำหรับการค้นคว้า

ชาญยุทธ นาเจริญ (2545: ออนไลน์) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ประชากรเป็นครูผู้สอน จำนวน 10,224 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือ แบบสำรวจรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open Form) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้ t-test แบบ Independent Sample t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ในแต่ละด้านตามวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Method) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัย พบว่า (1) ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งโดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ดังนี้ ด้านความรู้และทักษะในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ด้านปัจจัยเกื้อหนุนในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนและด้านการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน (2) ครูผู้สอนมีความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งโดยรวมและเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับข้อที่มีความต้องการสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ งบประมาณสนับสนุนในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน การให้ขวัญและกำลังใจในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนจากผู้บังคับบัญชาและการมีที่ปรึกษาในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนข้อที่มีความต้องการน้อยที่สุด ได้แก่ การกำหนดงานการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานวิชาชีพครู (3) ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งโดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน (4) ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความต้องการในการเผยแพร่ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนจากหน่วยงานต้นสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (5) ครูผู้สอนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ครูผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจในแนวทางการวิจัยในชั้นเรียนและคิดว่าเป็นเรื่องยากจึงไม่ทำการวิจัย 2) ครูไม่มีงบประมาณที่เพียงพอในการทำการวิจัยในชั้นเรียน 3) ครูมีเวลาที่ไม่เพียงพอที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากมีงานทั้งการสอนและงานพิเศษอื่น ๆ มาก 4) ครูขาดตัวอย่างที่หลากหลายสำหรับเป็นแนวทางในการวิจัยในชั้นเรียน และ 5)

ขาดแหล่งความรู้ในการค้นคว้าเพื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน (6) ครูผู้สอนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ควรจัดการอบรมสัมมนาด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครูอย่างต่อเนื่องและอย่างเป็นรูปธรรม 2) ควรจัดสรรงบประมาณช่วยเหลือแก่ครูที่ทำการวิจัยในชั้นเรียนอย่างเพียงพอ 3) ควรแต่งตั้งหรือจัดหาที่ปรึกษาหรือผู้ชำนาญการด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้ครูที่สนใจจะทำการวิจัยในชั้นเรียนได้มีที่พึ่งในคราวที่มีปัญหาเมื่อทำการวิจัยในชั้นเรียน 4) ทางราชการควรจัดหาเอกสารความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนต่าง ๆ ให้แก่ครูเพื่อนำไปศึกษาหาความรู้สำหรับทำการวิจัยในชั้นเรียน และ 5) ควรมีการประกาศเกียรติคุณผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียนหรือประชาสัมพันธ์ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนให้บุคคลทั่วไปได้รับทราบ

คณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ (สิริสุร กระแสร์สุนทร. 2545: 43 ; อ้างอิงจาก โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ.) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะสภาพการทำวิจัยของอาจารย์ เพื่อจะทราบถึงปัญหาของการทำวิจัย และหาแนวทางที่จะส่งเสริมการวิจัยของโรงเรียน โดยใช้แบบสอบถามกับอาจารย์ในโรงเรียน พบว่าส่วนใหญ่ผลงานวิจัยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับภาษาไทย และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ส่วนด้านคณิตศาสตร์มีเพียง 1 โครงการ มีผู้วิจัยรายบุคคลร้อยละ 43 นอกนั้นเป็นวิจัยรายกลุ่ม อาจารย์ที่ทำวิจัยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 10-14 ปี (ร้อยละ 76) ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี ไม่มีผู้ทำวิจัยเลย ส่วนใหญ่เป็นการทำวิจัยเชิงสำรวจ เชิงทดลอง และเชิงประเมิน ตามลำดับ

ชุตินา อินจันทร์ (2546) ได้ศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอยะบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอยะบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นปัญหาสูงสุดได้แก่ 1) ปัญหาด้านการเห็นความสำคัญและการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร 2) การค้นหาเอกสารที่ได้มาตรฐานสมบูรณ์มาศึกษาค้นคว้า 3) การสร้างหรือผลิตสื่อทัศนูปกรณ์ และ 4) การวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมแล้ว ตามลำดับ

ธีรวัฒน์ ฆะราช (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและสมรรถภาพการวิจัยระหว่างครูนักวิจัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการและความต่อเนื่องทางการทำวิจัยแตกต่างกัน พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถภาพการวิจัยมี 7 ตัว คือ วิธีการสอน ทักษะในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ การวัดและประเมินผล พฤติกรรมการแสดงออก ทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล จรรยาณักวิจัย และทัศนคติต่อการวิจัย ผลการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ

ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและสมรรถภาพการวิจัยพบว่า ความต่อเนื่องทางการทำวิจัย ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและสมรรถภาพการวิจัย

ปัญญา วจนวิภาต (2546) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี เพื่อศึกษาปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และด้านการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการในการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสพการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ประสพการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน และขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหา ในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความต้องการในการทำวิจัยใน ชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ในรายด้านอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านเวลา อยู่ในระดับ ปานกลาง 3) ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา จำแนกตาม ประสพการณ์การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และจำแนกตามประสพการณ์ในการทำวิจัยใน ชั้นเรียน พบว่าไม่แตกต่างกัน

ภุริ วงศ์เขียว (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูผู้สอนโรงเรียนระดับประถมศึกษา จังหวัดสงขลา พบว่าครูผู้สอนโรงเรียนระดับประถมศึกษา จังหวัดสงขลาเห็นด้วยกับปัจจัยการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมากจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการเล็งเห็น ความสำคัญและประโยชน์ และเห็นด้วยในระดับปานกลางจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้และ ประสพการณ์ ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารและด้านเวลา ปัจจัยการทำวิจัยในชั้นเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้และประสพการณ์ การเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ การสนับสนุนจากผู้บริหาร และเวลา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จังหวัดสงขลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ได้แก่ การเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์และการสนับสนุนจาก ผู้บริหาร ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการเล็งเห็นความสำคัญและ ประโยชน์ในระดับมาก ด้านความรู้และประสพการณ์ ด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร และด้านเวลา มีความสำคัญต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง การศึกษาความสัมพันธ์ พบว่าปัจจัยด้าน ระดับการศึกษา ด้านการได้รับการอบรมและมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และประสพการณ์ ในการทำวิจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

กลอยใจ ชัยเกียรติ (2547) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อการทำวิจัยใน ชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษาในสังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ โดยมีตัวแปร ปัจจัยคือ 1) เพศ 2) อายุ 3) ภาระงาน 4) การรับรู้ความสามารถทางการวิจัย 5) เจตคติต่อการทำวิจัย

6) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 7) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และ 8) การสนับสนุนของผู้บริหาร และมีตัวแปรจัดกลุ่มได้แก่ 1) กลุ่มที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน และ 2) กลุ่มที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มครูที่เคยทำวิจัยและไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนได้ คือ อายุ การรับรู้ความสามารถในการทำวิจัย เจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งพบว่า กลุ่มที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนจะมีลักษณะดังกล่าวมากกว่ากลุ่มครูที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับมาก แต่มีการรับรู้ความสามารถทางการวิจัยและได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มครูที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับมาก แต่มีการรับรู้ความสามารถทางการวิจัยและได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในระดับปานกลาง

ลัทธศักดิ์ แพรสายทอง (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ได้สรุปผลการวิจัยดังนี้ แนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามข้อบ่งชี้ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารได้จัดทำข้อกำหนดหรือ นโยบาย การสนับสนุน และกำกับติดตามประเมินผลการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง 2) ด้านการให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารได้ให้การยกย่องชมเชยครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านการให้ความสำคัญกับครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารได้ส่งเสริมให้ครูนำผลงานการวิจัยในชั้นเรียนที่ประสบความสำเร็จออกเผยแพร่ 4) ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารได้ส่งเสริมให้ครูทำงานแบบพึ่งพาอาศัยกันในการทำงานเป็นทีม 5) ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารได้ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ ช่วยเหลือ เพื่อให้ครูมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน โดยอาศัยกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นสำคัญ ส่วนปัญหาอื่น ๆ ได้แก่ ครูมีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมาก ไม่มีเวลาดำเนินการหาข้อมูล ขาดความมั่นใจ ขาดความชำนาญในการใช้เทคโนโลยี ขาดการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง และผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญร่วมมือด้านข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียน ทำให้การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูไม่มีประสิทธิภาพ

ธนิดา ธนะสีรังกูร (2548: ออนไลน์) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัญหา กับความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า 1) ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อปัญหาในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งโดยรวม และเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก 3) ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมี

ความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง 4) ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 6) ครูผู้สอนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนโดยให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ขาดงบประมาณสนับสนุน และขาดแหล่งค้นคว้าเพื่อการวิจัยในชั้นเรียน 2) ครูขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน และคิดว่าเป็นเรื่องยากจึงไม่ทำการวิจัย 3) ครูทำวิจัยไม่จริงจัง และไม่นำผลการวิจัยมาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน แต่ทำวิจัยเพื่อผลงานของตนเอง 4) ครูมีเวลาไม่เพียงพอที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนเนื่องจากมีงานทั้งการสอนประจำและงานพิเศษอื่น ๆ มาก และ 5) ขาดการเผยแพร่ผลงานวิจัย 7) ครูผู้สอนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 4 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ต้องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นให้เด็กอ่าน เขียน คำนวณ และคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ 2) งบประมาณสำหรับสนับสนุนงานวิจัยในชั้นเรียน ควรจัดสรรลงมาถึงโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง 3) ควรจัดการอบรมสัมมนาด้านการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม และ 4) ต้องการทำวิจัยในด้านคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และ พัฒนาการของเด็กทุก ๆ ด้าน 8) ผลจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดครูผู้สอนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 5 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ให้ขวัญและกำลังใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และงบประมาณสนับสนุน 2) ทางราชการควรจัด การอบรมอย่างต่อเนื่องแก่คณะครูผู้สนใจการวิจัยในชั้นเรียนโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และมีการติดตามผล 3) ควรจัดนิทรรศการแสดงผลงานการวิจัยในชั้นเรียนของครู เพื่อให้ครูได้เผยแพร่ผลงานการวิจัยของตนเอง และครูผู้สนใจการวิจัยได้เห็นรูปแบบและแนวทางการวิจัยสำหรับนำไปเป็นแบบอย่างหรือประยุกต์ใช้ต่อไป 4) ควรจัดหาที่ปรึกษาหรือผู้ชำนาญการด้านวิจัยในชั้นเรียน และเอกสารความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนต่างๆ ให้แก่ครูเพื่อนำไปศึกษาหาความรู้สำหรับทำการวิจัยในชั้นเรียน และ 5) ให้ครูทำงานวิจัยคู่กับการเรียนการสอน และให้เวลาในการทำวิจัยแก่ครูอย่างเต็มที่

สุธนะ ตั้งตระกูล (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเซนต์ดอมินิก กรุงเทพมหานคร พบว่าครูผู้ปฏิบัติการสอนมีปัญหาในการทำวิจัย ดังนี้ 1) ครูผู้สอนไม่เห็นคุณค่าของการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ครูผู้สอนไม่มีความรู้เรื่องการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ครูผู้สอนไม่มีผู้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) ครูผู้สอนไม่มีเอกสาร งานวิจัยเป็นแบบอย่างในการค้นคว้า 5) ครูผู้สอนไม่มีเวลาที่จะทำ

วิจัยในชั้นเรียน ส่วนกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ควรมีลักษณะไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย สะดวกในการนำไปปฏิบัติ โดยมุ่งผลการแก้ไขปัญหา/พัฒนาตัวนักเรียนและครู และควรประกอบไปด้วย ชื่อเรื่องวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย มีแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งต้องใช้วิธีการไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย และการเขียนรายงานการวิจัย ต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

วาวอรันตู (กลอยใจ ชัยเกียรติ. 2547: 43 และ ศิริพร สลึงศ์. 2548: 51 ; อ้างอิงจาก Waworuntu. 1986: 12-13) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสามารถในการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในอินโดนีเซีย ใน 3 กลุ่มตัวแปร คือ ตัวแปรโดยกำเนิด ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ และตัวแปรเกี่ยวกับองค์การ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อความสามารถในการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในปี ค.ศ. 1982 จำนวน 11,268 คน จากจำนวนอาจารย์ทั้งสิ้น 20,945 คน คิดเป็นร้อยละ 54 ของประชากร ผลการศึกษาพบว่า 1) ตัวแปรในด้านคุณสมบัติโดยกำเนิด คือ อายุและเพศมีความสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อความสามารถในการผลิตผลงานวิจัย เพศชายที่มีอายุน้อยมีการผลิตผลงานวิจัยมากที่สุด 2) ตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ พบว่า การบอกรับวารสารต่างประเทศ การได้รับการอบรมการวิจัย ประสบการณ์การทำงาน และความสนใจในการวิจัย สัมพันธ์กับความสามารถในการผลิตผลงานวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 3) ตัวแปรเกี่ยวกับองค์การ พบว่า ตัวแปรที่มีความสำคัญ คือ ความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนร่วมงานทั้งในและนอกสาขาของตน

เคนเนท (Kenneth. 1992: 4-6) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครุณักวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐเพนซิลวาเนียตอนเหนือพบว่า มีบทสรุปเกี่ยวกับการวิจัยของครูทั้งหมด 6 ข้อใหญ่ ๆ โดยข้อสรุปที่ 3 ถึง 6 สะท้อนถึงความคิดของผู้เข้าร่วมในประเด็นการวิจัยว่า การวิจัยเป็นเครื่องมือพัฒนาวิชาชีพที่ได้ผล การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากฝ่ายบริหารมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพยายามทำวิจัยของครู อุปสรรคต่อการทำงานวิจัยของครู คือ เวลาและทัศนคติ และข้อสรุปสุดท้าย คือ การส่งเสริมงานวิจัยของครูในโรงเรียนของรัฐเพนซิลวาเนียเพื่อพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

ซาฮา (ศิริพร สลึงศ์. 2548: 51 ; อ้างอิงจาก Saha. 1995: 1-7) ได้ทำการศึกษาเจตคติต่อความรู้ด้านการวิจัยและการกำหนดนโยบายการวิจัยทางการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติต่อความรู้เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย เก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบแนวลึก (Indepth interviews) และใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยสรุปว่า ผู้บริหารมีเจตคติทางบวกต่อความรู้ทางด้านการวิจัย และเห็นว่า

ความรู้ด้านการวิจัยมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการวางนโยบายของหน่วยงาน ตัวแปรที่เป็นตัวทำนายเจตคติต่อการวิจัยในการศึกษานี้ ได้แก่ ความต้องการออกจากงาน เพศ จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ความต้องการเปลี่ยนแปลง จำนวนบุคลากรที่จบการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ระดับการศึกษาของผู้บริหาร ความต้องการในการช่วยเหลือครูผู้สอน ความต้องการในการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหาร ตัวแปรที่ทำนายเจตคติต่อการทำวิจัยได้ดีที่สุด คือ ความต้องการการเปลี่ยนแปลง และความไม่ต้องการลาออกจากงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด ปีการศึกษา 2548 หมวดวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ จำนวน 55 คน หมวดวิชาศิลปศาสตร์จำนวน 52 คน หมวดวิชาพลศึกษา-วิชาทหารจำนวน 51 คน รวม 158 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด ปีการศึกษา 2548 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608. Online) ได้จำนวน 113 คน ผู้วิจัยสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้หมวดวิชาเป็นชั้นในการสุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่าง ตามตาราง 4

ตาราง 4 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

หมวดวิชา	กองวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	29	22
	วิทยาศาสตร์	26	19
	รวม	55	41
2. ศิลปศาสตร์	ภาษาไทย	16	13
	ภาษาต่างประเทศ	15	10
	สังคมศาสตร์	14	9
	จิตวิทยา	3	3
	ศิลปะ	4	2
	รวม	52	37
3. พลศึกษา-วิชาทหาร	วิชาทหาร	21	14
	พลศึกษา	30	21
	รวม	51	35
รวม		158	113

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 5 ตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร ประกอบด้วย หมวดวิชา ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบเติมข้อความ

2. แบบสอบถามเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 15 ข้อ

3. แบบสอบถามพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย 2) ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 3) ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย 4) ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล 6) ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ และ 7) ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น ลักษณะคำถามเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ระดับปฏิบัติ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด จำนวน 35 ข้อ

4. แบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านครู-อาจารย์ 2) ด้านผู้บริหาร และ 3) ด้านนักเรียน ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด จำนวน 21 ข้อ

5. แบบสอบถามปลายเปิด สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านครู-อาจารย์ 2) ด้านผู้บริหาร และ 3) ด้านนักเรียน

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือ มีวิธีการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรต้น และตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมและปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ แล้วเขียนกรอบแนวคิดและนิยามปฏิบัติการ

2. เขียนข้อคำถามให้สอดคล้องตามที่นิยามไว้ โดยแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ วนิดา แก้วกุลบุตร (2547: 87-88) ศิริพร สลึงค์ (2548: 119) และปรีดา เบญจการ (2548: 189) แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นการกระทำหรือการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 7 ด้านของ เมททีทัล (Mettetal. 2003: Online) ได้แก่ 1) ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย 2) ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย 3) ด้านวางแผนการดำเนินการวิจัย 4) ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล 5) ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล 6) ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ และ 7) ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น ส่วนแบบสอบถามตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้จากแนวคิดของธนิดา ธนะสิริงกูร (2548: ออนไลน์) แนวคิดของกานดา พูนลาภทวี; และ วรณดี แสงประทีปทอง (2545: 28-29) แนวคิดของสุทนต์ ตั้งตระกูล (2548: 76-77) และแนวคิดของกนิษฐา เดิมธนะศักดิ์ (2545: 69) โดยผู้วิจัยได้แบ่งปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านครู-อาจารย์ 2) ด้านผู้บริหาร และ 3) ด้านนักเรียน และแบบสอบถามตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตามรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในภาคผนวก ข ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และลงความเห็นว่าเป็นแบบสอบถามแต่ละข้อวัดตามนิยามหรือไม่ ภาษาถูกต้องชัดเจนหรือไม่ มาตราวัดที่ใช้

เหมาะสมหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 248-249)

ให้ 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ให้ -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ นำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงพินิจหรือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC = Index of Item Objective Congruence) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงตรงและนำไปใช้ได้ ดังแสดงในคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในภาคผนวก ข

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องทั้งในเรื่องภาษา และเนื้อหา ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความครอบคลุมตามนิยามศัพท์และมีความถูกต้อง สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์พิจารณา

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูอาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหารที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน ประกอบด้วยครู-อาจารย์หมวดวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ จำนวน 13 คน ครู-อาจารย์หมวดวิชาศิลปศาสตร์ จำนวน 11 คน ครู-อาจารย์หมวดวิชาพลศึกษา-วิชาทหาร จำนวน 11 คน

7. นำคะแนนจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่าแบบสอบถามแต่ละตอน มีค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

7.1 แบบสอบถามเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .75

7.2 แบบสอบถามพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 35 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ .95 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .60 ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .80 ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .82 และด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

7.3 แบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 21 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ .83 ด้านครู-อาจารย์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 ด้านผู้บริหาร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .66 และด้านนักเรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

8. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมทหาร เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนเตรียมทหาร
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง พร้อมทั้งนัดหมายวันขอรับแบบสอบถามคืน
3. ติดตามรับแบบสอบถามกลับคืนจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่างมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อทำการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ได้ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

การจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมา จากแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 118 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 118 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ใช้วิเคราะห์ได้จำนวน 113 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.76 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด
2. ให้รหัสแบบสอบถามตอนที่ 1
3. ให้คะแนนแบบสอบถามตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 4 ตามเกณฑ์ดังนี้
 - 3.1 แบบสอบถามตอนที่ 2 เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

ถ้าชี้แจงเครื่องหมายในช่อง ระดับความคิดเห็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน
ระดับความคิดเห็น เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน

ระดับความคิดเห็น ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน

3.2 แบบสอบถามตอนที่ 3 พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

ถ้าขีดเครื่องหมายในช่องระดับปฏิบัติ ปฏิบัติมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

ระดับปฏิบัติ ปฏิบัติมาก ให้ 4 คะแนน

ระดับปฏิบัติ ปฏิบัติปานกลาง ให้ 3 คะแนน

ระดับปฏิบัติ ปฏิบัติน้อย ให้ 2 คะแนน

ระดับปฏิบัติ ปฏิบัติน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

3.3 แบบสอบถามตอนที่ 4 ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

ถ้าขีดเครื่องหมายในช่อง ระดับความคิดเห็น เป็นจริงมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

ระดับความคิดเห็น เป็นจริงมาก ให้ 4 คะแนน

ระดับความคิดเห็น เป็นจริงปานกลาง ให้ 3 คะแนน

ระดับความคิดเห็น เป็นจริงน้อย ให้ 2 คะแนน

ระดับความคิดเห็น เป็นจริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

4. แบบสอบถามตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยสรุปประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร ได้แก่ หมวดวิชา และ ระดับการศึกษา โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการสอน โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

3.67 – 5.00 หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.34 – 3.66 หมายถึง มีเจตคติปานกลางต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.00 – 2.33 หมายถึง มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

4. การวิเคราะห์พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน และปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยใน

ชั้นเรียน โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

4.1 พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน

- 4.50 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมากที่สุด
 3.50 – 4.49 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก
 2.50 – 3.49 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง
 1.50 – 2.49 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับน้อย
 1.00 – 1.49 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับน้อยที่สุด

4.2 ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

- 4.50 – 5.00 หมายถึง มีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมากที่สุด
 3.50 – 4.49 หมายถึง มีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก
 2.50 – 3.49 หมายถึง มีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง
 1.50 – 2.49 หมายถึง มีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับน้อย
 1.00 – 1.49 หมายถึง มีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับน้อยที่สุด

5. การเปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชาใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ในแต่ละด้านตามวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ส่วนการเปรียบเทียบจำแนกตามระดับการศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent Sample t-test

6. การหาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนและเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน กับพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และแปลความหมายของค่าสหสัมพันธ์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531: 153)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า .8 ขึ้นไป ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูงหรือสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .6 - .8 ขึ้นไป ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .4 - .6 ขึ้นไป ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .2 - .4 ขึ้นไป ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำกว่า .2 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

7. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ใน 3 ด้าน ได้แก่

1) ด้านครู-อาจารย์ 2) ด้านผู้บริหาร และ 3) ด้านนักเรียน โดยการหาความถี่ (Frequency) และนำเสนอโดยใช้ตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพิพจน์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539: 248-249)

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามระดับการศึกษา โดยวิธีการทดสอบค่าที (t-test)

3.2 เปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชาโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ในแต่ละด้านตามวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

3.3 หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนและเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน กับพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution (t-test)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution (F-test)
df	แทน	ระดับความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ค่าผลบวกของความแปรปรวนกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean of Squares)
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู –อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู –อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนกับพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

ตอนที่ 5 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา และระดับการศึกษา ประสิทธิภาพในการสอน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังปรากฏในตาราง 5 และ 6

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชาและระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
1. หมวดวิชา		
คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์	41	36.3
ศิลปศาสตร์	37	32.7
พลศึกษา-วิชาทหาร	35	31.0
รวม	113	100.00
2. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าปริญญาตรี	80	70.80
สูงกว่าปริญญาตรี	33	29.20
รวม	113	100.00

จากตาราง 5 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร จำนวน 113 คนพบว่า ส่วนใหญ่เป็นครู-อาจารย์หมวดวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ และมีการศึกษาระดับต่ำกว่าหรือเทียบเท่าปริญญาตรี

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสบการณ์ในการสอนและเจตคติต่อการ
ทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร

	$\bar{X}$	S.D.
ประสบการณ์ในการสอน	8.36	8.03
เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.87	.49

จากตาราง 6 พบว่าครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหารมีประสบการณ์ในการสอนเฉลี่ยคนละ 8 ปี และมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู- อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารใน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ด้านนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ และด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น ดังปรากฏในตาราง 7 ส่วนผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านครู-อาจารย์ ด้านผู้บริหาร และด้านนักเรียน ดังปรากฏในตาราง 8

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการทำงานวิจัยในชั้นเรียนของ
ครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารโดยรวมและรายด้าน

พฤติกรรมการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย	3.72	.47	มาก
2. ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	3.52	.68	มาก
3. ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย	3.73	.57	มาก
4. ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล	3.26	.76	ปานกลาง
5. ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล	3.15	.90	ปานกลาง
6. ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ	3.33	.62	ปานกลาง
7. ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น	3.50	.68	มาก
รวม	3.46	.54	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า ครู-อาจารย์มีพฤติกรรมการทำงานวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในรายด้านอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย และ ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น ส่วนด้านที่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล และ ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับปัญหา		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านครู-อาจารย์	2.59	.90	ปานกลาง
2. ด้านผู้บริหาร	2.90	.71	ปานกลาง
3. ด้านนักเรียน	2.72	.73	ปานกลาง
รวม	2.74	.50	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่าปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร โดยรวมและในรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารใน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ และด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น จำแนกตามหมวดวิชาและระดับการศึกษา ดังปรากฏในตาราง 9 -12

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู – อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา

พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน	หมวดวิชา					
	คณิตศาสตร์- วิทยาศาสตร์		ศิลปศาสตร์		พลศึกษา- วิชาทหาร	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย	3.57	.49	3.90	.46	3.70	.41
2. ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	3.36	.71	3.77	.57	3.44	.68
3. ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย	3.54	.55	3.98	.54	3.68	.54
4. ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล	3.14	.76	3.37	.66	3.27	.86
5. ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล	3.06	.86	3.31	.77	3.08	1.05
6. ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ	3.14	.75	3.56	.50	3.31	.49
7. ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น	3.19	.71	3.79	.56	3.57	.63
รวม	3.29	.56	3.66	.46	3.44	.53

จากตาราง 9 ครู-อาจารย์ ในหมวดวิชาศิลปศาสตร์มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ครู-อาจารย์ในหมวดวิชาพลศึกษา-วิชาทหาร และหมวดวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร
จำแนกตามหมวดวิชา

พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
1. ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2.09	2	1.05	5.02*
	ภายในกลุ่ม	22.92	110	.21	
	รวม	25.01	112		
2. ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	3.53	2	1.76	4.05*
	ภายในกลุ่ม	47.88	110	.44	
	รวม	51.41	112		
3. ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	3.93	2	1.96	6.61*
	ภายในกลุ่ม	32.71	110	.30	
	รวม	36.64	112		
4. ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล	ระหว่างกลุ่มภายใน	1.06	2	.53	.91
	กลุ่ม	63.64	110	.58	
	รวม	64.70	112		
5. ด้านการวิเคราะห์และแปลผล ข้อมูล	ระหว่างกลุ่มภายใน	1.40	2	.70	.87
	กลุ่ม	88.58	110	.81	
	รวม	89.98	112		
6. ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ	ระหว่างกลุ่มภายใน	3.37	2	1.68	4.69*
	กลุ่ม	39.49	110	.36	
	รวม	42.86	112		
7. ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น	ระหว่างกลุ่มภายใน	7.21	2	3.60	8.84*
	กลุ่ม	44.80	110	.41	
	รวม	52.01	112		
รวม	ระหว่างกลุ่มภายใน	2.84	2	1.42	5.32*
	กลุ่ม	29.41	110	.27	
	รวม	32.25	112		

จากตาราง 10 พบว่าครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารที่มีหมวดวิชาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแตกต่างกัน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่

เกี่ยวข้อง กับการวิจัย ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ และด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตาราง 11

ตาราง 11 การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา

พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน					
หมวดวิชา			คณิตศาสตร์- วิทยาศาสตร์	ศิลป์ ศาสตร์	พลศึกษา- วิชาทหาร
		$\bar{X}$	3.57	3.90	3.70
1. ด้านการระบุปัญหา ในการวิจัย	คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์	3.57	-	-.33*	-.13
	ศิลปศาสตร์	3.90		-	.20
	พลศึกษา-วิชาทหาร	3.70			-
		$\bar{X}$	3.36	3.36	3.44
2. ด้านการค้นคว้า วรรณกรรม ที่เกี่ยวข้องกับ การวิจัย	คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์	3.36	-	-.41*	-.08
	ศิลปศาสตร์	3.77		-	.33
	พลศึกษา-วิชาทหาร	3.44			-
		$\bar{X}$	3.54	3.98	3.68
3. ด้านการวางแผน การดำเนินการ วิจัย	คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์	3.54	-	-.44*	-.14
	ศิลปศาสตร์	3.98		-	.30
	พลศึกษา-วิชาทหาร	3.68			-
		$\bar{X}$	3.14	3.56	3.31
4. ด้านการนำ ข้อค้นพบที่ได้ ไปปฏิบัติ	คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์	3.14	-	-.42*	-.17
	ศิลปศาสตร์	3.56		-	.25
	พลศึกษา-วิชาทหาร	3.31			-

ตาราง 11 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน				
หมวดวิชา		คณิตศาสตร์- วิทยาศาสตร์	ศิลป์ ศาสตร์	พลศึกษา- วิชาทหาร
$\bar{X}$		3.19	3.79	3.57
5. ด้านการ แลกเปลี่ยน ข้อค้นพบกับผู้อื่น	คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์	3.19	-	-.60*
	ศิลปศาสตร์	3.79	-	.22
	พลศึกษา-วิชาทหาร	3.57		-
	$\bar{X}$	3.29	3.67	3.44
รวมทุกด้าน	คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์	3.29	-	-.38*
	ศิลปศาสตร์	3.67	-	.23
	พลศึกษา-วิชาทหาร	3.44	-	-

จากตาราง 11 พบว่า พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมของครู-อาจารย์หมวดวิชา
พลศึกษา-วิชาทหารกับหมวดวิชาอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์
หมวดวิชาศิลปศาสตร์มากกว่าหมวดวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ทั้งโดยรวมและในรายด้าน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย ด้านการค้นคว้าวรรณกรรม
ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ
และด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น ส่วนหมวดวิชาพลศึกษา-วิชาทหารมีพฤติกรรมการทำวิจัย
ในชั้นเรียนมากกว่าหมวดวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ในด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 การเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียน
เตรียมทหาร จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการศึกษา				t
	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย	3.70	.46	3.76	.51	-.68
2. ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	3.53	.68	3.50	.68	.16
3. ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย	3.72	.60	3.75	.49	-.27
4. ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล	3.29	.72	3.19	.85	.63
5. ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล	3.15	.90	3.15	.90	-.02
6. ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ	3.31	.56	3.38	.75	-.49
7. ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น	3.51	.62	3.50	.81	.01
รวม	3.46	.51	3.46	.60	-.05

จากตาราง 12 พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียน
เตรียมทหารที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านครู-อาจารย์ ด้านผู้บริหาร และด้านนักเรียน จำแนกตามหมวดวิชาและระดับการศึกษา ดังปรากฏในตาราง 13 -15

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา

ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	หมวดวิชา					
	คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์		ศิลปศาสตร์		พลศึกษา-วิชาทหาร	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านครู-อาจารย์	2.46	.88	2.44	.81	2.89	.96
2. ด้านผู้บริหาร	3.03	.61	2.69	.67	2.98	.81
3. ด้านนักเรียน	2.68	.74	2.73	.77	2.75	.70
รวม	2.72	.48	2.62	.49	2.87	.50

จากตาราง 13 พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารทั้ง 3 หมวดวิชาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่าหมวดวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ และหมวดวิชาพลศึกษา-วิชาทหาร มีปัญหาในระดับปานกลางทุกด้าน หมวดวิชาศิลปศาสตร์ มีปัญหาด้านครู-อาจารย์ในระดับน้อย มีปัญหาด้านผู้บริหารและด้านนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 14 การเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียน
เตรียมทหาร จำแนกตามหมวดวิชา

ปัญหาเกี่ยวกับ การทำวิจัยในชั้นเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F
1. ด้านครู-อาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	4.58	2	2.29	2.94
	ภายในกลุ่ม	85.74	110	.78	
	รวม	90.32	112		
2. ด้านผู้บริหาร	ระหว่างกลุ่ม	2.51	2	1.25	2.55
	ภายในกลุ่ม	54.04	110	.49	
	รวม	56.55	112		
3. ด้านนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.10	2	.05	.09
	ภายในกลุ่ม	59.72	110	.54	
	รวม	59.82	112		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.13	2	.56	2.32
	ภายในกลุ่ม	26.73	110	.24	
	รวม	27.86	112		

จากตาราง 14 พบว่าครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารที่มีหมวดวิชาแตกต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัญหาเกี่ยวกับ การทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการศึกษา				t
	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านครู-อาจารย์	2.64	.89	2.45	.91	1.03
2. ด้านผู้บริหาร	2.88	.73	2.95	.68	-.48
3. ด้านนักเรียน	2.71	.65	2.74	.91	-.15
รวม	2.74	.48	2.71	.54	.31

จากตาราง 15 พบว่าครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มี
ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการ
ทำวิจัยในชั้นเรียนกับพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียน
เตรียมทหาร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการวิจัยใน
ชั้นเรียน กับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร ใน 7 ด้าน ได้แก่
ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ด้าน
การนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ และ ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น ดังปรากฏในตาราง 16

ตาราง 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน กับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน	ประสบการณ์ในการสอน	เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน
1. ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย	.106	.013
2. ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	.120	.123
3. ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย	.259*	.034
4. ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล	.289*	.139
5. ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล	.259*	.167
6. ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ	.303*	-.057
7. ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น	.267*	-.041
รวม	.293*	.080

จากตาราง 16 พบว่าเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร ส่วนประสบการณ์ในการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = .293$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน กับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านครู-อาจารย์ ด้านผู้บริหาร และด้านนักเรียน ดังปรากฏในตาราง 17

ตาราง 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน กับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	ประสบการณ์ในการสอน	เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน
1. ด้านครู-อาจารย์	.038	-.313*
2. ด้านผู้บริหาร	-.206*	-.203*
3. ด้านนักเรียน	.102	-.104
รวม	-.025	-.335*

จากตาราง 17 พบว่า ประสบการณ์ในการสอนมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -.335$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

การวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิด โดยการสรุปประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ หาค่าความถี่ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยของข้อมูลที่มีผู้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 67 คน จากผู้ตอบแบบสอบถาม 113 ฉบับ ดังรายละเอียดตามตาราง 18-19

ตาราง 18 จำนวนของปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร

ที่	ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน
ด้านครู-อาจารย์		
1	ครู-อาจารย์มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อย เนื่องจากครูมีภาระงานมาก ดังนั้นการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเพิ่มภาระงาน	9
2	ครู-อาจารย์ไม่ค่อยตระหนักในความสำคัญของการทำวิจัย จะทำก็ต่อเมื่อได้รับมอบหมายหน้าที่	7
3	ครู-อาจารย์ไม่ได้นำผลการวิจัยที่ได้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอน	1
4	เนื่องจากครู-อาจารย์ต้องปฏิบัติตามแผนการสอนที่วางไว้ ทำให้ไม่มีอิสระในการจัดการเรียนการสอน จึงไม่สามารถนำวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ มาทดลองใช้	1
5	ครู-อาจารย์ไม่มีแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากไม่มีผลต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือการพิจารณาปรับเลื่อนตำแหน่ง	1
ด้านผู้บริหาร		
6	ผู้บริหารไม่ได้นำผลการวิจัยมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	5
7	ผู้บริหารไม่มีนโยบายกำกับดูแลและให้คำปรึกษาต่อครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	2
ด้านนักเรียน		
8	ไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์จากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์	8

จากตาราง 18 พบว่าส่วนใหญ่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครู-อาจารย์เป็นเรื่องของภาระงานของครู-อาจารย์ที่ค่อนข้างมากจึงไม่มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้ครูยังไม่ค่อยตระหนักในความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ไม่ได้นำผลการวิจัยที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงการสอน ไม่มีอิสระในการทดลองวิธีการสอนใหม่ ๆ และไม่มีแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะไม่มีผลกับเงินเดือน ส่วนปัญหาด้านผู้บริหารในมุมมองของครู-อาจารย์พบว่า ผู้บริหารไม่ได้นำผลการวิจัยมาใช้พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และผู้บริหารไม่มีนโยบายกำกับดูแลและให้คำปรึกษาต่อครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนักเรียนมี 1 เรื่อง คือ นักเรียนไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์จากการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์

ตาราง 19 จำนวนของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียน
เตรียมทหาร

ที่	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน
ด้านครู-อาจารย์		
1	ควรเลือกหัวข้อการทำวิจัยที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่มักจะเกิดขึ้น และเลือกทำปัญหาที่ควรดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนก่อน	3
2	ควรทำการวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยปีละ 2-3 ครั้ง เพื่อนำผลการวิจัยเป็นแนวทางการปฏิบัติสำหรับครู-อาจารย์อื่น ๆ และเพื่อทราบถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนว่าในแต่ละภาคการศึกษานักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้มากขึ้นหรือน้อยลงอย่างไร	2
3	ควรต้องทุ่มเททำการวิจัยอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น	2
4	ควรทำการวิจัยในช่วงต้นภาคการศึกษา เพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนได้	2
5	ครู-อาจารย์ควรมีจรรยาบรรณของนักวิจัย	1
6	ครู-อาจารย์ควรหมั่นสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน	1
7	ครู-อาจารย์ควรมีการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน รวมถึงผลของการดำเนินการทำวิจัย	1
ด้านผู้บริหาร		
8	ควรกำหนดนโยบายให้ชัดเจนเกี่ยวกับการทำผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์	4
9	ควรจัดการประกวดผลงานวิจัยในชั้นเรียนดีเด่นประจำปีและจัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนที่ได้รับรางวัล	3
10	ควรสรุปรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นแนวทางอันเดียวกัน	1
11	ควรให้อิสระและเปิดกว้างสำหรับเรื่องหัวข้อของงานวิจัย รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย โดยเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ	1
12	ควรนำผลงานวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาบำเหน็จประจำปี	1
13	ควรลดภาระงานบางอย่างของครู-อาจารย์ลงเพื่อให้มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	1

ตาราง 19 (ต่อ)

ที่	ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน	จำนวน
ด้านนักเรียน		
14	ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงข้อดีของการให้ข้อมูลตามความเป็นจริง และการเสนอข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยของครู-อาจารย์ ตลอดจนความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน	5
15	ควรให้เวลานักเรียนในการตอบแบบสอบถามหรือในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น	3
16	ไม่ควรแสดงให้นักเรียนทราบว่ากำลังทดลองหรือเก็บข้อมูลโดยการสังเกตอยู่	1
17	แบบสอบถามควรมีน้อยฉบับมากที่สุด เนื่องจากอาจทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่ตั้งใจตอบคำถาม	1

จากตารางที่ 19 ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร ด้านครู-อาจารย์ ควรเลือกหัวข้อการทำวิจัยที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่มักเกิดขึ้นและเลือกทำปัญหาที่ควรดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนก่อน ด้านผู้บริหารควรกำหนดนโยบายให้ชัดเจนเกี่ยวกับการทำผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ และควรจัดการประกวดผลงานวิจัยในชั้นเรียนดีเด่นประจำปี และจัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนที่ได้รับรางวัล

ด้านนักเรียน ควรชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงข้อดีของการให้ข้อมูลตามความเป็นจริงและการเสนอข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยของครู-อาจารย์ ตลอดจนความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และควรให้เวลานักเรียนในการตอบแบบสอบถามหรือในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหารที่มีหมวดวิชา และระดับการศึกษา แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนกับพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้มีประชากร กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู-อาจารย์ซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 158 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 113 คน สุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้หมวดวิชาเป็นชั้นในการสุ่ม ได้แก่ หมวดวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ จำนวน 41 คน หมวดวิชาศิลปศาสตร์ จำนวน 37 คน หมวดวิชาพลศึกษา-วิชาทหารจำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด จำนวน 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิด สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ในแต่ละด้านตามวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารมีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย และด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล และด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารอยู่ในระดับปานกลางทั้งในภาพรวมและในรายด้าน

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารจำแนกตามหมวดวิชาและระดับการศึกษา พบว่า

2.1 ครู-อาจารย์ที่มีหมวดวิชาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่พบว่า ครู-อาจารย์ในหมวดวิชาศิลปศาสตร์มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมมากกว่าครู-อาจารย์ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครู-อาจารย์ที่มีหมวดวิชาแตกต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

2.2 ครู-อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ประสิทธิภาพในการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = .293$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับค่อนข้างต่ำ ($r = -.335$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด มีประเด็นที่นำมาอภิปราย ตามความมุ่งหมายและสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ดังต่อไปนี้

1. จากการศึกษาพบว่าครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารมีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย และด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล และด้านการนำข้อค้นพบไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าแม้จะมีครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารบางส่วนที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน พฤติกรรมในด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล และด้านการนำข้อค้นพบไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านการสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การใช้สถิติในการแปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล และการนำผลการวิจัยไปใช้ปฏิบัติจริง แต่พบว่าครู-อาจารย์มีพฤติกรรมในการสังเกตเพื่อระบุปัญหา ศึกษาค้นคว้า วางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนและแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่นอยู่ในระดับมาก ดังที่เทวี พรหมมินดี (2544) พบว่าครูทำวิจัยในชั้นเรียนแบบเป็นทางการร้อยละ 70.10 และไม่เป็นทางการร้อยละ 29.90 นั่นคือ ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่ได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนหรือปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา แต่มีครู-อาจารย์บางส่วนที่ไม่ได้เขียนรายงานผลการแก้ปัญหาหรือรายงานผลการวิจัยที่เป็นทางการ

ครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารมีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ ปัญญา โรจนวิภาต (2546) ที่พบว่าปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และชาญยุทธ นาเจริญ (2545: ออนไลน์)

ที่พบว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่าครู-อาจารย์มีปัญหาในระดับมากเพียงข้อเดียว ได้แก่ การให้กำลังใจและพิจารณาผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูประกอบการเลื่อนขั้นเงินเดือน หรือการพิจารณาบำเหน็จของผู้บริหาร ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนต้องการการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานมากที่สุด (ลัสดา กองคำ. 2541) ซึ่งครูจะทำวิจัยในชั้นเรียน ก็ต่อเมื่อครูมีความเชื่อมั่นและมีแรงจูงใจที่จะทำตามความต้องการของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ตนเองเชื่อถือ เพื่อให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ควรส่งเสริมทางด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (อารีย์ เมธากาศย์. 2539) ซึ่งการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์กับความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและแรงจูงใจที่คล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (นริศว์ ปารมมภ์. 2544: บทคัดย่อ)

การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากฝ่ายบริหารมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพยายามทำวิจัยของครู (Kenneth. 1992: 4-6) ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าสายงาน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ครูมีความเชื่อถือ ควรโน้มน้าวให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน และคอยให้กำลังใจรวมทั้งสนับสนุนช่วยเหลือครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการสนับสนุนจากผู้บริหารมีความสำคัญต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (ภูริ วงศ์วิเชียร. 2546)

นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาในรายข้อเรื่องครู-อาจารย์มีภาระงานมากจนไม่มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นปัญหาระดับปานกลาง สอดคล้องกับที่ ภูริ วงศ์วิเชียร (2546) พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการทำวิจัยในชั้นเรียนด้านเวลา ว่ามีความสำคัญต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับปานกลาง ครูมีภาระงานสอนและงานนอกเหนือจากงานสอน จำนวนมาก ทำให้ไม่ได้ทำวิจัยในชั้นเรียน และนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครู แต่ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนเมื่อพิจารณาโดยรวมและรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง (กนิษฐา เต็มธนะศักดิ์. 2545) อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารส่วนใหญ่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการในการทำวิจัยในชั้นเรียนมาแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยอยู่บ้าง ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่มากนัก

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร เมื่อจำแนกตามหมวดวิชาพบว่าครู-อาจารย์ที่มีหมวดวิชาแตกต่างกันมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการทำวิจัยแตกต่างกัน โดยครู-อาจารย์ในหมวดวิชาศิลปศาสตร์มีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครู-อาจารย์ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับที่ คณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ (สิริสุร กระแสร์

สุนทร. 2545: 43; อ้างอิงจาก โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ) พบว่าส่วนใหญ่ผลงานวิจัยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับภาษาไทย และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ส่วนด้านคณิตศาสตร์มีเพียง 1 โครงการ

ครู-อาจารย์ที่มีหมวดวิชาแตกต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าครู-อาจารย์มีพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา โรจนวิภาต (2546) ที่พบว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารได้เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการมาแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง ประกอบกับ ครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารมีความกระตือรือร้นใฝ่หาความรู้และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นครู-อาจารย์ที่จบการศึกษาในระดับใดก็ตาม

3. ประสิทธิภาพในการสอนโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำ กับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครู-อาจารย์ยังมีประสิทธิภาพในการสอนมาก จะยังมีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก อาจเป็นเพราะครู-อาจารย์ที่มีประสิทธิภาพในการสอนมาก มีความชำนาญและประสบการณ์ในการสังเกตและแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนและพฤติกรรมของนักเรียน มากกว่าครู-อาจารย์ที่มีประสิทธิภาพน้อย สอดคล้องกับ เยาวภา เจริญบุญ (2538: บทคัดย่อ) ที่พบว่า คุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอนที่ทำการวิจัยส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพการสอนระหว่าง 15-19 ปี

นอกจากนี้ยังพบว่าเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับค่อนข้างต่ำกับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูอาจารย์ที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนยิ่งมี ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยน้อย โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาด้านครู-อาจารย์และด้านผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับกลอยใจ ชัยเกียรติ (2547: 76) ซึ่งพบว่า ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูที่ไม่ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เจตคติเป็นตัวบ่งชี้สำคัญต่อความสำเร็จของการทำวิจัย (เยาวภา เจริญบุญ. 2538) และกนิษฐา เตมธนะศักดิ์ (2545: 75) ที่พบว่า เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด มีข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยและข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่าครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล และด้านการนำข้อค้นพบไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผู้บริหารควรหาทางส่งเสริมให้ครูมีพฤติกรรมในด้านดังกล่าวให้มากขึ้น โดยอาจเชิญวิทยากรจากภายนอกมาให้การอบรมโดยเน้นหนักใน 3 ด้านดังกล่าว

1.2 จากการวิจัยพบว่าปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร มีปัญหาในระดับมากเพียงข้อเดียว คือ การให้กำลังใจและพิจารณาผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูประกอบการเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้บริหาร ดังนั้น ผู้บริหารควรศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหที่พบในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครู-อาจารย์และพยายามสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนมาพิจารณาในการเลื่อนขั้นเงินเดือน

1.3 จากการวิจัยพบว่าพฤติกรรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในหมวดวิชาศิลปศาสตร์มากกว่าหมวดวิชาอื่น ดังนั้นควรศึกษาคุณลักษณะของครู-อาจารย์ในหมวดวิชาศิลปศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน แล้วนำมาส่งเสริมแก่ครู-อาจารย์ในหมวดวิชาอื่น

1.4 จากการวิจัยพบว่าประสบการณ์ในการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยพบว่ายิ่งประสบการณ์ในการสอนมากจะมีพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนมากด้วย ดังนั้นควรศึกษาคุณลักษณะของครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนมาก แล้วนำมาส่งเสริมแก่ครู-อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย

1.5 จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่าเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นผู้บริหารควรหาแนวทางส่งเสริมให้ครู-อาจารย์มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อลดปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.6 ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้ 1) ควรส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน สร้างให้ครูเกิดเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ควรชี้แนะและกระตุ้นให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยกำหนดเป็นนโยบายให้ครูทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียนภาคเรียนละ 1 เรื่อง 2) ควรเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครู-อาจารย์ โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) จัดสนทนาเชิงวิชาการ ให้ทำวิจัยแบบหน้าเดียว จัดคลินิกงานวิจัย และ ศึกษาดูงาน ซึ่งควรให้ความสำคัญกับครู-อาจารย์ที่มีหมวดวิชา และประสบการณ์ในการสอนต่างกันด้วย 3) ควรแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครู-อาจารย์ อย่างเต็มที่ โดยอาจจะจัดการนิเทศภายใน

โดยจัดระบบการนิเทศแบบกัลยาณมิตร เชิญศึกษานิเทศก์หรือวิทยากรมานิเทศ จัดหาที่ปรึกษาที่สามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ 4) ควรสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณในการพัฒนาและส่งเสริมครู-อาจารย์ให้ทำวิจัยในชั้นเรียน 5) ควรยกย่องและให้เงินรางวัลกับครูที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่มีคุณภาพเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ และควรมีเกณฑ์การประเมินเชิงปริมาณและคุณภาพในการใช้ผลงานวิจัย เพื่อพิจารณาความดีความชอบและเลื่อนขั้นเงินเดือน 6) ควรเผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียนที่มีคุณภาพอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ครู-อาจารย์อื่น ๆ 7) มีการวางแผนบริหารงานวิจัย ติดตามการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ของครู-อาจารย์ โดยผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ต้องนำผลการวิจัยมาใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเช่นเดียวกัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด จึงควรมีการศึกษาว่าครู-อาจารย์ในโรงเรียนเหล่าทัพ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างไร เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่าสอดคล้องกันหรือไม่

2.2 ควรมีการสังเคราะห์ผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร และควรมีการติดตามผล การนำผลวิจัยไปใช้แก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้

3. ควรศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนิษฐา เต็มธนะศักดิ์. (2545). *ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงวงศ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กรมวิชาการ. (2542). *วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- . (2543ก). *การวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- . (2543ข). *รายงานการประเมินผลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2542*.
กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมสามัญศึกษา. (2532). *การจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน เอกสารลำดับที่ 5*.
กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- . (2540). *ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่อง การวิจัยในชั้นเรียน หน่วยที่ 1 ความหมายและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *การวิจัยเพื่อการเรียนรู้ (Research for Learning Development)*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์นการพิมพ์.
- กลอยใจ ชัยเกียรติ. (2547). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษาในสังกัดฝ่ายการศึกษา อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา วัฒนา. (2544). *การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*. นครปฐม: สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กานดา พูนลาภทวี; และ วรณดี แสงประทีปทอง. (2545). *การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโครงการโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน*. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2549, จาก http://www.onec.go.th/doc_onec/46039/46039.pdf
- กิตติพร ปัญญาภิบุญผล. (2541). *รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน : กรณีศึกษาสำหรับครูมัธยมศึกษา*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. (2544). *เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. ฉะเชิงเทรา: งามช่าง.
- จรินทร์ วินทะไชย์. (2541). *ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เฉลียว บุรีภักดีและสมใจ จิตพิทักษ์. (2531, เมษายน). มหาวิทยาลัยกับภาระงานด้านการค้นคว้าวิจัย. *ศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา*. ถ่ายเอกสาร.
- ชลลดา จิตติวัฒนพงศ์. (2536). *การจัดการศึกษาไทยในทศวรรษหน้า : มุมมองของผู้เชี่ยวชาญ. 41 ปีกรมวิชาการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชัยพนธ์ รังงาม. (2538, เมษายน - ธันวาคม). การวิจัยในชั้นเรียน. *วิจัยทางการศึกษา*. 25 (2-4) : 38-42.
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2523). *การวิจัยเชิงจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชาญยุทธ นาเจริญ. (2548). *การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์*. ปรินิพนธ์ ค.บ. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. สืบค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2548, จาก http://dcms.thailis.or.th/object/23/html_metadata/23_33.html
- ชาติรี เกิดธรรม. (2545). *อยากทำวิจัยในชั้นเรียน แต่เขียนไม่เป็น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เลียงเชียง.
- ชุดา จิตพิทักษ์. (2525). *พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัทสารมวลชน จำกัด.
- ชุติมา อินจันทร์. (2546). *การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอชัยบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2543). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2520). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทัศนาศ แสงศักดิ์. (2543, พฤษภาคม). การวิจัยในชั้นเรียน. *วารสารวิชาการ*. 3(5): 72-77.
- เทวี พรหมมินตะ. (2544). *ผลของการเสริมพลังอำนาจครูโดยการพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามแนวคิดความร่วมมือ : การออกแบบด้วยวิธีผสมผสาน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ธนิดา ณะสีรังกูร. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหากับความต้องการในการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์*. ปรินิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. สืบค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2548, จาก http://dcms.thailis.or.th/object/23/html_metadata/23_79.html

ธีรชัย ปุณฺณโชติ. (2532). *การสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีรวัฒน์ ษะราช. (2546). *การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและสมรรถภาพการวิจัยระหว่างครุฑนักวิจัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการและความต่อเนื่องทางการวิจัยแตกต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

นพดล เจนอักษร. (2544). *แก่นวิจัยในชั้นเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

นภาพร สิงห์ทนต์. (2531). *การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลเพื่อเสริมสมรรถภาพการวิจัยสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ*. ปรินิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นริศว์ ปารมมภ์. (2544). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

บัญชา แสงทวิ. (2544). *วิจัยในชั้นเรียน: จากทฤษฎีสู่ปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2540). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เจริญผล.

ประกอบ มณีโรจน์. (2544). *การเรียนรู้สู่การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: บริษัท B.E.C.

ประนอม กระจำศรี. (2542). *การเปรียบเทียบความสอดคล้องของโมเดลการวัดสมรรถภาพของนักวิจัยทางการศึกษาระหว่างมาตรวัดแบบลิเคิร์ทและมาตรวัดแบบฮาร์เตอร์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช

ปรีชา วิทโคโต. (2540). *จิตวิทยากับพฤติกรรมวัยรุ่น*. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 1-8 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ปรีดา เบญจคาร. (2548). การส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนในกระบวนการพัฒนาการวิจัย
ปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู. ปรินญานินพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปัญญา วจนวิภาต. (2546). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี. สารนิพนธ์
กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2535). การวิเคราะห์ข้อมูลระดับมัลติแวกเรียในทางสังคมศาสตร์และ
พฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. โครงการส่งเสริมเอกสาร
ทางวิชาการ.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2528). ความต้องการเสริมสมรรถภาพการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ:
ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- พิชัย แก้วสุวรรณ. (2548). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์; เพয়ার์ ยินดีสุข; และราชน มีศรี. (2544). วิจัยในชั้นเรียน : หลักการสู่การ
ปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: บริษัท เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- ไพจิตร สดวกการ. (2545). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภูริ วงศ์วิเชียร. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนระดับ
ประถมศึกษา จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยทางการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวภา เจริญบุญ. (2538). การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยทางการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- โรงเรียนเตรียมทหาร. (2548ก). คู่มือครู-อาจารย์ โรงเรียนเตรียมทหาร. นครนายก: ถ่ายเอกสาร.
- (2548ข). หลักสูตรโรงเรียนเตรียมทหาร พุทธศักราช 2546 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2548). นครนายก: ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2533). การวัดด้านจิตพิสัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:

สุริยาสาส์น

- (2539). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์น
- ลัดดา ดำพลางม. (2540). *กระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อพฤติกรรม*
การสอน : พหุกรณีศึกษาของครูนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัย
 การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ลัทธศักดิ์ แพรสายทอง. (2548). *แนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษาขั้น*
พื้นฐาน อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลัสดา กองคำ. (2541). *การศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียน*
มัธยมศึกษาขนาดใหญ่สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณวิไล พันธุ์สีดา. (2544). *12 ก้าวปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนขั้นพื้นฐานสำหรับครูยุคใหม่*. พิมพ์
 ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: เจริญกิจ.
- วราภรณ์ มณีบางกา. (2546). *บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตาม*
การรับรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชุมพร.
 ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณดา เด่นขจรเกียรติ. (2543). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน*
ของครูประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วนิดา แก้วกุลบุตร. (2547). *ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับ*
ก่อนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาเลย. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
 (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
 ถ่ายเอกสาร.
- วิญญา วิศาลาภรณ์. (2540). *การวิจัยทางการศึกษา หลักการและแนวทางปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ:
 บริษัท ต้นอ่อนแถมมี จำกัด.
- วัลลภ กันทรัพย์. (2539). *ครูกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ:
 โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้*.
ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 18(3): 8 -11.

- วิราภรณ์ ตอสูงเนิน. (2543). การติดตามผลโครงการอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูงกรณีพิเศษ (โดยใช้สื่อทางไกล) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในเขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. ถ่ายเอกสาร.
- วิไลวรรณ วิทยาธรรมรัช. (2543). การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียน ตามการรับรู้ของนักเรียน. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริพร สลึงศ์. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสามารถเจตคติและ พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. (2526). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะสาธาณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมใจ จิตพิทักษ์. (2532). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2526). การปรับปรุงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พีระพันธุ์นา.
- สิริสุร กระแสร์สุนทร. (2545). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจในการทำวิจัยของครูในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้วิธีวิเคราะห์ แบบสหสัมพันธ์คาโนนิกอล. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิทธิโชค วรรณสันติกุล. (2529). จิตวิทยาการจัดการพฤติกรรมมนุษย์. นครปฐม: มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- สุชาดา ปภาพจน์. (2538). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปรินุญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรม ศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธนะ ตั้งตระกูล. (2548). การพัฒนากระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้ปฏิบัติการสอนใน โรงเรียนเซนต์ดอมินิก กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุพรรณิ สินโพธิ์. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัย การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุรวาท ทองบุ. (2548). *การวิจัยในชั้นเรียน : เครื่องมือนำไปสู่การประกอบวิชาชีพครู*. สืบค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2548, จาก http://www.kanid.com/re_class.html
- สุวัฒน์ บุญศักดิ์สกุล. (2548). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยใน จังหวัดชุมพร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2537). *แนวคิดและรูปแบบเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน*. ใน *เส้นทางสู่ งานวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: บริษัทบพิการพิมพ์.
- (2538). *หลักการ แนวคิดและรูปแบบที่เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน*. ใน *เส้นทางสู่การ วิจัยในชั้นเรียน*. ลัดดา ภูเกียรติ. หน้า 6-11. กรุงเทพฯ: บริษัทบพิการพิมพ์.
- (2540). *การวิจัยทางการศึกษา (Education Research)*. ใน *แบบแผนและเครื่องมือการ วิจัยทางการศึกษา*. ทิศณา แคมมณี, สร้อยสน สกลรักษ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2543). *แนวคิดและหลักการของการวิจัยในชั้นเรียน*. ใน *ประมวลบทความ นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา*. พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์, ลัดดา ภูเกียรติ และสุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. หน้า 156 – 194. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2544). *คู่มือการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: หน่วยการศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร.
- (2546). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2539). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา*. ใน *ประมวลชุดวิชาการ ประสพการณ์วิชาชีพ*. หน้า 153-202. นนทบุรี: มหาบัณฑิตบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2521). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตามแนว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- อารีย์ เมธากาศย์. (2539). *การทำนายเจตนาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา* สังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร จามรมาน. (2537). *การวิจัยของครู*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณศรี อนันตรศิริชัย. (2544, พฤศจิกายน). การวิจัยในชั้นเรียน จากผู้สอนสู่ผู้เรียน. *วารสารวิชาการ*. 4(11) : 69-72.
- อำนวย ถาวร. (2526). *ปัญหาความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคกลาง*. ปรินิพนธ์ ค.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรัญญา สุชาติโนบล. (2544, มิถุนายน). การวิจัยเชิงปฏิบัติ. *วารสารวิชาการ*. 4(6): 3-9.
- Bloom, B.S. (1975). *Taxonomy of Educational Objectives*. Hand Book/Cognitive Domain. New York: David Makay.
- Cohen., L.; & Manion, L. (1985). *Research methods in education*. 2nd edition. London: Croom Helm. Retrieved January 20, 2006, from <http://jalt-publications.org/tlt/files/94/feb/locastro.html>
- Kenneth Michael. (1992). *Developing teacher researchers in high school : A case Study of a planned intervention*. Pennsylvania: University Pennsylvania.
- Kerlinger, Fred N. (1986). *Foundation of Behavioral Research*. New York: Holt, Rinehart and Winton, Inc.
- Krejcie, R. V.; & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. In *Educational and Psychological Measurement*. pp. 607-610. Retrieved December 16, 2005, from <http://www.coe.unt.edu/allen/Teaching/5480/samplesize.htm>
- McGraw-Hill companies, Inc. (2002). *Education up close*. Retrieved January 20, 2006, from <http://www.glencoe.com/sec/teachingtoday/educationupclose.phtml/20>
- Mettetal, Gwynn. (2003). Improving Teaching through Classroom Action Research. *Essays on Teaching Excellence Toward the Best in the Academy*. 4(7): Retrieved December 12, 2005, from <http://academic.udayton.edu/FacDev/Newsletters/EssaysforTeachingExcellence/PODvol14/tevol14n7.html>

Nunan, D. (1989). *Understanding language classrooms: a guide for teacher-initiated action*. New York: Prentice-Hall. Retrieved January 20, 2006, from <http://jalt-publications.org/tlt/files/94/feb/locastro.html>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผลงานวิจัยในชั้นเรียน

ภาคผนวก ก

รายชื่อผลงานวิจัยในชั้นเรียน

1. กองวิชาคณิตศาสตร์

1.1 ผลการใช้โปรแกรม PowerPoint ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 1

1.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2 ที่มีช่วงเวลาเรียนต่างกัน

1.3 ผลการใช้โปรแกรม PowerPoint ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 3

1.4 การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 1

1.5 การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2

1.6 การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 3

1.7 ศึกษาการใช้บทเรียน CAI ในการแก้ปัญหานักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 3 ไม่สามารถแก้ไขความผิดพลาด (error) ในการเขียนโปรแกรมภาษาซีได้

2. กองวิชาวิทยาศาสตร์

2.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนปรับความรู้พื้นฐานกับกลุ่มที่ไม่ได้เรียน โดยใช้ผลการทดสอบก่อนเรียนวิชาเคมี

2.2 การกระตุ้นเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2 โดยอาศัยความถี่ในการทดสอบย่อย

2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาชีววิทยา

2.4 โครงการปรับปรุงพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน โดยเพิ่มคะแนนให้กับคนที่ตอบคำถามและถามคำถามกับครูผู้สอน

2.5 การสร้างแรงจูงใจ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดาราศาสตร์ ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2 โดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2.6 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนระหว่างการใช้สื่อ PowerPoint ประกอบการ

บรรยายกับการใช้กระดานในการเรียนวิชาฟิสิกส์เรื่องไฟฟ้าสถิตย์ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 3

3. กองวิชาภาษาไทย

3.1 การศึกษาการอ่านออกเสียง ร, ล และคำควบคล้ำ ร, ล ของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 1

3.2 การพัฒนาเจตคติทางบวกของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อวิชาภาษาไทย โดยใช้บทบาทสมมติ

3.3 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องมงคลสูตรคำฉันท์ด้วยวิธีการศึกษาด้วยตนเองของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 3

3.4 กลวิธีการเขียนคำนำเรียงความเรื่อง การแสดงออกถึงความรักชาติของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 3

4. กองวิชาภาษาต่างประเทศ

4.1 ผลของการสอนเสริมไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐานให้กับนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 1

4.2 การดำเนินกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปภาพประกอบการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 1

4.3 การใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะทางการฟังเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2

4.4 กรณีศึกษาการดำเนินการโครงการคลินิกภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2

4.5 การสอนไวยากรณ์โดยใช้สื่อการสอนที่หลากหลายของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 3

4.6 การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 3

5. กองวิชาสังคมศาสตร์

5.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ส 101 เรื่องการเมืองการปกครองของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 1 โดยการสอนแบบบรรยายและการสอนโดยใช้ผังความคิด

5.2 การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 1

5.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2

5.4 การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 2 โดยการพัฒนาทักษะทางการฟังและการเขียน

5.5 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง ยุโรปในยุคกลาง (ยุคมืด)

ของนักเรียนเตรียมทหารชั้นปีที่ 3 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีทัศน์กับการจัดกิจกรรมกลุ่ม

5.6 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญและแบบการใช้การบรรยายโดยผู้สอน

6. กองวิชาศิลปะ

6.1 ความพึงพอใจในการเรียนวิชาดนตรีไทยของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 2

6.2 การศึกษาค้นหาสาเหตุและวิธีการแก้ปัญหาของนักเรียนเตรียมทหาร ชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ชอบเรียนวิชาทัศนศิลป์

7. กองจิตวิทยาและแนะแนว

7.1 การเปรียบเทียบกิจกรรมแนะแนว เรื่อง การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพแบบกลุ่มและแบบเดี่ยว

ภาคผนวก ข

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
- คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
การศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหาร
กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหาร กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการทหารสูงสุด การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านตอบแบบสอบถามให้ครบและตรงกับความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่าน คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนในบริบทของโรงเรียนเตรียมทหารต่อไป ข้อมูลที่ท่านตอบมานี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวมและไม่มีผลทำให้ท่านผู้ตอบแบบสอบถามได้รับความเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น

แบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิด

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

เรือเอกหญิงทฤษฎี สุขยอด
 นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. วิชาที่ท่านรับผิดชอบสอน

หมวดวิชาคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์

[] 1.1 คณิตศาสตร์/คอมพิวเตอร์

[] 1.2 วิทยาศาสตร์

หมวดวิชา ศิลปศาสตร์

[] 1.3 ภาษาต่างประเทศ

[] 1.6 ศิลปะ/ดนตรี

[] 1.4 ภาษาไทย

[] 1.7 จิตวิทยา/แนะแนว

[] 1.5 สังคมศึกษา

หมวดวิชาพลศึกษา-วิชาทหาร

[] 1.8 วิชาทหาร/ทหารฝึก

[] 1.9 พลศึกษา/สุขศึกษา

2. ระดับการศึกษา

[] 2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

[] 2.2 สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์ในการสอน ปี

(เศษของปีที่เท่ากับหรือมากกว่า 6 เดือน โปรดนับเป็น 1 ปี)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความเพื่อแสดงว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวในระดับใด

ข้อ	เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.	การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครู-อาจารย์ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้					
2.	การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครู-อาจารย์ทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน					

ข้อ	เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.	การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครู-อาจารย์ ค้นพบทางเลือกในการแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนได้ถูกต้อง					
4.	การทำวิจัยในชั้นเรียนมีส่วนช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น					
5.	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับครู-อาจารย์					
6.	การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลให้งานสอนหรืองานด้านวิชาการของครู-อาจารย์มีประสิทธิภาพมากขึ้น					
7.	การทำวิจัยในชั้นเรียนกระตุ้นให้ครู-อาจารย์ กระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
8.	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ต้องทุ่มเทจึงทำให้ครู-อาจารย์อาจเกิดความเครียดมากขึ้น					
9.	การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครู-อาจารย์ได้ขยายองค์ความรู้เดิมของตนและได้องค์ความรู้ใหม่					
10.	การทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้เกิดปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร					
11.	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนของครู-อาจารย์					
12.	การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ใช่เรื่องยากจนเกินไป					
13.	ข้าพเจ้าจะทำวิจัยในชั้นเรียน หากการวิจัยนั้นมีผลต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือบำเหน็จ					
14.	ข้าพเจ้าจะทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อได้รับการมอบหมายหรือสั่งการจากผู้บังคับบัญชา					
15.	ข้าพเจ้าไม่เห็นคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการปฏิบัติของท่านในเรื่องนั้น ๆ

ข้อ	พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ น้อย ที่สุด	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ มาก ที่สุด
1.	ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย ข้าพเจ้าสังเกตปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน					
2.	ข้าพเจ้าคิดหาวิธีการสอนหรือสื่อการสอนใหม่ ๆ มา ใช้กับนักเรียน					
3.	ข้าพเจ้าตั้งคำถามกับนักเรียนระหว่างสอนหรือหลัง การสอนเพื่อหาข้อบกพร่องและสิ่งที่ควรแก้ไข					
4.	ข้าพเจ้าพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัสดุ/อุปกรณ์ สื่อการสอนหรือกระบวนการสอน					
5.	ข้าพเจ้าวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนเพื่อคิดหาแนวทางแก้ไขปรับปรุง					
6.	ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ วิจัย เมื่อมีปัญหาในการสอน ข้าพเจ้าจะค้นคว้าจาก แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อหาทางแก้ไขปัญหา					
7.	ข้าพเจ้าศึกษาเอกสาร/ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎีและวิธีการสอนหลาย ๆ อย่าง					
8.	ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์สาเหตุ และวิธีการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้					
9.	ข้าพเจ้าเลือกเรื่องที่สำคัญจากเอกสารที่มีเนื้อหา เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องการแก้ไขได้ตรงประเด็น					
10.	ข้าพเจ้าศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหการเรียนรู้ และพฤติกรรมของนักเรียนจากผู้รู้หรือผู้มี ประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ					

ข้อ	พฤติกรรมการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ น้อย ที่สุด	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ มาก ที่สุด
11.	ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย ข้าพเจ้าคิดหาหนทางแก้ไขปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน					
12.	ข้าพเจ้าคิดหาวิธีใช้เทคนิคการสอน หรือสื่อการสอนที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหการจัดการเรียนรู้					
13.	ข้าพเจ้าเตรียมการไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้เทคนิควิธีการสอนหรือสื่อการสอนใดกับห้องเรียนใด และใช้เมื่อใด เพื่อให้เกิดผลดีที่สุด					
14.	ข้าพเจ้าเขียนแผนการดำเนินการเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนนำเทคนิควิธีการสอนหรือสื่อการสอนที่คิดค้นขึ้นมาใช้					
15.	ข้าพเจ้านำเทคนิควิธีการสอน หรือสื่อการสอนที่เหมาะสมมาไว้ในชั้นเรียน					
16.	ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสมกับการแก้ปัญหการเรียนการสอน					
17.	ข้าพเจ้าเคยใช้เครื่องมือหลากหลาย เช่น แบบบันทึกการสังเกต หรือแบบสัมภาษณ์ หรือแบบ สอบถาม เพื่อบันทึกข้อมูลระหว่างการแก้ปัญหา					
18.	ข้าพเจ้าถามความคิดเห็นของนักเรียนถึงผลการทดลองใช้วิธีการสอน/สื่อการสอนใหม่ที่น่าสนใจ					
19.	ข้าพเจ้าบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ไขปัญห พฤติกรรมและการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					

ข้อ	พฤติกรรมการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ น้อย ที่สุด	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ มาก ที่สุด
20.	ข้าพเจ้านับที่กผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนใช้และหลังใช้วิธีการสอน/สื่อการสอนใหม่ที่ นำมาใช้					
21.	ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ข้าพเจ้านำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ เก็บรวบรวมได้ มาวิเคราะห์เนื้อหาหรือใช้วิธีทาง สถิติที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลและ วัตถุประสงค์การวิจัย					
22.	ข้าพเจ้านำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ตาราง และ/หรือภาพประกอบ ที่เข้าใจได้ง่าย					
23.	ข้าพเจ้าพิจารณาไตร่ตรอง ตีความหมายเพื่อสรุปผล การวิเคราะห์ข้อมูล					
24.	ข้าพเจ้าได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาประกอบการวิเคราะห์ผลการ แก้ปัญหา					
25.	ข้าพเจ้าจัดทำรายงานผลการดำเนินการแก้ปัญหา การเรียนการสอนที่ดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อ เสนอผู้บริหารหรือเพื่อเผยแพร่					
26.	ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ ข้าพเจ้าปรับกระบวนการสอนเมื่อทดลองแก้ปัญหา ได้สำเร็จ					
27.	ข้าพเจ้ามีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการ แก้ปัญหาลearningการสอนไปใช้					
28.	ข้าพเจ้าเห็นแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนและ พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในสถานการณ์ ที่คล้ายคลึงกัน					

ข้อ	พฤติกรรมการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ น้อย ที่สุด	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ มาก ที่สุด
29.	การแก้ปัญหาการเรียนการสอนของข้าพเจ้ามีผลต่อการปฏิบัติการสอนของครู-อาจารย์ท่านอื่น					
30.	ข้าพเจ้าได้รับการยอมรับจากครู-อาจารย์ท่านอื่นในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน					
31.	ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น ข้าพเจ้าบอกเล่าประสบการณ์การแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่ค้นพบกับผู้บริหารหรือครู-อาจารย์ท่านอื่น					
32.	ข้าพเจ้าแลกเปลี่ยนข้อค้นพบในการทำวิจัยกับเพื่อนครู-อาจารย์เพื่อพัฒนาแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
33.	ข้าพเจ้าพูดคุย กับครู-อาจารย์อื่น ๆ ถึงการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้ หรือเรื่องเทคนิคการสอนใหม่ ๆ เมื่อมีโอกาส					
34.	ข้าพเจ้าร่วมอภิปรายและเสนอความคิดเห็นหรือข้อค้นพบจากงานวิจัย ในที่ประชุม					
35.	ข้าพเจ้ารับฟังความคิดเห็นของผู้บริหารและ/หรือครู-อาจารย์ท่านอื่นเกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อุบัติการณ์ของนักเรียน แล้วนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของตนเอง					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นในเรื่องนั้น

ข้อ	ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		เป็นจริง น้อยที่สุด	เป็น จริง น้อย	เป็นจริง ปาน กลาง	เป็น จริง มาก	เป็นจริง มากที่สุด
1.	ด้านครู-อาจารย์ ข้าพเจ้ามีภาระงานมากจนไม่มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
2.	ข้าพเจ้าไม่รู้จะเลือกปัญหาใดเพื่อทำการศึกษา					
3.	ข้าพเจ้าไม่มีความสามารถเพียงพอในการค้นหาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องการศึกษา					
4.	ข้าพเจ้าไม่มีความรู้ในการออกแบบเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล					
5.	ข้าพเจ้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล					
6.	ข้าพเจ้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล					
7.	ข้าพเจ้าไม่ทราบรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัย					
8.	ด้านผู้บริหาร ผู้บริหารให้ความสำคัญ และสร้างความตระหนักให้ครู-อาจารย์เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน					
9.	ผู้บริหารกำหนดเป็นนโยบายให้ครู-อาจารย์ทำวิจัยในชั้นเรียน					
10.	ผู้บริหารจัดให้มีวิทยากรมาอบรม เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ครู-อาจารย์					

ข้อ	ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		เป็นจริง น้อยที่สุด	เป็น จริง น้อย	เป็นจริง ปาน กลาง	เป็น จริง มาก	เป็นจริง มากที่สุด
11.	ผู้บริหารกระจายงานให้ครู-อาจารย์ไม่เท่าเทียมกัน ทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัย					
12.	ผู้บริหารสนับสนุนงบประมาณ, วัสดุอุปกรณ์ และ จัดตำรา/เอกสารที่ครู-อาจารย์จำเป็นต้องใช้ในการ ทำวิจัยในชั้นเรียน					
13.	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เผยแพร่ผลงานวิจัย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเรียนรู้การทำวิจัยใน ชั้นเรียน					
14.	ผู้บริหารให้กำลังใจและพิจารณาผลงานวิจัยใน ชั้นเรียนของครูประกอบการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือ การพิจารณาบำเหน็จ					
15.	ด้านนักเรียน นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่ให้ความร่วมมือใน การแก้ไขพฤติกรรม					
16.	นักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ข้อมูลคลาดเคลื่อน ไม่ตรงกับความเป็นจริง					
17.	นักเรียนไม่ตั้งใจอ่านแบบสอบถามหรือไม่ตั้งใจทำ แบบทดสอบ					
18.	เมื่อทำการเก็บข้อมูลโดยการสังเกต นักเรียนจะ สร้างภาพ ไม่ปฏิบัติตัวตามปกติ					
19.	นักเรียนบ่นเบี่ยง ไม่ตั้งใจตอบเมื่อถูกสัมภาษณ์ เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนรู้หรือปัญหาพฤติกรรม					
20.	นักเรียนไม่เห็นประโยชน์ของการให้ข้อมูลแก่ครู- อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
21.	นักเรียนมีกิจกรรมอื่น ทำให้ไม่สะดวกในการเก็บ ข้อมูล หรือทดลองใช้วิธีการสอน/สื่อการสอนใหม่					

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.ด้านครู-อาจารย์.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.ด้านผู้บริหาร.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.ด้านนักเรียน.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จบแบบสอบถาม ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. พันเอก สุรชาญ วณิชกิจ อาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนการศึกษา
โรงเรียนเตรียมทหาร
3. อาจารย์สุรียพร อนุศาสนนันท์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา
4. อาจารย์ภิรดี วัชรสินธุ์ ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
5. นางสาวเทวี พรหมมินตะ นักวิชาการ กองบริการการศึกษา
สำนักบริหารวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC)

ตาราง 20 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล							
1.	1	1	1	1	1	5	1
2.	1	1	1	1	1	5	1
3.	1	1	1	1	1	5	1
ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน							
1.	1	1	1	1	1	5	1
2.	1	1	1	1	1	5	1
3.	1	1	1	1	1	5	1
4.	1	1	1	0	1	4	0.8
5.	1	1	1	1	1	5	1
6.	1	1	1	1	1	5	1
7.	1	1	1	1	1	5	1
8.	1	1	1	1	1	5	1
9.	1	1	1	1	1	5	1
10.	1	1	1	1	1	5	1
11.	1	1	1	1	1	5	1
12.	1	1	1	1	1	5	1
ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน							
ขั้นระบุปัญหาในการวิจัย							
1.	1	1	1	1	1	5	1
2.	1	1	1	1	1	5	1

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
3.	1	1	1	1	1	5	1
4.	1	1	1	1	1	5	1
5.	1	1	1	1	1	5	1
ขั้นค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย							
6.	1	1	1	1	1	5	1
7.	1	1	1	0	1	4	0.8
8.	1	1	1	1	1	5	1
9.	1	1	1	1	1	5	1
10.	1	1	1	1	1	5	1
ขั้นวางแผนการดำเนินการวิจัย							
11.	1	1	1	1	1	5	1
12.	1	1	1	1	1	5	1
13.	1	1	1	1	1	5	1
14.	1	1	1	1	1	5	1
15.	1	1	0	1	1	4	0.8
ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล							
16.	1	1	1	1	1	5	1
17.	1	1	1	1	1	5	1
18.	1	1	1	1	1	5	1
19.	1	1	0	1	1	4	0.8
20.	1	1	0	0	1	3	0.6
ขั้นวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล							
21.	1	1	1	1	1	5	1
22.	1	1	1	1	1	5	1
23.	1	1	1	1	1	5	1

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
24.	1	1	1	1	1	5	1
25.	1	1	1	1	1	5	1
ชั้นนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ							
26.	1	1	1	1	1	5	1
27.	1	1	1	-1	1	3	0.6
28.	1	1	1	0	1	4	0.8
29.	1	1	1	0	1	4	0.8
30.	1	1	0	0	1	4	0.6
ชั้นแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น							
31.	1	1	1	1	1	5	1
32.	1	1	1	1	1	5	1
33.	1	1	1	1	1	5	1
34.	1	1	1	1	1	5	1
35.	1	1	1	1	1	5	1
ตอนที่ 4 แบบสอบถามวัดปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน							
ด้านครู-อาจารย์							
1.	1	1	1	1	1	5	1
2.	1	1	1	1	1	5	1
3.	1	1	1	1	1	5	1
4.	1	1	1	1	1	5	1
5.	1	1	1	1	1	5	1
6.	1	1	1	1	1	5	1
7.	1	1	1	1	1	5	1
ด้านผู้บริหาร							
8.	1	1	1	1	1	5	1

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC ที่คำนวณได้
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
9.	1	1	1	1	1	5	1
10.	1	1	1	1	1	5	1
11.	1	1	1	1	1	5	1
12.	1	1	1	1	1	5	1
13.	1	1	1	1	1	5	1
14.	1	1	1	1	1	5	1
ด้านนักเรียน							
15.	1	1	1	1	1	5	1
16.	1	1	1	1	1	5	1
17.	1	1	1	1	1	5	1
18.	1	1	1	0	1	4	0.8
19.	1	1	1	1	1	5	1
20.	1	1	1	1	1	5	1
21.	1	1	1	1	1	5	1

ภาคผนวก ค
ตารางวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหารรายข้อ

ข้อ	เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครู-อาจารย์ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้	4.20	.75	เห็นด้วย
2.	การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครู-อาจารย์ทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนมากขึ้น	4.25	.62	เห็นด้วย
3.	การทำวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครู-อาจารย์ ค้นพบทางเลือกในการแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนได้ถูกต้อง	4.03	.67	เห็นด้วย
4.	การทำวิจัยในชั้นเรียนมีส่วนช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น	3.80	.82	เห็นด้วย
5.	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับครู-อาจารย์	2.82	1.06	ไม่แน่ใจ
6.	การทำวิจัยในชั้นเรียนส่งผลให้งานสอนหรืองานด้านวิชาการของครู-อาจารย์มีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.95	.73	เห็นด้วย
7.	การทำวิจัยในชั้นเรียนกระตุ้นให้ครู-อาจารย์กระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.80	.73	เห็นด้วย
8.	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ต้องทุ่มเทจึงทำให้ครู-อาจารย์อาจเกิดความเครียดมากขึ้น	2.75	1.11	ไม่แน่ใจ
9.	การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครู-อาจารย์ได้ขยายองค์ความรู้เดิมของตนและได้องค์ความรู้ใหม่	3.89	.71	เห็นด้วย
10.	การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.10	1.06	ไม่แน่ใจ
11.	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนของครู-อาจารย์	3.81	.76	เห็นด้วย

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
12.	การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ใช่เรื่องยากจนเกินไป	3.81	.84	เห็นด้วย
13.	ข้าพเจ้าจะทำวิจัยในชั้นเรียน หากการวิจัยนั้นมีผลต่อการพิจารณาผลงานเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือบำเหน็จ	3.14	1.29	ไม่แน่ใจ
14.	ข้าพเจ้าจะทำวิจัยในชั้นเรียน เมื่อได้รับการมอบหมายหรือสั่งการจากผู้บังคับบัญชา	2.72	1.08	ไม่แน่ใจ
15.	ข้าพเจ้าไม่เห็นคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.92	.92	เห็นด้วย
	เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.87	.49	เห็นด้วย

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู-อาจารย์ในโรงเรียนเตรียมทหารโดยรวมและรายด้าน

ข้อ	พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านการระบุปัญหาในการวิจัย				
1.	ข้าพเจ้าสังเกตปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน	3.80	0.40	มาก
2.	ข้าพเจ้าคิดหาวิธีการสอนหรือสื่อการสอนใหม่ ๆ มาใช้กับนักเรียน	3.79	.75	มาก
3.	ข้าพเจ้าตั้งคำถามกับนักเรียนระหว่างสอนหรือหลังการสอนเพื่อหาข้อบกพร่องและสิ่งที่ควรแก้ไข	3.91	.69	มาก
4.	ข้าพเจ้าพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัสดุ/อุปกรณ์สื่อการสอนหรือกระบวนการสอน	3.61	.80	มาก
5.	ข้าพเจ้าวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพื่อคิดหาแนวทางแก้ไขปรับปรุง	3.66	.70	มาก
	รวม	3.72	.47	มาก
ด้านการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย				
6.	เมื่อมีปัญหาในการสอน ข้าพเจ้าจะค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อหาทางแก้ไขปัญหา	3.46	.98	ปานกลาง
7.	ข้าพเจ้าศึกษาเอกสาร/ข้อมูลเกี่ยวกับหลักการทฤษฎีและวิธีการสอนหลาย ๆ อย่าง	3.50	.81	มาก
8.	ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์สาเหตุและวิธีการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้	3.42	.83	ปานกลาง
9.	ข้าพเจ้าเลือกเรื่องที่สำคัญจากเอกสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องการแก้ไขได้ตรงประเด็น	3.43	.90	ปานกลาง
10.	ข้าพเจ้าศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักเรียนจากผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ	3.78	.78	มาก
	รวม	3.52	.68	มาก

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านการวางแผนการดำเนินการวิจัย				
11.	ข้าพเจ้าคิดหาหนทางแก้ไขปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน	3.87	.65	มาก
12.	ข้าพเจ้าคิดหาวิธีใช้เทคนิคการสอน หรือสื่อการสอนที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหการจัดการเรียนรู้	3.75	.74	มาก
13.	ข้าพเจ้าเตรียมการไว้ล่วงหน้าว่าจะใช้เทคนิควิธีการสอน หรือสื่อการสอนใดกับห้องเรียนใด และใช้เมื่อใด เพื่อให้เกิดผลดีที่สุด	3.93	.70	มาก
14.	ข้าพเจ้าเขียนแผนการดำเนินการเป็นลายลักษณ์อักษร ก่อนนำเทคนิควิธีการสอนหรือสื่อการสอนที่คิดค้นขึ้นมาใช้	3.28	1.06	ปานกลาง
15.	ข้าพเจ้านำเทคนิควิธีการสอน หรือสื่อการสอนที่เหมาะสมมาใช้ในชั้นเรียน	3.81	.68	มาก
	รวม	3.73	.57	มาก
ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล				
16.	ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสมกับการแก้ปัญหการเรียนการสอน	3.33	.84	ปานกลาง
17.	ข้าพเจ้าเคยใช้เครื่องมือหลากหลาย เช่น แบบบันทึกการสังเกต หรือ แบบสัมภาษณ์ หรือแบบสอบถาม เพื่อบันทึกข้อมูลระหว่างการแก้ปัญหา	3.12	.99	ปานกลาง
18.	ข้าพเจ้าถามความคิดเห็นของนักเรียนถึงผลการทดลองใช้วิธีการสอน/สื่อการสอนใหม่ที่น่าสนใจ	3.35	.93	ปานกลาง

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
19.	ข้าพเจ้าบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมและการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.32	.94	ปานกลาง
20.	ข้าพเจ้าบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนใช้และหลังใช้วิธีการสอน/สื่อการสอนใหม่ที่นำมาใช้	3.17	.98	ปานกลาง
	รวม	3.26	.76	ปานกลาง
ด้านการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล				
21.	ข้าพเจ้านำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เก็บรวบรวมได้ มาวิเคราะห์เนื้อหาหรือใช้วิธีทางสถิติที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลและวัตถุประสงค์การวิจัย	3.14	1.03	ปานกลาง
22.	ข้าพเจ้านำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ตาราง และ/หรือภาพประกอบ ที่เข้าใจได้ง่าย	3.07	1.10	ปานกลาง
23.	ข้าพเจ้าพิจารณาไตร่ตรอง ตีความหมายเพื่อสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	3.22	.99	ปานกลาง
24.	ข้าพเจ้าได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาประกอบการวิเคราะห์ผลการแก้ปัญหา	3.16	1.00	ปานกลาง
25.	ข้าพเจ้าจัดทำรายงานผลการดำเนินการแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่ดำเนินการในชั้นตอนต่าง ๆ เพื่อเสนอผู้บริหารหรือเพื่อเผยแพร่	3.15	1.12	ปานกลาง
	รวม	3.15	.90	ปานกลาง
ด้านการนำข้อค้นพบที่ได้ไปปฏิบัติ				
26.	ข้าพเจ้าปรับกระบวนการสอนเมื่อทดลองแก้ปัญหาได้สำเร็จ	3.63	.76	มาก

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
27.	ข้าพเจ้ามีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการแก้ปัญหาการเรียนการสอนไปใช้	3.47	.88	ปานกลาง
28.	ข้าพเจ้าเห็นแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนและพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน	3.54	.73	มาก
29.	การแก้ปัญหาการเรียนการสอนของข้าพเจ้ามีผลต่อการปฏิบัติการสอนของครู-อาจารย์ท่านอื่น	2.88	.88	ปานกลาง
30.	ข้าพเจ้าได้รับการยอมรับจากครู-อาจารย์ท่านอื่นในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน	3.13	.81	ปานกลาง
	รวม	3.33	.62	ปานกลาง
ด้านการแลกเปลี่ยนข้อค้นพบกับผู้อื่น				
31.	ข้าพเจ้าบอกเล่าประสบการณ์การแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่ค้นพบกับผู้บริหารหรือครู-อาจารย์ท่านอื่น	3.56	.83	มาก
32.	ข้าพเจ้าแลกเปลี่ยนข้อค้นพบในการทำวิจัยกับเพื่อนครู-อาจารย์เพื่อพัฒนาแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.25	1.00	ปานกลาง
33.	ข้าพเจ้าพูดคุย กับครู-อาจารย์อื่น ๆ ถึงการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้ หรือเรื่องเทคนิคการสอนใหม่ ๆ เมื่อมีโอกาส	3.63	.82	มาก
34.	ข้าพเจ้าร่วมอภิปรายและเสนอความคิดเห็นหรือข้อค้นพบจากงานวิจัย ในที่ประชุม	3.20	.97	ปานกลาง

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
35.	ข้าพเจ้ารับฟังความคิดเห็นของผู้บริหารและ/หรือครู- อาจารย์ท่านอื่นเกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงและ แก้ไขปัญหาการเรียนรู้/พฤติกรรมของนักเรียน แล้วนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของตนเอง	3.88	.74	มาก
	รวม	3.50	.68	มาก
	พฤติกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.46	.54	ปานกลาง

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
ครู-อาจารย์ ในโรงเรียนเตรียมทหารโดยรวมและรายด้าน

ข้อ	ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ด้านครู-อาจารย์				
1.	ข้าพเจ้ามีภาระงานมากจนไม่มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.02	1.05	ปานกลาง
2.	ข้าพเจ้าไม่รู้จะเลือกปัญหาใดเพื่อทำการศึกษา	2.63	1.09	ปานกลาง
3.	ข้าพเจ้าไม่มีความสามารถเพียงพอในการค้นหาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องการศึกษา	2.37	1.03	น้อย
4.	ข้าพเจ้าไม่มีความรู้ในการออกแบบเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล	2.47	1.08	น้อย
5.	ข้าพเจ้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	2.60	1.17	ปานกลาง
6.	ข้าพเจ้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล	2.54	1.14	ปานกลาง
7.	ข้าพเจ้าไม่ทราบรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัย	2.47	1.27	น้อย
	รวม	2.59	.90	ปานกลาง
ด้านผู้บริหาร				
8.	ผู้บริหารให้ความสำคัญ และสร้างความตระหนักให้ครู-อาจารย์เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน	2.61	1.01	ปานกลาง
9.	ผู้บริหารกำหนดเป็นนโยบายให้ครู-อาจารย์ทำวิจัยในชั้นเรียน	2.50	1.08	ปานกลาง
10.	ผู้บริหารจัดให้มีวิทยากรมาอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนให้ครู-อาจารย์	2.53	1.05	ปานกลาง

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
11.	ผู้บริหารกระจายงานให้ครู-อาจารย์ไม่เท่าเทียมกัน ทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัย	2.98	1.20	ปานกลาง
12.	ผู้บริหารสนับสนุนงบประมาณ, วัสดุอุปกรณ์ และ จัดตำรา/เอกสารที่ครู-อาจารย์จำเป็นต้องใช้ในการ ทำวิจัยในชั้นเรียน	3.02	1.07	ปานกลาง
13.	ผู้บริหารส่งเสริมให้ครู-อาจารย์เผยแพร่ผลงานวิจัย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเรียนรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน	3.08	1.04	ปานกลาง
14.	ผู้บริหารให้กำลังใจและพิจารณาผลงานวิจัยในชั้นเรียน ของครูประกอบการเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือ การพิจารณาบำเหน็จ	3.59	1.12	มาก
รวม		2.90	.71	ปานกลาง
ด้านนักเรียน				
15.	นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่ให้ความร่วมมือในการ แก้ไขพฤติกรรม	2.36	1.04	น้อย
16.	นักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ข้อมูลคลาดเคลื่อน ไม่ ตรงกับความเป็นจริง	2.59	1.02	ปานกลาง
17.	นักเรียนไม่ตั้งใจอ่านแบบสอบถามหรือไม่ตั้งใจทำ แบบทดสอบ	3.04	1.03	ปานกลาง
18.	เมื่อทำการเก็บข้อมูลโดยการสังเกต นักเรียนจะสร้างภาพ ไม่ปฏิบัติตัวตามปกติ	2.81	.99	ปานกลาง
19.	นักเรียนบ่นบ่อย ไม่ตั้งใจตอบเมื่อถูกสัมภาษณ์ เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนรู้หรือปัญหาพฤติกรรม	2.58	.95	ปานกลาง

ตาราง 23 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
20.	นักเรียนไม่เห็นประโยชน์ของการให้ข้อมูลแก่ครู-อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	2.74	1.00	ปานกลาง
21.	นักเรียนมีกิจกรรมอื่น ทำให้ไม่สะดวกในการเก็บข้อมูล หรือทดลองใช้วิธีการสอน/สื่อการสอนใหม่	2.89	1.07	ปานกลาง
	รวม	2.72	.73	ปานกลาง
	ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	2.74	.50	ปานกลาง

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	เรือเอกหญิง ทฤษฎี สุขยอด
วันเดือนปีเกิด	27 กันยายน 2519
สถานที่เกิด	อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	35/4 หมู่ 10 ซอยร่มเย็น 25 ต.ศรีกะอาง อ.บ้านนา จ. นครนายก รหัสไปรษณีย์ 26110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	รักษาราชการอาจารย์ผู้ช่วยกองวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนเตรียมทหาร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	กองวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนเตรียมทหาร หมู่ 10 ต.ศรีกะอาง อ.บ้านนา จ.นครนายก รหัสไปรษณีย์ 26110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏ- สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2537	การศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2541	ครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอกคอมพิวเตอร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2549	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ